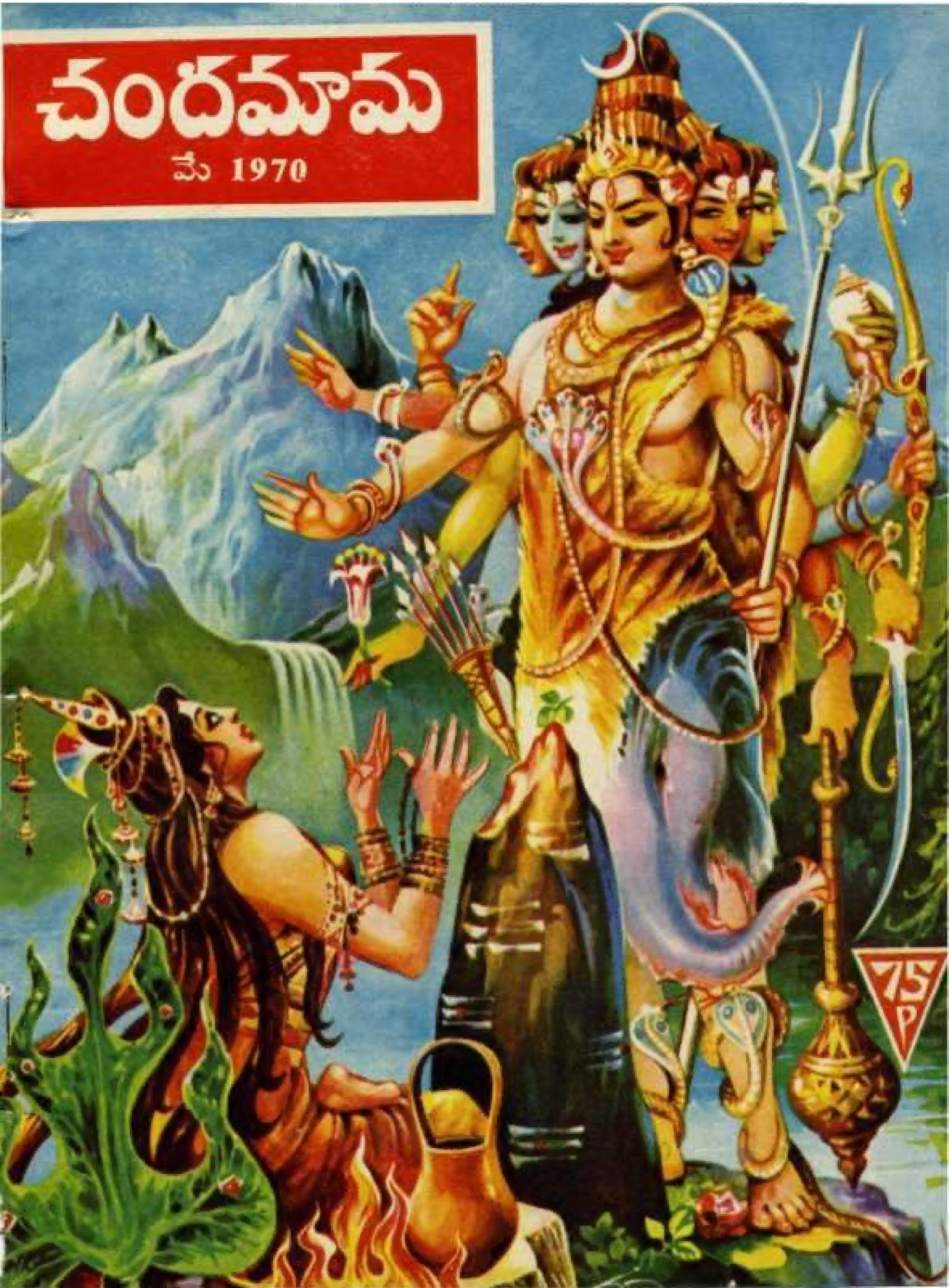

చందమామ

మే 1970

For personal or Official Stationery

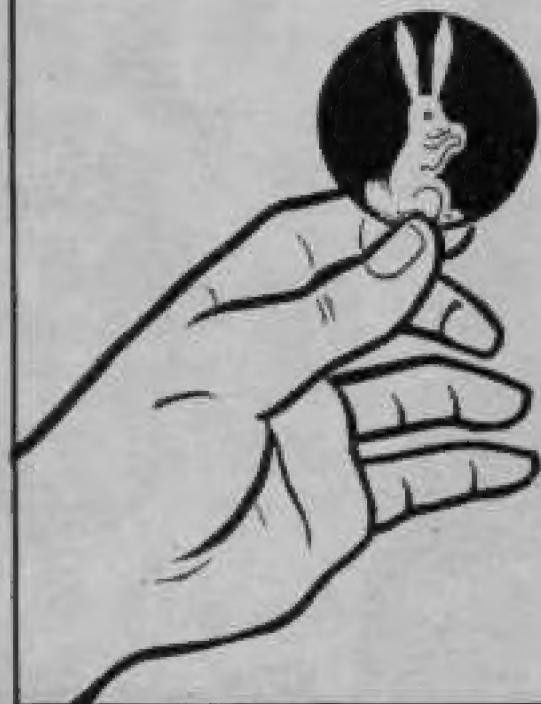
CHANDAMAMA PRESS

VADAPALANI :: MADRAS-26.

OFFERS YOU

FINEST PRINTING

EQUIPPED WITH

PHOTO GRAVURE

KLIMSCH CAMERA

VARIO KLISCHOGRAPH

BLOCK MAKING

AND A HOST OF OTHERS...

కాల్గేట్ డెంటల్ క్లీమ్ తో నోటి దుర్వాసనను అపండి...
రోజంతా దంతక్షయ్యాన్ని నివారించండి!

...మరియు మూర్తి చలన రక్షణకు
"స్ట్రీటుమ్యాగ్" కి ముఖ
చేయబడిన వాల్టెక్ టూల్
ప్రైమ్ బాధ్యత
అని పేర్లనుంచుకు
అన్ని దిశలలోనూ సేం
దానిగా నిత్ర
మరుగుండి!

DC.G.41.7L

కాస్తే 10 మందిలో 7 గురికి వెంటనే వాటి దుర్వాప్రభు వివరించినదని, రోజునూ అలాగే వెంటనే కాస్తే వరకు వల్ల కోమటానికి ఎక్కువ రుణకేసుమీను, ఎక్కువ మంది అధికరణ దురి సంకళాస్థ వర్గీకర వాస్తవము ఎప్పుడూ ప్రకటించబడెను కాస్త్ర వేరకేలు వివరించినయి. ఎందుకంటే : కాస్తే వెంటక క్రిమికొ ఒకసారి వల్ల కోమటానికే 30% వరకు వాటి దుర్వాప్రభ ముఖము దంపకేసుమీను కలిగిందే మోక్ష క్రిమము పోకాను. కాస్తేకు మోక్షకే యా మోక్షకొ ఒప్పురి ! ఎంతో దక్కని పెక్కురమంక దురి మోక్ష ఉంది—కాస్తేలో వెంటక క్రిమికొ రోజూ వల్ల కోమటానుకు సేవలు అందనవలెంది !

అదేమైనా, అలా కావాలని మరలూ చెప్పగా మేరే జరుగని... ఎవ్వరూ చూసింది
అనుకుంటున్నారా? ఏ యితర మూర్ఖులకంటే కారణమేనే కాంటాను!

చందమామ

ఈ సంచికలో కథలు - వింతలు - విశేషాలు

మనిషి-గుర్రమూ	 2	కోడిగుడ్ల వెల	 39
వ్యక్తపరాలు	 7	గజదొంగ	 43
శిథిలాలయం - 29	... 9	సామాన్యమైన ప్రశ్నలు	 46
అర్ధరాజ్యం	 17	మహాభారతం	 49
సిండ్ బాద్	 25	లెనిన్ బాల్యం-2	 57
బెదిరిపోయిన దయ్యం	 33	ప్రపంచపు వింతలు	 61

ఇవి గాక పోటో శిల్పికల పోటీ, మరి ఎన్నో ఆకర్షణలు.

వేసవి వచ్చినదని భయము ఎంత మాత్రము అవసరము లేదు.

క్రమముగా ప్రతిదినము ఆశోక గాంధర్వ పౌడర్ - పేస్ - టాల్కు మరియు అల్పర్పస్ పౌడర్స్ ఉపయోగించిన వేసవి తాపమును తెలియనివ్వదు. వేసవివల్ల గలిగిన చెమట గుల్లలు, చర్మం ఎరుపు మంటలు వగైరాలను పోగొట్టి శరీరమునకు చల్లదనమును - హాయిని కలిగించును. మరియు, పీటి మనోహర చందనపరిమళము మిమ్ములను దిన మంతయు ఉత్సాహ భరితులను చేయును. నేడే ఉపయోగమును ప్రారంభించుడు.

విజయా కెమికల్స్, మద్రాసు - 7.

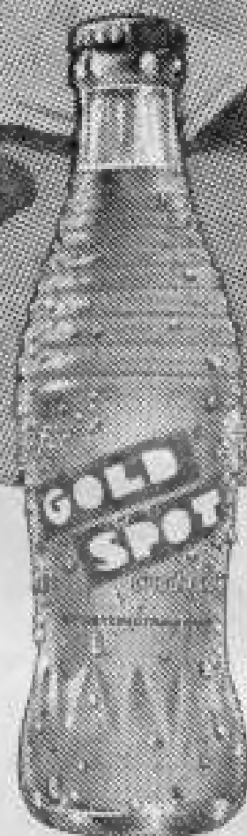
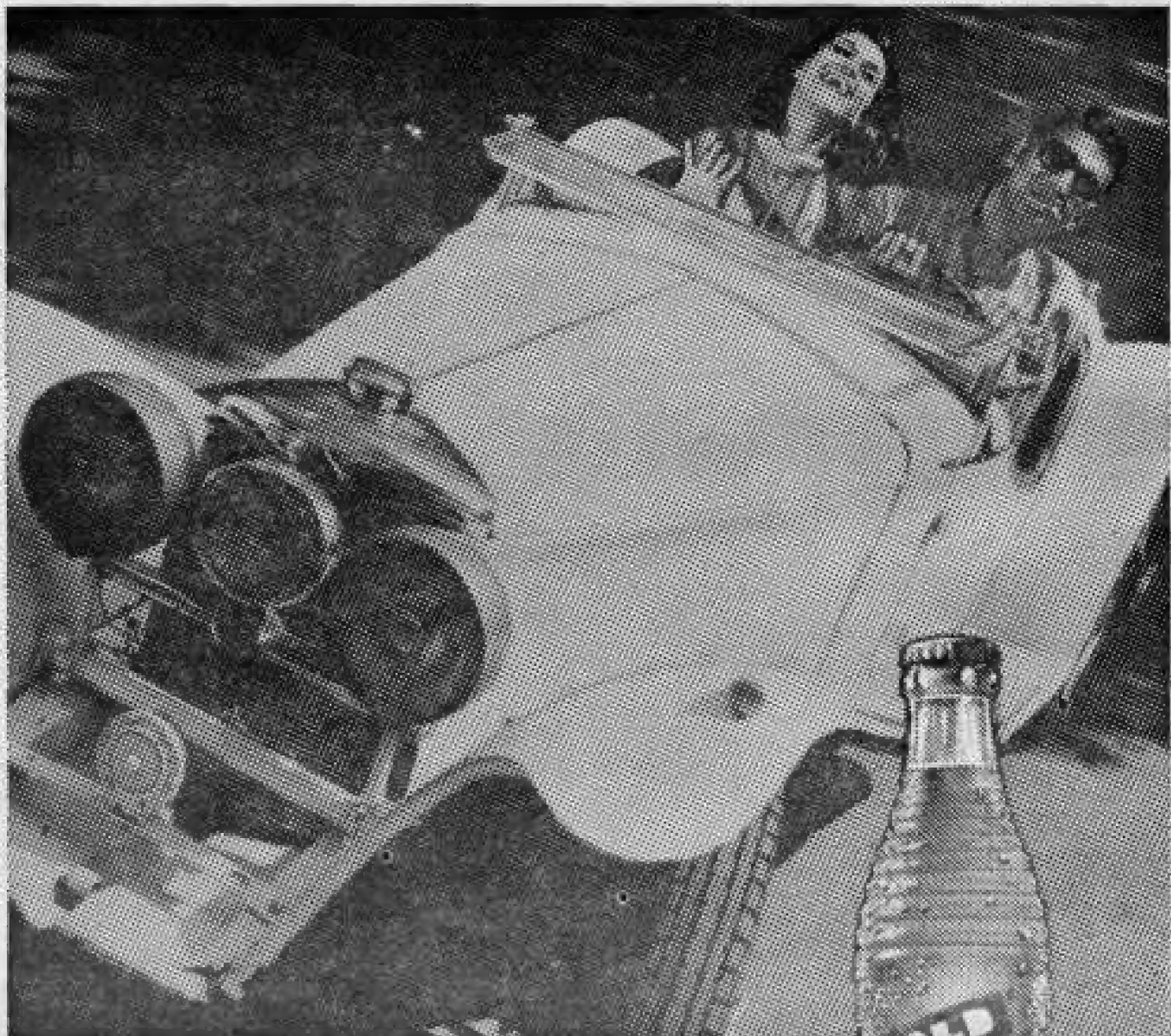
[illegible]

1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 26

నిర్దేశాలు దర్శకత్వం
అక్కినేని - ఆమర్తి - ఆమర్తిస్వచ్ఛరావు

May '70

**మజా మజాగా ఉండండి...
గోల్డ్ స్పాట్ త్రాగండి!**

గోల్డ్ స్పాట్... ఇప్పుడే మీ కోసం ప్రత్యేకంగా
వారిని ఇవ్వబడింది. ఎంతో తాజా రుచి,
గుండె ముంగిటే రుచిలో, తీవ్రం వాటిని కాదు,
గోల్డ్ స్పాట్, హాపియస్ మీ మందలో రక్తం
పరచింది ప్రాశస్త్యం చేసింది, మన మనగా
వేలంది, గోల్డ్ స్పాట్ త్రాగండి.

తాజా రుచి కోసం గోల్డ్ స్పాట్

mcm/pb/7b-1a1

మీ ముఖ
సౌందర్యానికి

రెమి®
టాల్కం పౌడర్

అంతు లేని ఆనందాన్ని పొందండి చూయింగ్ గమ్ చప్పరించి చూడండి!

కత్తుని పెప్పర్ మింట్ రుచిగల
చికరెట్స్
చూయింగ్ గమ్

60 వైసలకు 12

10 వైసలకు 2

WH 9768

అడమ్స్ వారి శ్రేష్ఠమైన కాయారీ

ఇప్పుడు ఆంధ్రదేశమంతటా దిగ్విజయంగా
ప్రదర్శింపబడుతోంది!

సంపర్కాల సూత్రానుబంధము
ప్రొఫెసర్ నీవా

వెళ్లకూతురు

నిర్మాత: వి.బొబ్బిలెందుల వి.రామ చంద్రారావు & Co. (ప్రై.)

పొదుపుకీ, అందానికీ
ఎల్లప్పుడూ వాడవలసినవి

AMARJOTHI FABRICS

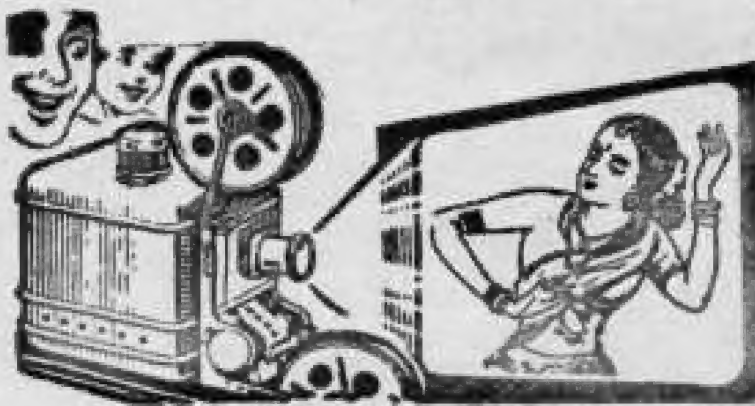
BEDSPREADS - FURNISHINGS - FANCY TOWELS

తయారు చేయువారు,
అమర్జోతి ఫ్యాబ్రిక్స్,
పోస్టుబాక్సు నం. 22, కరూర్ (ద.భా.)
బ్రాంచిలు: బొంబాయి-డిల్లీ

మద్రాసు ఏజెంట్లు:
అమర్జోతి ప్రైవేట్,
99, గౌడ్ న స్ట్రీట్, మదరాసు-1
ఫోన్: 28438

ప్రపంచంలోకెల్లా అత్యాశ్చర్యకరమైన హోమామ్ నినిమా ఆనందాన్ని పొందండి

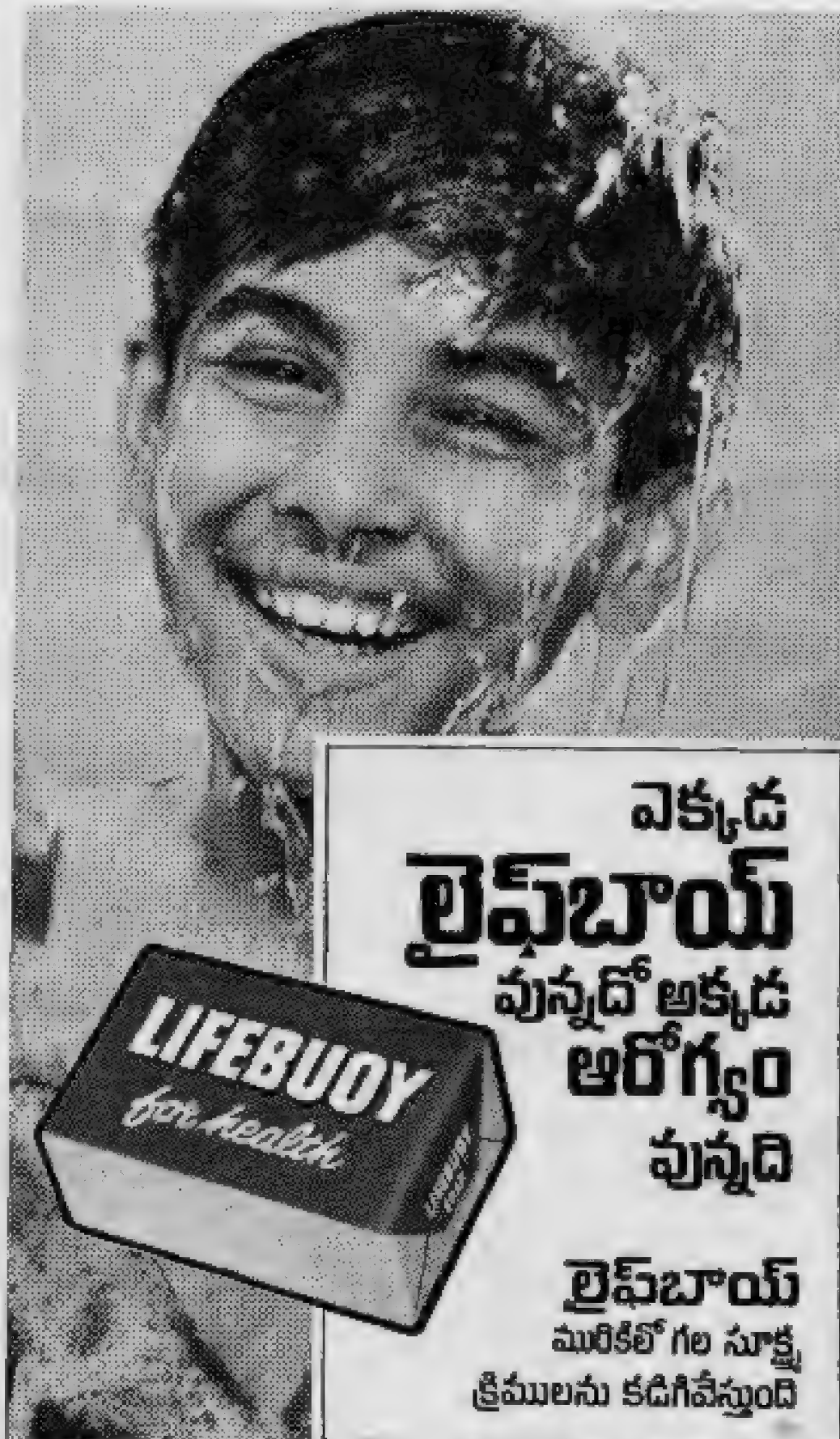

సరిగ్గా అనలు నినిమాల్లో
లాగానే మీకు ప్రయమైన
పిలిమి తారల శృంగార, హాస్య,
భయానక వ్యంగ్య చిత్రాలనూ,
మనోహరమైన నృత్యాలనూ
మీరు చూచి, ఇతరులకు
చూపించి ఆనందించండి.
4'x3' తెరపైన ఎలక్ట్రిక్
లేదా టార్పి నహాయంతో అన్ని

జాతర్లలోను, ఎగ్జిబిషన్సులోను ప్రదర్శించి అపారంగా ధనం గడించవచ్చు. ఇందు
మిత్రులకు ఇంటి లోపలనే ప్రదర్శన చూపి, వారిని ఆనందింప జేయవచ్చు. నూవర్
స్పెషల్ ప్రాజెక్టర్ వెల రూ. 45/- దీనితోపాటు 100 అడుగుల పిలిమి స్క్రీను, ఫిలి
ముల జాబితా ఉచితం (ప్రాప్రెజి ప్యాకింగ్ ఇర్బులు రూ. 6.50) అదనం. ఇంకా పిలిమి
కావరిస్తే 100 అడుగుల వెల రూ. 10/-.

త్వరపడండి, నేడే ఆర్డరివ్వండి:
AMERICAN CINEMA SUPPLIES

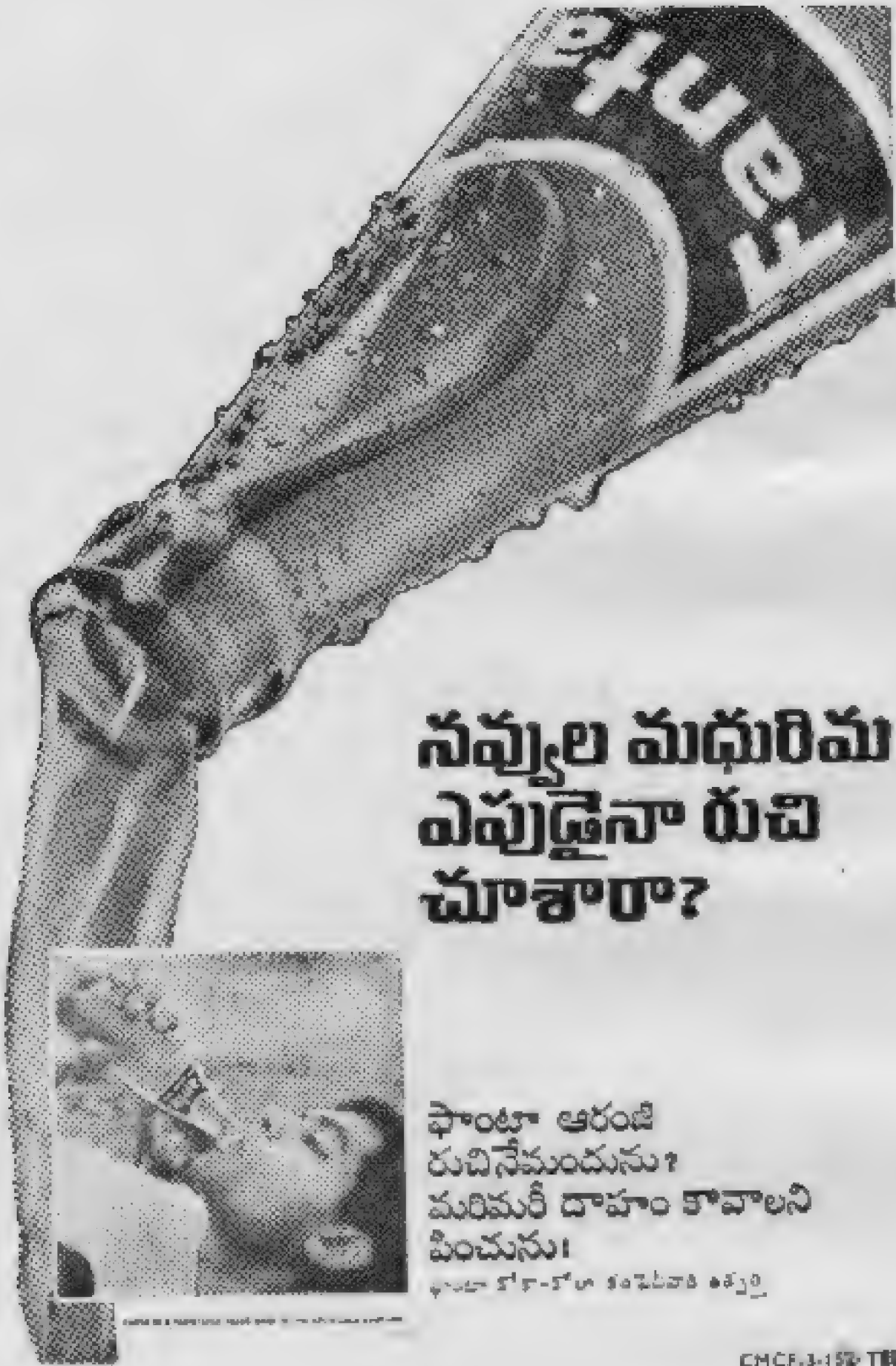

వెక్కుడ
లైఫ్ బూయ్
 వున్నదో అక్కడ
 ఆరోగ్యం
 వున్నది

లైఫ్ బూయ్
 మురికితో గల సూక్ష్మ
 క్రిములను కడిగివేస్తుంది

0085-L-61 77 TL

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

నవ్వుల మధురిమ ఎప్పుడైనా రుచి చూశారా?

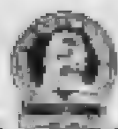

ఫాంటా ఆరంజీ
రుచినేమందును?
మరిమరీ దాహం కావాలని
పించును!

ఫాంటా కోకో-కోలా కంపెనీవారి శిశుత్వ

CMCF, 3-152 TEL

రవీంద్ర ఆర్ట్ విక్టర్స్

భర్తాదాత

నిర్మాత
తమ్మారెడ్డి కృష్ణమూర్తి

దర్శకత్వం

ఎస్.ఎం.జీ.వి

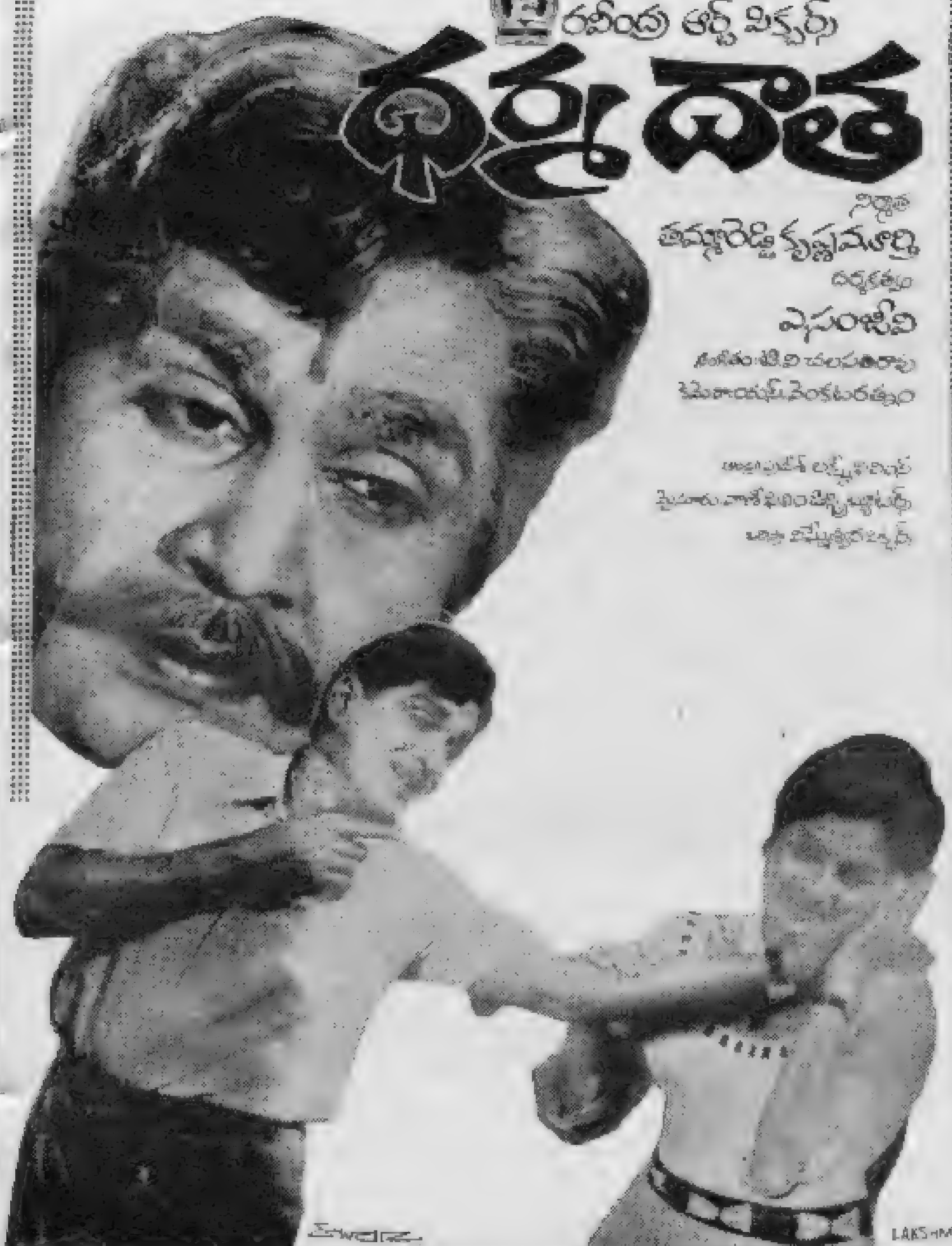
నటీనటులు: జీ.వి. చలపతిరావు

కె.వి.రాంమోహన్, పంకజరత్నం

అంజలి ప్రజెంట్ లక్ష్మీ కల్యాణం

హైదరాబాద్ ఫిలిం డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

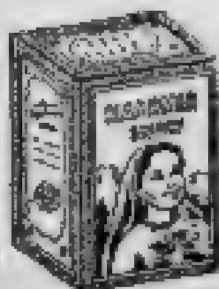
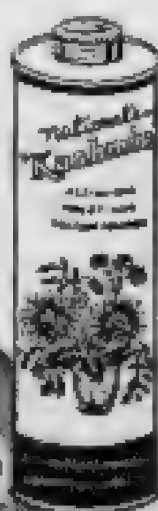
అంజలి డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

CHANDRAN

LAKSHMI

అందరినీ సౌందర్యాన్ని సమకూర్చేది...

కాశ్యప్

స్నో మరియు
టాల్క్ పౌడర్

ది నేషనల్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ,

హైదరాబాద్ - 2

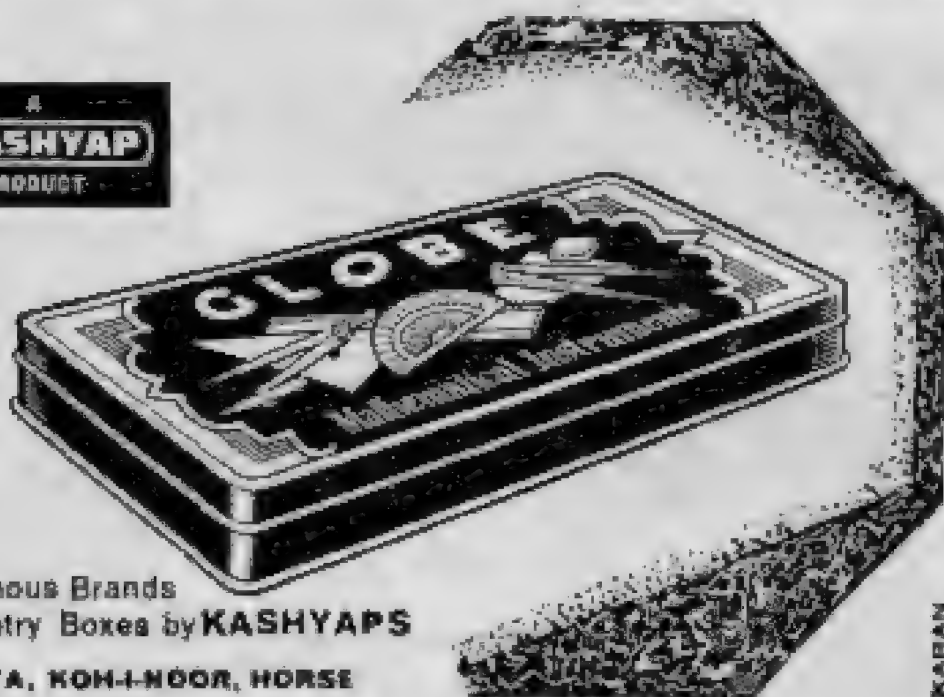
::

మదరాసు - 32

Ensure Your Success

With

GLOBE

Other Famous Brands
of Geometry Boxes by KASHYAPS

ACCURACY

DELTA, KOH-I-NOOR, HORSE

KARAN

5/1p

G. S. KASHYAP & SONS

Pataudi House,
Darya Ganj, Delhi-6

చందమామ

నంచాలకుడు : 'చక్రపాణి'

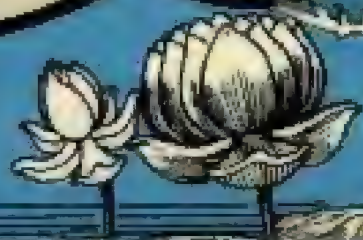
ఈ సంచికలో ప్రచురించిన బేతాళ కథ ["ఆర్ధరాజ్యం"] వై. సరేంద్ర నాథ్ వ్రాసినది.

సిండ్ బాడ్ సాహసయాత్రలు ఈ సంచికతో ముగిసేపొతున్నవి.

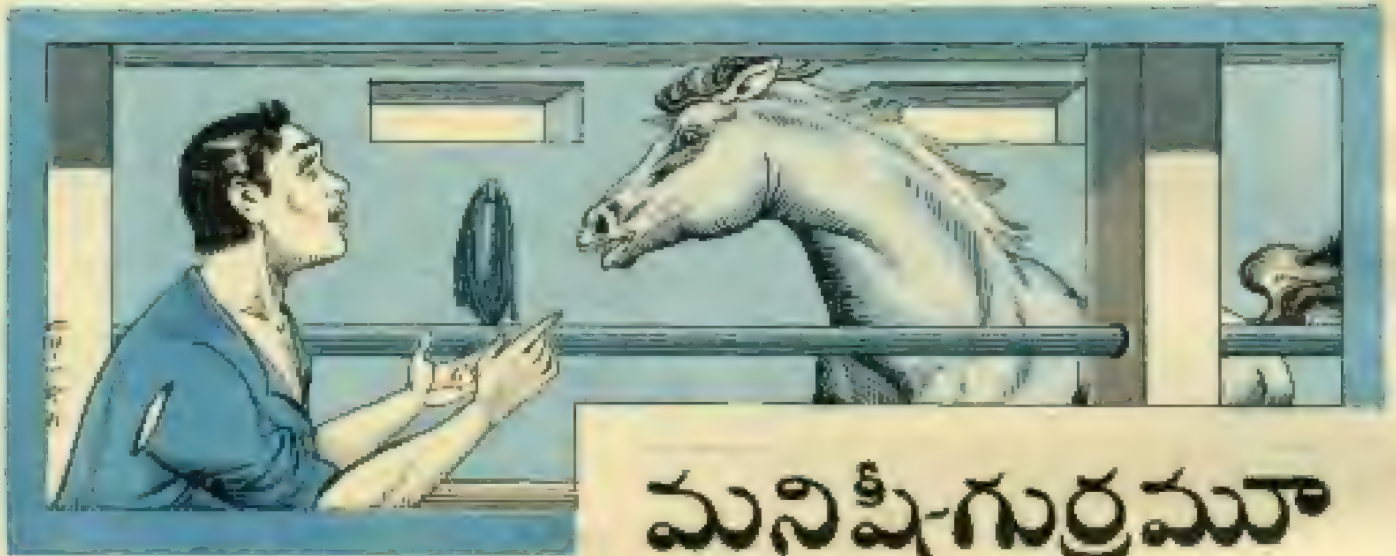
ఈ సంచికలో హాస్యకథలు హెచ్చుగా అందిస్తున్నాము. "మనోహర-గుర్రమా", "వ్యర్థవరాలు", "బెదిరిపోయిన దయ్యం", "సామాన్యమైన ప్రశ్నలు" ఈ రకానికి చెందినవి.

"గజదొంగ" అన్న కథలో దొంగలు అపరిచించదగిన కొత్త నీతి ఉన్నది.

సంపుటి 46 మే '70 సంచిక 5

మనిషి-గుర్రమూ

ఒక గ్రామంలో శివుడు అని ఒక పేర కుర్రవాడుండేవాడు. వాడు నిత్యసంతోషి. ఎప్పుడూ హాస్యాలుతో ముణిగి తేలేవాడు; కష్టపడి పనిచేసేవాడు కాదు. అందుచేత అతను దుర్మడుగానే ఉంటూ వచ్చాడు. అయితే అతన్ని ఆ విచారం అంతగా బాధించేది కాదు.

ఆ గ్రామంలో ఒక జమీందారుండేవాడు. శివుడు బొత్తిగా చేతిలో రాగిచమ్మిడి కూడా లేనప్పుడు జమీందారుగారి దివానానికి వెళ్ళి, అక్కడివాళ్ళు ఏ పని చెయ్యమంటే ఆ పని చేసేవాడు.

ఒకరోజు అతనికి జమీందారుగారి గుర్రాన్ని మాలీను చేసే పని ఇచ్చారు. శివుడు ఆ గుర్రాన్ని తోముతూ, "బాగా ఉలవగొగ్గిళ్ళ దానా తిని ఈ గుర్రం ఎలా కండలు పట్టిందో! దీని ఒళ్ళు ఎంత నిగనిగలాడుతున్నదో! అద్భుతమంటే దీని

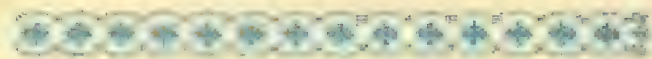
అద్భుతమే చెప్పాలి. నేను జమీందారుగారి గుర్రాన్ని గానయినా పుట్టాను కాను." అన్నాడు గట్టిగానే.

తాను గుర్రమై పుట్టటం గురించి ఆలోచించుకుంటేనే శివుడికి విపరీతంగా నవ్వు వచ్చేసింది. వాడి నవ్వు విని కాబోలు గుర్రం గడ్డి మెయ్యటం మాని వాడి కేసి తిరిగి చూసి, "హాస్యంగా అంటున్నావా. లేక నిజంగానే అంటున్నావా? ఆ మాట?" అని అడిగింది.

గుర్రం మాట్లాడటం వినేసరికి శివుడు విత్తరపోయి, నవ్వుటం మానేసి, దాని కేసి వింతగా చూడసాగాడు. గుర్రం ఇంకా ఇలా అన్నది:

"జమీందారుగారి సవారి ఎంత భయంకరమో, ఆయన కమ్మి చెబ్బలు ఎలా ఉంటాయో, రికాబులతో డెక్కలో ఎలా పాడుస్తారో నీ కేమన్నా తెలుసా? తెలుసు

కోవాలంటే, నా చెవులు రెండూ పట్టుకుని, నువ్వు నేనై పోవాలని కోరుకో!"

శివుడు వెంటనే గుర్రం ముందుకు వెళ్ళి, దాని చెవులు రెండూ పట్టుకుని, "నేను జమీందారుగారి గుర్రం అయి పోవాలి." అన్నాడు.

మరుక్షణమే తాను గుర్రమైపోయినట్టు శివుడు తెలుసుకున్నాడు. గుర్రం స్థానంలో ఒక బైరాగివాడు నిలబడ్డాడు.

"ఏయ్, బైరాగీ, అలా చూస్తూ నిల్చున్నావేం? వెళ్ళి నాకు ఉలప గుగ్గిళ్ళు పట్టుకురా!" అన్నాడు శివుడు.

కాని బైరాగివాడు గుర్రంమాట వినిపించుకోక గబగబా బయటికి బారుకున్నాడు.

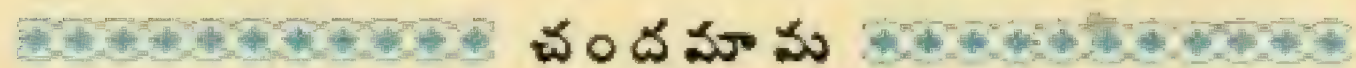
తాను చేసినది పెద్ద పొరపాటని శివుడికిప్పుడు తెలిసి వచ్చింది. ఈ గుర్రం అవతారం నుంచి బయటబడే మార్గమేమిటో వాడికి తెలియలేదు. అవకాశం దొరికిన క్షణమే ఇంటికి పారిపోవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

కొంతసేపయ్యాక జమీందారు తన నౌకర్లతో గుర్రానికి తీసు వెని నిద్దం చెయ్యమన్నాడు. నౌకరు ఒకడు వచ్చి, "శివా, ఒరే శివా!" అని కేక వేస్తే జవాబు రాలేదు. కొట్టంలో గుర్రం మాత్రమే ఉన్నది. వాడు గుర్రాన్ని

విచ్చి ఇవతలికి తీసుకువచ్చేటప్పుడు శివుడు కాళ్ళు రూడించి పరుగు అంకించుకున్నాడు. జమీందారు నౌకర్లు వాడి వెంటపడ్డారు.

శివుడు తిన్నగా తన ఇంటికి పరిగెత్తి, తన తల్లి ఉన్న చోటికి వెళ్ళాడు. అమె తనను దాస్తుండని వాడి భ్రమ. తనకు వచ్చిన కష్టం గురించి వాడు తల్లికి చెప్పకున్నాడు. కాని వాడి భాష అమెకు కొంచెం కూడా అర్థమైనట్టు లేదు. లోపలికి వచ్చిన గుర్రాన్ని చూసి అమె కంగారుపడి, "ఛీ! ఛీ!" అని దాన్ని బయటికి తరమటానికి యత్నించింది.

ఈ లోపల జమీందారుగారి మనుషులు రానే వచ్చారు. వాళ్ళతోపాటు యింకెందరో వింత చూడవచ్చారు. అందరూ ఇంటిని చుట్టుముట్టి శివుణ్ణి పట్టుకుని ఇంటి బయటికి తెచ్చారు. కాని శివుడు వాళ్ళకు స్వాధీనం కావటానికి ఒప్పుకోక మోరాయించాడు. వెనక కాళ్ళమీద లేచాడు. నేలమీద పడి పొర్లిగింతలు పెట్టాడు. చివరకు అక స్మాతుగా లేచి మళ్ళీ తన ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు. వాడి తల్లి భయంతో అరుస్తూ బయటికి పరిగెత్తంది.

పదిమంది సాయం పట్టి శివుడికి జీసె వేసి, కళ్ళాలు తగిలించి, బయటికి ఈడ్చుకు

వచ్చి, చావ గొట్టుతూ జమీందారుగారి ఇంటికి చేర్చారు. చాలాసేపటి క్రితమే ప్రయాణానికి సిద్దమై ఉన్న జమీందారు తన గుర్రం మీద ఎక్కి కూర్చున్నాడు. అయితే ఎన్నడూ లేనిది, ఈ గుర్రం ఇవాళ ఒంటె లాగా కుడి పక్క రెండు కాళ్ళూ, తరవాత ఎడమ పక్క రెండు కాళ్ళూ ముందుకు వేసి నడుస్తున్నది. అలా నడిచే గుర్రం మీద కూర్చోవటం ఆయనకు చాలా బాధాకర మనిపించింది.

"దీని కేదో వయ్యం పట్టి ఉంటుంది!" అనుకున్నాడు జమీందారు. దారి కటూ ఇటూ నిలబడి జనం జమీందారునూ, గుర్రాన్నీ వింతగా, ముక్కుల మీద వేళ్ళు వేసుకుని చూస్తున్నారు. వాళ్ళను చూస్తే శివుడికి సవ్వ ఆగలేదు. వాడు విధిమధ్యన, వెనక కాళ్ళమీద చదికిలబడి, ముందుకాళ్ళు గాలిలో ఆడిస్తూ వెర్రిగా సవ్వసాగాడు.

జమీందారు కాస్తా గుర్రం మీది నుంచి వెనక్కు జారి దుమ్ములో వెల్లికిలా పడి పోయాడు. ఆయన లేచి దుమ్ము దులుపు కుంటూ ఉంటే చూసి శివుడికి పళ్ళా త్రావం కలిగింది. అందుకని వాడు జమీందారు కేసి తన ముందుకాళ్ళు రెండూ జోడించాడు.

“ చూడండి, చూడండి! గుర్రం జమీందారుగారికి దణ్ణం పెడుతున్నది.” అన్నారు జనం ఆశ్చర్యంగా.

జమీందారుకు ప్రాణం చేచ్చినట్టయింది. ఆయనకు అక్కడ ఒక్క క్షణం ఉండ బుద్ధి కాలేదు. అదృష్టవశాన గుర్రం మామూలుగా లేచి నిలబడింది. జమీందారు దాని మీద ఎక్కి కూర్చున్నాడు. అయితే ఆయన కళ్ళాలు చేతికి తీసుకునే లోపుగా గుర్రం శరవేగంతో పరిగెత్త నారంభించింది. అందుచేత జమీందారు ముందుకు పడి పోయి గుర్రం మెడ వాటేసుకుని, కింద పడకుండా చూసుకోవలసి వచ్చింది.

శివుడు అలా వేగంగా చాలాసేపు పరిగెత్తి ఆలిసిపోయాడు. వాడు ఒక గ్రామం చేరవచ్చి వేగం తగ్గించాడు. గ్రామస్తులు గుర్రాన్ని రోతునూ చూసి, రోతు స్థితికి జాలిపడి సహాయం చెయ్యడానికి వచ్చారు. దుమ్ముకొట్టుకుని, తల వంచుకుని, గుర్రం మెడను కౌగలించుకుని ఉన్న జమీందారును, లోగడ ఆయన్ని చూసివున్న వాళ్ళు కూడా గుర్తించలేదు.

జమీందారు గుర్రం మీది నుంచి దిగి లిన్న తొండరలో అందినవాణ్ణి పట్టుకుని తన జరువంతా వాడి మీద వేసి దిగబో

యాడు. అయితే జమీందారు చేతికి చిక్కినది ఒక మనిషి చెవి. ఆ మనిషి ఆ గ్రామానికి పెద్ద. ఆయనకు కోపం వచ్చి జమీందారును పట్టుకుని ఒక్క గుంజా గుంజి కింద పడేసి, కాలితో ఒక్క తన్నుతన్నాడు.

ఇదంతా చూసిన శివుడికి పట్టరాని ఆగ్రహం వచ్చి గ్రామపెద్ద జుట్టును బలమైన తన పళ్ళతో పట్టి పీకాడు. అప్పటికి వాడి కని తీరలేదు; భయంకరంగా నేరు తెరిచి అందిన వాడినల్లా కరిచాడు. గ్రామస్తులు పారిపోయి, గుర్రాన్ని శిక్షించడానికి బరిసెటూ, ఈటెలూ, రోకళ్ళూ, దుడ్డు కర్రలూ తీసుకుని తెరిగి వచ్చారు.

శివుడికి కంపరం పట్టుకున్నది. వాడు వెనక్కు తిరిగి కాలినత్తువకొట్టి పరిగెత్తు కుంటూ తన ఊరు చేరి, జమిందారుగారి దివాణంలోని కొట్టంలో దూరి చాక్కు న్నాడు. జమిందారుగారు ఎక్కడో దిగబడి ఉంటాడనుకుని, ఆయన నౌకర్లు గుర్రాన్ని చక్కగా మాలినచేసి, జొన్నరొట్టే, ఉలవలూ పెట్టారు. వాటిని మెక్కుతూ శివుడు, "ఎంత బుద్ధిమాలిన పని చేశాను! నేను మళ్ళీ మామూలు మనిషిని కావటం ఎలా?" అనుకున్నాడు.

ఆ క్షణంలో కొట్టం తలుపులు తోసుకుని, బైరాగివాడు లోపలికి వచ్చాడు. వచ్చి, "ఏం, శివుడా! గుర్రం బతుకు బాగుందా?" అని అడిగాడు.

"దివ్యంగా ఉన్నది! ఒక్కటే నా భయం—ఇంత బలమైన అహారం తింటున్నానే, ఇవంతా బాగా జీర్ణించుకోగలనా అని!" అన్నాడు.

"అయితే మళ్ళీ నన్ను గుర్రం అయిపో నిస్తావేమిటి?" అన్నాడు బైరాగి.

"అలేం?" అన్నాడు శివుడు.

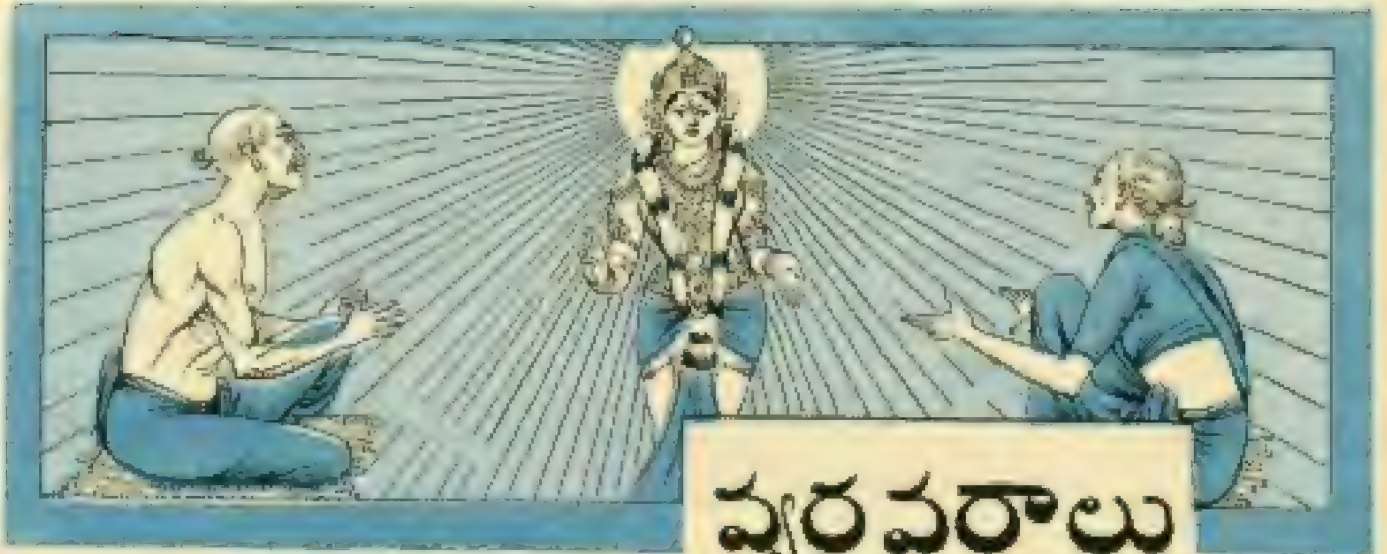
"నా పెళ్ళాం పోరు పడలేకనేగా నేను గుర్రమయ్యానా? అది నన్ను ఈ బైరాగి వేషంలో కూడా గుర్తుపట్టి వెంటపడింది. అది గో, వచ్చేస్తున్నది, మహామారి! త్వరగా—" అంటూ బైరాగి ఎగిరి గుర్రం లెండు చెవులూ గట్టిగా పట్టుకుని, "నేను జమిందారుగారి గుర్రం అయిపోదును గాక!" అన్నాడు.

తరవాత ఏం జరిగినది శివు డెరగడు. మర్నాడు వాడు నిద్ర లేచేసరికి వాడు ఆ కొట్టంలో గడ్డి మీద పడుకుని వున్నాడు. వాణ్ణి జమిందారు మనుషులు ఒక్క ప్రశ్న అయినా వెయ్యలేదు.

ఇవంతా నిజంగా జరగలేదని, హాస్యాలు మారి శివుడు కలగన్నాడని కొందరంటారు. అదే నిజమేమో!

వ్యర్థ వరాలు

ఒక గ్రామంలో అడవికి సమీపంగా ఒక కట్టెలు కొట్టేవారు భార్యతో సహా ఒక గుడి సెలో నివసిస్తూ ఉండేవారు. కాపటానికి పేద వాళ్ళయినా, ఇద్దరూ కష్టం చేసి జీవించినా, వాళ్ళకు సుఖంగానే జరుగుతూ ఉండేది.

అయితే వాళ్ళ గుడిసెకు సమీపంలోనే కొందరు సంపన్నులు ఇల్లు కట్టారు. వాళ్ళు తమకన్న సుఖంగా బతకటం చూసినాక ఈ దంపతులకు కొంచెం కన్నుకుట్టింది.

ఒకనాడు రాత్రి గుడిసెలో కూర్చుని భార్యభర్తలు ఈ విషయమే మాట్లాడు కుంటున్నారు.

“కొందరు పెట్టి పుట్టుతారు. మనక్కడా ఇంత డబ్బుంటే చక్కగా కాపలించేల్లా కొనుక్కుని ఎంత హాయిగా ఉండేవాళ్ళం!” అన్నది భార్య.

“నన్నదిగితే ఈ బాగ్యవంతులకు సుఖ పడటం తెలీదు. నాకే అంత డబ్బుంటేనా,

ఎంత సుఖపడేవాణ్ణో!” అన్నాడు కట్టెలు కొట్టేవాడు.

“వెనకటి రోజుల్లో దేవతలు కనబడి కోరిన వరాలిచ్చే వాళ్ళట. ఎవరైనా దేవత వచ్చి మనని వరాలు కోరుకోమ్మంటే ఎంత బాగుండును!” అన్నది భార్య.

అమె మాట ఇంకా పూర్తి కాకముందే ఆ గుడిసెలో అకస్మాత్తుగా ఒక స్త్రీ ప్రత్యక్షమయింది. ఆమెను చూడగానే దేవత అని, మామూలు మనిషి కావని తెలిసిపోతున్నది.

“నేను దేవతను. వరాల కోసం మీరు తహతహలాడుతున్నారు గనక మీకు మూడే మూడు వరాలిస్తున్నాను. ఆ పైన మీరు కోరవద్దు. వాటితో తృప్తిపడండి.” అని ఆ దేవత అంతర్ధానమయింది.

ఈ సంఘటనకు నిర్ధాంతపోయిన ఆ పేద దంపతులు, దేసికోసం కోరుకోవాలో ఒకం తట నిర్ణయించుకోలేక తికమకపడ్డారు.

"నన్నడిగితే, మనం కూడా ధనవంతులమై, గొప్ప వాళ్ళలాగా ఉండాలని కోరుకోవటం మంచి దంటాను," అన్నది భార్య.

"నీ మొహం! డబ్బున్నంత మాత్రాన రోగాలూ రొడ్డులూ రావా, టెంగలు పడి చావగొట్టరా? ఆరోగ్యమూ, దీర్ఘాయుష్యమూ ఉంటే చాలా నయం," అన్నాడు భర్త.

"బతికి ఏంలాభం? చీవరికంతో మరింత కాలం తీసుకోవటానికా?" అన్నది భార్య.

"అదీ నిజమే మరి. ఆలోచించి మరి కోరుకుందాం. పరాలు!" అన్నాడు భర్త.

భార్య వంట చెయ్యటానికి నిప్పు రాజేస్తూ, "ఈ పూట కూరకు చేపలుంటే ఎంత బాగుండేది!" అన్నది.

ఆమె అలా అనటమే తడవుగా పైనుంచి కొన్ని చేపలు అమె ముందు పడ్డాయి.

మూడు పరాలలోనూ ఒకటి తిరిందని గ్రహించి భర్త, "ఎంతపని చేశావే పాపిష్టి దావా? పెద్దప కోరిక కోరితివే? ఇంతకన్న

ఈ చేపలన్నీ నీ మెళ్ళో హారంగా పడాలని కోరుకోకపోయావా? బాగుండేది!" అన్నాడు.

మరుక్షణంలో ఆ చేపలన్నీ ఒక హారంగా ఏర్పడి, భార్య మెడను అలంకరించాయి.

"నువ్వు చేసిన నిర్వాకం మాత్రం ఏమిటి? నేనొక పరం పాడుచేస్తే నువ్వు మరొకటి పాడు చేశావు," అంటూ ఆమె ఆ చేపల హారాన్ని తన మెడలో నుంచి తీయటానికి ప్రయత్నించింది. కాని ఆ చేపల్ని హారం ఆమె ఒంటికి అంటుకుపోయి ఊడిరాలేదు. భర్త కూడా దాన్ని తీయలేకపోయాడు.

"ఛీ, ఛీ! చేపలు కూరవండుకు తినటానికి కూడా లేకుండా చేశావు. ఇది ఊడి రాకపోతే నేను ఉరి పోసుకు చస్తాను. పరాలు లేకపోతే పీడాపోయింది. ఈ అపమానం భరించలేను," అన్నది భార్య.

చేసేది లేక, కట్టెలు కొట్టేవాడు తన భార్య మెడలోని హారం ఊడి రావాలని కోరుకున్నాడు.

శిథిలాలయం

29

[రాత్రివేళ శిథిలముఖి వాళ్ళను వృశ్చికలంక లోని అదిమవాసులు పట్టుకున్నారు. వాళ్ళ నాయకుడు చెప్పిన వెర్రి వెలగపండు కొనం - వాంగసోమి వెళ్ళి, అక్కడ కాపలా వున్న వాణ్ణి పట్టుకుని, కాళ్ళూ చేతులూ కట్టివేశాడు. వాడు పక్క నున్న బండరాయితో పాటు, శిథిలముఖి వాళ్ళు నిద్రపోతున్న కొండ దిగువకు దొడ్డుకు రాసాగాడు. తరవాత—]

గుహలో నిద్రపోతున్న వృశ్చికజాతి వాళ్ల నాయకుడికి, గుహముందు కునికిపాట్లు పడుతున్న శిథిలముఖి అతడి అనుచరులకూ, కొండపై నుంచి దొడ్డుకు వస్తున్న బండ రాయి, కాపలావాడూ కలిసి చేసే పెద్ద ధ్వని భయం కలిగించింది. ఏదో పెను తాకిడికి కొండ శిఖరం తునాతునకలై కింద పడుతున్న దనుకున్నాడు, శిథిలముఖి. అతడు గొంతెత్తి తనవాళ్ళను, హెచ్చరించే

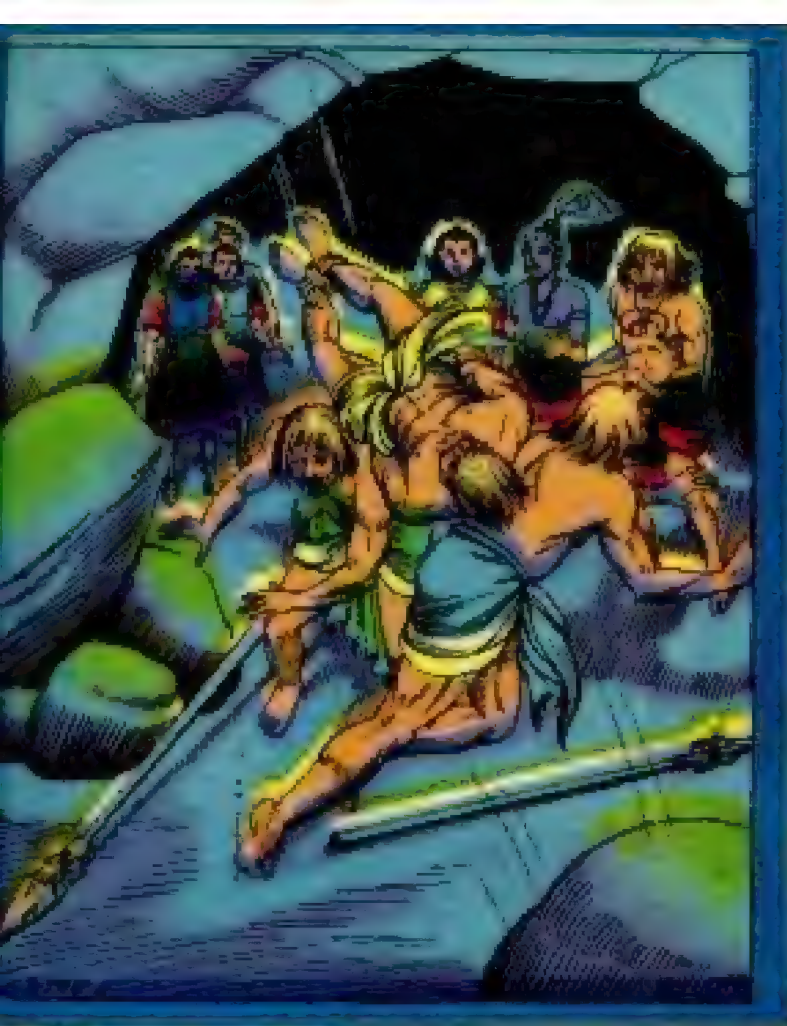
లోపలే, గుహలో నుంచి వృశ్చికజాతివాళ్ళ నాయకుడు మెరపులా బయటికి వచ్చాడు.

“కొండ అంచు నుంచి దూరంగా పరిగెత్తుండి. భూకంపం! భూకంపం!” అంటూ అరిచాడు వాడు.

ఆ హెచ్చరిక వింటూనే అందరూ పారిపోబోయేంతలో, పెద్ద ధ్వనితో బండ రాయి, ఓ క్షణం అలస్యంగా కాపలా వాడూ కొండ మీది నుంచి కిందబడ్డారు.

‘చందమామ’

అదృష్టవశాన బండరాయి మనుషులెవరూ లేని చోట పడింది. కాని కావలావాడు మాత్రం కిచుమని అరుస్తూ తన జాతివాళ్ళిద్దరి మీద దభిమంటూ పడిపోయాడు.

వృశ్చికజాతి నాయకుడు కిందపడి మూలుగుతున్న కావలావాణ్ణి సమీపించి, "ఇదేమిటి? కాళ్ళూ చేతులూ కట్టుకున్నావేం?" అని ప్రశ్నించాడు.

వాడు తడబడుతూ లేచి నిలబడి, "మనం పట్టుకున్న యీ ఇఘ్యజాతి వాళ్ళల్లో ఒకడు నేను కావలాకాసే చేటుకు వచ్చి, దొంగదెబ్బ తీసి నా కాళ్ళూ చేతులూ కట్టివేశాడు. ఈ సంగతి

చెప్పిందుకు నేను కొండ మీది నుంచి దొర్లి వచ్చాను." అన్నాడు.

ఈ మాటలు వృశ్చిక నాయకుణ్ణి, శిఖిముఖి, విక్రమకేసరుల్ని కూడా ఆశ్చర్యపరిచినై. శిఖిముఖి తన అనుచరుల కేసి చూసి, నాళ్ళల్లో నాంగ్ సోమే లేడని తెలుసుకున్నాడు. అతడు విక్రమకేసరితో యీ సంగతి చెప్పబోయేంతలో వృశ్చిక నాయకుడు గడగడ వణికిపోతూ, "మీలో ఒకడు రహస్యంగా ఆ వెర్రివెలగపళ్ళ కోసం వెళ్లాడు. ఒకవేళ దుస్సాహసం కొద్దీ వాడా పండు తిన్నాడో, చాలా చిక్కుల్లో పడిపోతాడు. ఇప్పుడేం చేయటం?" అన్నాడు.

"అలా అయితే మనం త్వరగా పోయి నాంగ్ సోమే ఆ వెలగపండు తినకుండా అపే ప్రయత్నం చేద్దాం. ఇంతకీ ఆ పండు తింటే రాబోయే ప్రమాదం ఏమిటి?" అన్నాడు శిఖిముఖి.

"వృశ్చికజాతి వాళ్ళ నాయకుడు తప్ప మరెవరూ ఆ వెర్రివెలగపండు తిని నిభాయించుకోలేరు. ఆ మధ్య నాకు పట్టుబడ్డ శిఖివాడికి — వాడు పెట్టుకున్న పేరు — కిథిలాలయపూజారి కామూలు — వాడి చేత ఆ పండు తినిపించి, నిజం మాట్లాడేటట్టు

చేద్దామనుకున్నాను," అన్నాడు వృశ్చిక నాయకుడు.

శిఖిముఖి వృశ్చిక నాయకుడితో, "నాంగ్ సోమే ఎవర్నీ మోసగించి వెర్రి వెలగపండు కోసం వెళ్ళలేదు. అతడి కీ మధ్య, యీ ప్రాంతాల గాలి నీరూ పడక మనస్థిమితం కాస్త తప్పింది. మనం మనం అంతా మిత్రులం. శిధిలాలయం ఎక్కడుందో కనుక్కోవటంలో నీకు అన్ని విధాలా సాయపడగలం. ముందు నాంగ్ సోమే ఎక్కడున్నాడో వెతికి పట్టుకుందాం పదండి," అన్నాడు.

నాంగ్ సోమే వెర్రివెలగపండు తినివుంటే అతణ్ణి తప్పక వృశ్చికమాతకు బలి యిస్తా నని వృశ్చిక నాయకుడు తన వాళ్ళతో చెప్పి, శిఖిముఖి వాళ్ళతో, "పదండి! పండు తిని మీ వాడు ప్రాణం మీదికి తెచ్చుకోక ముందే పట్టుకుందాం," అన్నాడు.

అందరూ వృశ్చిక నాయకుడి వెంట వెర్రివెలగపండు చెట్టున్న కొలను కేసి బయలుదేరారు. కాని, యీ లోపలే నాంగ్ సోమే వెలగచెట్టెక్కి ఒక పండు కోసు కుని తిన్నాడు. అది తిన్న కొద్ది క్షణాల కల్లా అతడికి ఏదో మైకం కమ్మినట్టయి పోయింది. కాను నిలబడ్డ భూమి, చెట్టు

చేమలూ, కొండలూ—అన్నీ గిరున తిరిగి పోతున్నట్టు తోచింది.

"నేను తిన్నది వెర్రివెలగపండు! నా కేదో వెర్రితుతున్నట్టున్నట్టున్నది. ఈ వెర్రితోగాని భూగర్భంలో వున్న శిధిలాలయం కనుక్కోలేనేమో! అసలు శిధిలాలయం, వృశ్చికమాత మందిరం ఒకటేనా? ఒకటే! అదుగో శిధిలాలయం! అదుగో, వృశ్చికమాత మందిరం!" అంటూ నాంగ్ సోమే తల పీక్కుని, అరుస్తూ కొండదార్ల వెంట పరిగెత్తసాగాడు.

అతణ్ణి పట్టుకునేందుకు బయలుదేరిన శిఖిముఖి వాళ్ళకు అతడు చెట్లల్లో నుంచి,

కొండకొనల్లో నుంచి అరిచే అరుపులు తప్ప మనిషి మాత్రం కనిపించలేదు. ధ్వని వచ్చిన దిక్కుగా వాళ్ళు సూర్యోదయం అయే వరకూ అతడి కోసం గాలించి, బాగా అలిసిపోయి, ఒక కొండ అంచున వున్న చెట్ల కింద కూలబడ్డారు.

వెర్రివెలగపండు చెట్టున్న కొలనుకు ఆపల నున్న ఆరణ్యంలో వృశ్చికజాతివాళ్ళ కాపుడలలో వున్న శిథిలాలయ పూజారికి, నాంగ్ సోమ్ ఏచ్చిగా వేసే కేకలు, అరాత్రి వేళే వినిపించినై. అతడు తన అనుచరులైన సవరభేరుండాన్ని, తతిమ్మావాళ్ళనూ హెచ్చరించి, వృశ్చికజాతి కాపలా వాళ్ళతో,

అ కేకలు పెట్టేవాడు వృశ్చికమాత అవేశించిన మహాభక్తుడని, అతణ్ణి అనుసరించి పోతే, మాతమందిరం కనబడుతుందని నమ్మబలికాడు.

మాయమర్మాలు అంతగా ఎరగని వృశ్చిక జాతివాళ్ళు, శిథిలాలయ పూజారి చెంట నాంగ్ సోమ్ కోసం బయలుదేరారు. తూర్పు తెలతెలవారుతూండగా వాళ్ళకు ఒక గుహ ముందు నాంగ్ సోమ్ కనిపించాడు. గుహ ముఖం చిక్కని సాలె గూటితో కప్పబడి వున్నది. అందులో ఒక రాక్షసితేలు చిక్కుకుని, బయట పడేందుకు నానా ప్రయాసా పడుతున్నది.

నాంగ్ సోమ్ ఆ సాలెగూటి ముందు కత్తి పట్టుకుని అటూ యిటూ గెంతుతూ, "రక్షించండి! రక్షించండి! భయంకర జలజంతువు నన్ను మింగబోతున్నది!" అంటూ అరుస్తున్నాడు.

ఆ అరుపులూ, నాంగ్ సోమ్ భయంతో వణికిపోతున్న తిరూ చూసి, శిథిలాలయ పూజారి అతడికి వెర్రి వెలగపండు తిన్న కారణంగా మతిస్థిమితం తప్పిందని గ్రహించాడు. వృశ్చికజాతివాళ్ళు సమ్ముతున్నట్టు బహుశా అ స్థితిలోనే అతడు నిజమైన శిథిలాలయం ఎక్కడ వున్నదో

కనుక్కొవచ్చున్న సమ్మకం కూడా అతడికి కలిగింది.

పూజారి అతణ్ణి సమీపించి, "నువ్వు ఇభ్యుజాతి వాడివి కాదా? నిన్ను గోతభరా గ్రామంలో చూశాను. నీ పేరు నాంగ్ సోమే, అవునా?" అని ప్రశ్నించాడు.

నాంగ్ సోమే ఆ మాటలు వింటూనే ఉలిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగి, "నెత్తి మీద శిఖతో యిక్కడ ఆవతరించిన మహాను భావులు మీ రెవరు? సిద్ధుల్లా వున్నారు. నన్ను యీ ఖడ్గమృగం నుంచి కాపాడాలి," అంటూ పూజారికి సాష్టాంగపడ్డాడు.

పూజారి అతణ్ణి భుజాలు పట్టుకుని లేపి నిలుచే పెట్టి, "అది ఖడ్గమృగం కాదు, రెండు తలల గండభేరుండం. ఒక్క క్షణంలో చంపేయిస్తాను," అంటూ పక్క నున్న సవరభేరుండంతో, "భేరుండం! ఆ పిశాచిని నరుకు," అన్నాడు.

ఆ వెంటనే భేరుండం కత్తితో తేలును బలంగా కొట్టాడు. అది రెండుగా తెగిపోయి, రక్తంతో సాలెగూడు తడిసిపోయింది. నాంగ్ సోమే ఆ నెత్తురు చూస్తూనే వణుకుతూ పూజారి పాదాలు పట్టుకుని, "మహా సిద్ధులు నన్ను రక్షించాలి! నెత్తుటి ప్రవాహంలో కొట్టు కుపోతున్నాను. ఈతరాదు!" అన్నాడు.

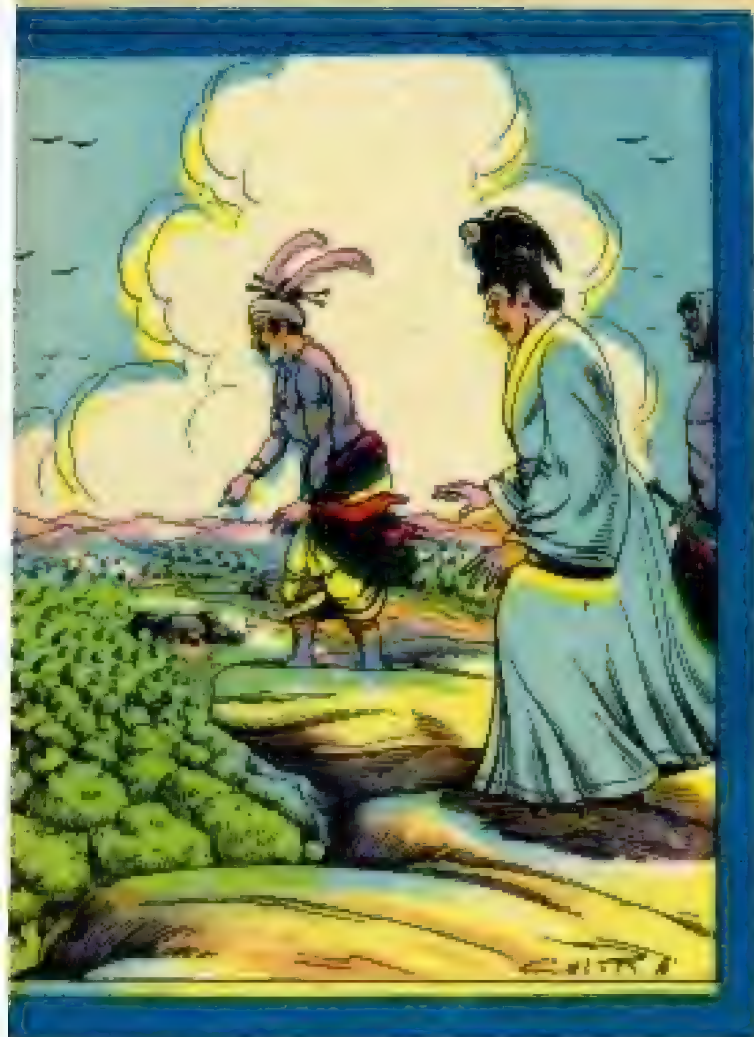

శిథిలాలయ పూజారి అతడికి అభయం యిస్తున్నవాడిలా చేతిని తల మీద పెట్టి, "నీ కొచ్చిన భయం ఏమీ లేదు. రక్తపు టేరును, సెలయేటి జాటుగా మార్చాను. నువ్వు దాని వెంట బయలుదేరి భాగర్థంలో శిథిలాలయం వున్నచోటు చేరు," అన్నాడు.

"గురుసిద్ధా, తమ ఆజ్ఞ! " అంటూ నాంగ్ సోమే అక్కణ్ణించి కదిలి వేగంగా నడవసాగాడు.

శిథిలాలయ పూజారి తన బంట్లతో, "బల్లి తోక పట్టుకుని బ్రహ్మపుత్రానది యీద చూసి నట్టుంది మన పని! అయినా ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో చెప్పలేం. ఏది

వెర్రి మనసు శిథిలాలయం చేర్చినా చేర్చ వచ్చు. ఏడు పారిపోకుండా జాగ్రత్త పడాలి," అని చెప్పి నాంగ్ సోమే వెంట నడవసాగాడు.

నాంగ్ సోమే వాళ్ళను ఆ చుట్టు పక్కల గల గుట్టల్లో, చెట్లల్లో నానా గిరికిలూ కొట్టింబాడు. వెర్రి వెలగపండు విషం అతడి మస్తెస్కాన్ని బాగా వశపరుచుకున్నది. అతడికి ప్రతి చిన్న ప్రాణి ఏనుగంత అకారంలో భయంకరంగా కనబడసాగింది. అలాంటి సమయాల్లో అతడు పెద్దగా, "గురుసిద్ధా, నీవే రక్షి!" అంటూ కేకలు పెట్టసాగాడు.

మిట్టమధ్యాహ్నం వేళకు నాంగ్ సోమే అందర్నీ ఒక ఎత్తయిన పర్వతం మీదికి చేర్చాడు. దిగువను ఒక చిన్న లోయ వున్నది. ఆ లోయలో చాలా ఎత్తుగా, గుబురుగా పెరిగిన వటవృక్షాలు అసంఖ్యాకంగా వున్నవి.

నాంగ్ లోయ కేసి ఓ మారు చూసి జుట్టు గట్టిగా పిక్కుని, "గురుసిద్ధా! శిథిలాలయం ఆ అగాధంలో వున్నది. ఎంత బంగారం! ఎన్ని మణిమాణికాకాలు! అలయం మీది కలశం....అదుగో, మెరుస్తున్నది!" అన్నాడు.

శిథిలాలయపూజారి లోయలోకి తొంగి చూశాడు. నాంగ్ సోమే చెప్పిన వేమీ అతడికి కనిపించలేదు. పెద్ద పెద్ద ఊడలు దించుకున్న వటవృక్షాలు మాత్రం అతడి కంటబడినై.

"ఇది వెర్రి వాగుడు! వెధవ మనల్ని గుట్టలూ పుట్టలూ తిప్పి నానా హైరానా పెట్టాడు. లోయలోకి తోసేస్తే నుఖపడి పోతాం," అన్నాడు శిథిలాలయపూజారి కోపంగా.

ఆ మాట వింటూనే సవరభేరుండం ముందుకు వచ్చి, "గురుప్రభో! శాస్త్రాన్ని వున్న పళంగా తోయమన్నారా, ముక్కలుగా నరికి విసరమన్నారా?" అన్నాడు.

మరుక్షణం వృశ్చికజాతివాళ్లలో కలకలం లేచింది. వాళ్ళు రాతి గొడ్డళ్ళను పైకెత్తి ముందుకు వచ్చి, "ఈ ఇభ్యుజాతి వాడికి ఎలాంటి హాసీ జరగ్గూడదు. అతడు వృశ్చికమాత గణాచారి. అతడు చెప్పినట్టు ఆ లోయలో వృశ్చికమాత మందిరం వున్నదేమో ఎవరు చూశారు!" అన్నారు.

పూజారి ఏదో అనబోయేంతలో సవరభేరుండం చేతులు పూపుతూ, "అదీ నిజమే, గురువ్రభో! అలా గాల్లోకి ఎగిరి లోయలో వాలమన్నారా?" అన్నాడు.

శిథిలాలయపూజారి అతణ్ణి గట్టిగా కసిరి, "నువ్వు మళ్ళీ అతిగా తాగటం మొదలు పెట్టినట్టుంది. జాగ్రత్త. కొండ ముచ్చుగా మార్చి, యిక్కడి చెట్ల మీద వదిలి పోతాను," అన్నాడు.

"గురువ్రభో! అలా చేయకండి. కొండ ముచ్చులు కొండల్లో తప్ప చెట్ల మీద బతకటం...."

సవరభేరుండం మాట పూర్తి చేసే లోపలే పూజారి కీచుమంటూ ఒక్క ఎగురెగిరి, "అదే, వచ్చే వచ్చే! శివరకుంత శిఖిముఖి వాడిదండూ!" అన్నాడు.

శిఖిముఖి కొండ మీదికి వస్తూనే, "నాంగ్ సోమను కొండ అంచు నుంచి యివతలికి

లాగండి," అని శిథిలాలయపూజారిని చూసి, "దుర్మార్గుడా, యింత కాలానికి దొరికావ్! పారిపోవాలని చూశావో వీపులో కత్తే, బాణమో గుచ్చుకుంటుంది," అన్నాడు.

ఎలా పారిపోవటమా అని ఆలోచిస్తున్న పూజారికి, శిఖిముఖి మాటల్లో ఒక ఉపాయం తోచింది. అతడు చవ్వన ముందుకు దూకి నాంగ్ సోమను భుజాన వేసుకుని, కొండ అంచునే పరిగెత్తుతూ ఇరుకు రాళ్ల మధ్య జొరబడ్డాడు.

పాము బారి నుంచి తవ్వకుని పురినోట పడినట్టయింది, పూజారి పని. అటు వైపు నుంచి కుంటుతూ వస్తున్న జాంగ్ లా ఒక్క

గావు కేక పెట్టి, "పాపాత్ముడా! ఇక నువ్వు ప్రాణాలతో పారిపోలేవు!" అంటూ అతడి మీదికి ఉరికాదు.

శిథిలాలయపూజారి, నాంగ్ సోమేను భుజం మీది నుంచి కిందికి జార్చి, మొలను వేలాడుతున్న చురకత్తితో జాంగ్లా గుండెలకు గురి చేసి పాదవ జాకాడు, కాని అంతలో జాంగ్లా వచ్చి మీద పడటంతో, కత్తి గురి తప్పి అతడి భుజంలో గుచ్చు కున్నది. జాంగ్లా అంత బలమైన కత్తి పోటునూ లెక్క చేయకుండా పూజారి మెడ పట్టుకొబోయాడు. కాని, పూజారి తల పక్కకు తిప్పి కొండ అంచుకు ఒరిగి పోవటంతో, అతడి నెత్తిమీది శిఖ జాంగ్లా చేతికి దొరికింది.

జాంగ్లాకు తగిలిన గాయం నుంచి రక్తం కారుతున్నది. కాని, అతడు పూజారి శిఖ వదలకుండా గట్టిగా పట్టుకుని కొండ మీదికి లాగేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

పూజారి తాను కింది లోయలో పడిపోతానన్న భయంతో గిలగిల తన్నుకుంటున్నాడు.

ఆ పరిస్థితుల్లో శిఖముఖి అక్కడికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, "జాంగ్లా, నీ స్వామి భక్తి మెచ్చదగింది. సవరగండు పాతు కూతురు నాగుమల్లి, వీడి శిఖ కావాలన్నది!" అంటూ కత్తితో శిథిలాలయ పూజారి శిఖ మొదటికంటా కోకాడు. మరుక్షణం శిథిలాలయపూజారి ఒక్క చావుకేక పెట్టి లోయలోకి పడిపోయాడు.

ఆ క్షణం వరకూ నాంగ్ సోమే ఏం చేస్తున్నదీ ఎవరూ గమనించలేదు. అతడు లోయలోని మహా వటవృక్షాల కేసి కన్నార్పకుండా చూడ సాగాడు. అతడికి శిథిలాలయ పూజారి పెట్టిన చావుకేక వినిపించింది. ఆ వెంటనే నాంగ్ సోమే, "అదుగో, శిథిలాలయం!" అని అరిచి లోయలోని వటవృక్షాల కేసి చూశాడు.

—(ఇంకా వుంది)

అర్ధరాజ్యం

పట్టుపదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటి లాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవం లోని దేతాళుడు, "రాజా, కేవలమూ శ్రమ వల్ల కార్యనిర్ధి కావటం సందేహస్పదం. అందుకు నిదర్శనంగా నీకు ప్రతాపు డనేవాడి కథ చెబుతాను, శ్రమతెలియ కుండా విను." అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పూర్వం ఒక గొప్పదేశంలో ఒక గజ దొంగ ఉండేవాడు. వాడు చోరవిద్యలన్నిటి లోనూ అరితేరినవాడు. ఎందుటాకుల మీదుగా కూడా వాడు నిశ్శబ్దంగా పోగలడు; కదిక చీకటిలో సైతం స్పష్టంగా చూసే శక్తి నిచ్చే అంజనం లాంటివి ఎన్నో ఉప కరణాలు వాడి వద్ద ఉండేవి. ఆ కారణం చేత వాడు యౌవనంలో ప్రవేశించే నాటికే అంతులేని సంపదలు కొల్లగొట్టి వాచాడు.

బేహౌళ కథలు

ఈ గజదొంగను చూసినవారు లేరు. వాణ్ణి పట్టినవారు అంతకన్నా లేరు. కాని ప్రజలు వాడికి ప్రచండు డని పేరుపెట్టారు. వాణ్ణి పట్టటం కోసం వెయ్యిప్రయత్నాలు చేయించిన ఆ దేశపు రాజుగారు, చివరకు ప్రాణం విసిగి, ప్రచండుణ్ణి పట్టి ఇచ్చిన వారికి తన కుమార్తె నిచ్చి పెళ్ళిచేస్తానని తన దేశమంతటా చాటింపు చేయించాడు.

రాజకుమార్తె పేరుమోసిన సౌందర్య వతి. ఆమెను పెళ్ళాడే అవకాశం దొరుకు తుంది గదా అని చుట్టుపక్కల ఉన్న రాజ కుమారు లందరూ ప్రచండుణ్ణి పట్టుకునే టందుకు నడుములుకట్టారు.

ఇందువల్ల ప్రచండుడికి పెద్ద చిక్కు వచ్చిపడింది. తన కోసం అంతమంది గాలి స్తుంటే అతను దొంగతనానికి బయలుదేరటం ప్రమాదకరం. అంత దాకా తాను సంపాదించుకున్నది తీసుకుని మరో దేశానికి పోవాలన్నా దారిలో ఉండే దేశాలవాళ్ళు తన కోసం వెయ్యికళ్ళతో చూస్తూ ఉంటారు. తాను ఉత్త చేతులతో పోతే ఎవడూ కనుక్కోలేడు. కాని ఇంతకాలం కష్టపడి సంపాదించుకున్నది వదిలేసి పోవటం అవివేకం; దాన్ని వెంట తీసుకుపోతే దారిలో ఎవడో ఒకడు తనను అనుమానించి పట్టుకుని, రాజుగారికి అప్పగించి, రాజకుమార్తెను పెళ్ళాడవచ్చు. అందువల్ల తనకూ ముప్పు, రాజకుమార్తెకూ ముప్పు. అదావుడి కొంత తగ్గే దాకా తగ్గి ఉండి, అందరూ తనను మరిచిపోయాక గాని, లేదా రాజకుమార్తె తగిన వరుణ్ణి పెళ్ళాడే దాకా గాని అగి, అప్పుడు మరో దేశానికి పోయి సుఖంగా బతుకుదా మనుకున్నాడు ప్రచండుడు. అతను దొంగతనాలకు వెళ్ళటం పూర్తిగా నిలిపివేసి, ఎవరికీ అనుమానం కలగకుండా కఠినమైన కూలిపనులు చేస్తూ, భరింపరాని దారిద్ర్యంతో బాధపడుతున్నట్టు నటించసాగాడు.

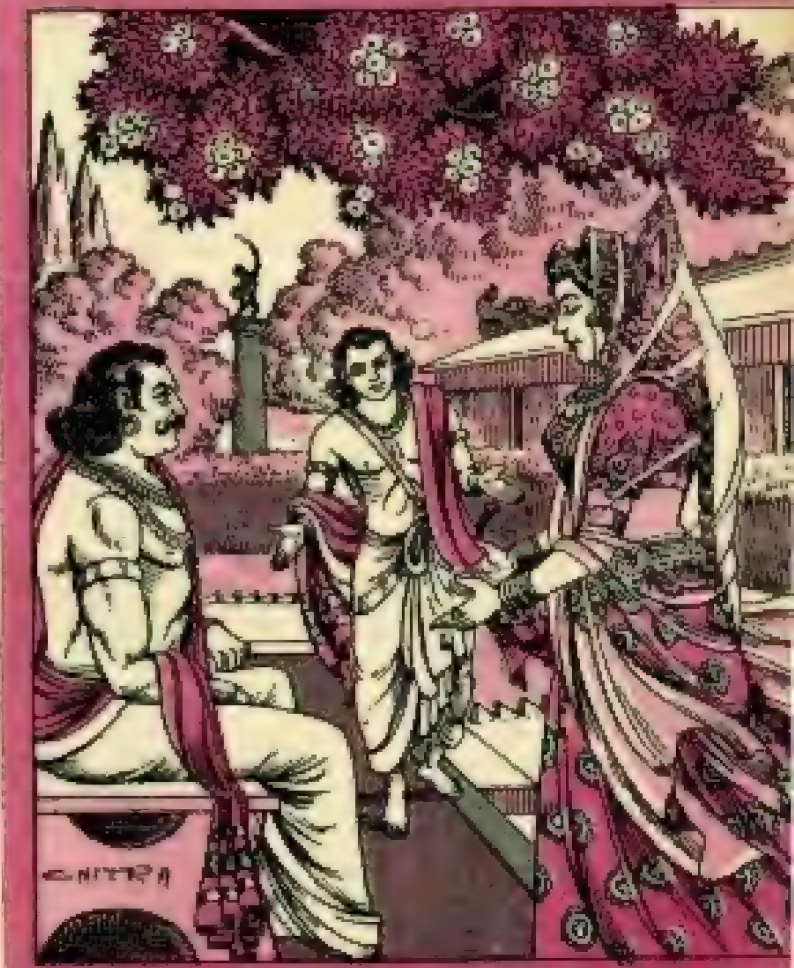

ఒక ఏడాది గడిచింది. ఎక్కడా దొంగ తనాలు లేవు. రాజుగారూ, ప్రజలూ కూడా ఆ గజదొంగను గురించి దాదాపు మరిచి పోయారు. వాడు దేశం నుంచి వినాదో పారి పోయాడనీ, అకస్మాత్తుగా చచ్చిపోయాడనీ రకరకాలుగా జనం చెప్పుకున్నారు.

రాజు వద్ద కొలువు చేసే యోధులలో ప్రతాపు డనేవాడు ఒకడు ఉండేవాడు. వాడు చిన్నవాడైనా, యుద్ధాలలో అసాధారణమైన సాహస పరాక్రమాలు ప్రదర్శించి రాజుగారి అభిమానపాత్రు డయ్యాడు. అతడు మొదటిసారి రాజకుమార్తెను చూసినప్పుడే ఆమెను తీవ్రంగా మోహించాడు; తన వంటి సామాన్య యోధుడికి రాజకుమార్తెను పెళ్ళాడే అవకాశం ఉండవని ఎంతగానో నిరాశ చెందాడు.

ఇంతలో రాజుగారి చాటింపు జరిగింది. ప్రచండుణ్ణు పట్టుకునేటందుకు ప్రతాపుడు చేసిన కృషి మరెవ్వరూ చేసి ఉండరు. అతను మారువేషం చేసుకుని, ప్రచండుణ్ణు ఎరుగుదునన్న వ్యక్తి ఎక్కడన్నా కనబడతాడేమోనని శాలుకాలిన పిల్లి లాగా నగరం అన్ని మూలలా తిరిగాడు. రాత్రివేళల వీధులన్నీ కారాడి, తానే దొంగగా రాజభటులకు పట్టుబడినంత వని కూడా చేశాడు.

ప్రతాపుడు ఇంత క్రమపడటానికి మరొక కారణం ఏమంటే, రాజకుమార్తె తనను ప్రేమించిందని అతనికి గట్టి నమ్మకం కుదిరింది. ఎందుచేతనంటే, ఒక సారి అతను, రాజుగారూ, రాజకుమార్తె ఉండగా రాజుగారి ప్రకటన విషయం ప్రస్తావించి, "ప్రచండుణ్ణు ఏ మామూలు మనిషా పట్టి ఇచ్చినట్టయితే రాజకుమార్తెకు తీరని అన్యాయం జరుగుతుంది," అన్నాడు. వెంటనే రాజకుమార్తె, "తండ్రిగారి అజ్ఞను పాలించి ఆయన మాటను నిలబెట్టడం కన్నా కుమార్తెకు ఉత్తమ ధర్మం ఉండదు. అదిగాక, ఎంతో సాహసమూ, పరాక్రమమూ

లేనివాడు ప్రచండుణ్ణి పట్టగల డనుకొను. నాకు ప్రచండుడి శక్తులలో పూర్తి విశ్వాసం ఉన్నది," అన్నది.

అది మొదలు ప్రతాపుడు దొంగను పట్టటానికి రెట్టింపు శ్రమపడ నారంభించాడు. అయితే అతని శ్రమ ఫ్యర్థమైపోయింది. ప్రచండుడు దేశం విడిచి పోయినట్టూ, వచ్చిపోయినట్టూ ప్రజలు రకరకాలుగా చెప్పుకుంటూ ఉంటే ప్రతాపుడు నిరసపడి పోయాడు. రాజకుమార్తెను పెళ్ళావటానికి బహు చక్కని అపకాశం దొరికినట్టే దొరికి, చేయివారిపోయింది గదా అని అతడు బాధపడసాగాడు.

అప్పటికీ ప్రతాపుడి మనస్సులో ఏ మూలనన్నా అవంత అశ మిగిలి ఉంటే రాజుగారు దాన్ని నాశనం చేసి, తన కుమార్తెకు తగిన వరుడి కోసం మంత్రులతో ఆలోచనలు ప్రారంభించాడు. పరిసర దేశాల రాజకుమారులలో ఆమెకు తగిన వరుణ్ణు లేకపోలేదు; వారిలో ఎవరిని ఎన్నుకోవటమూ అన్నదే ప్రశ్న అయి కూర్చున్నది.

ఈ స్థితిలో ప్రతాపుడు సాహసానికి ఒడి గట్టాడు. ఒకనాటి సాయంకాలం రాజకుమార్తె ఉద్యానంలో తన చిలికత్తెతో విహరిస్తూ ఉండగా అతను మారువేషంతో వచ్చి ఆమెను ఎత్తుకుపోయి, తన ఇంటనే ఒక గదిలో రహస్యంగా దాచి ఉంచాడు.

ఈ వార్త కిజాలమీద రాజుగారికి తెలిసి పోయింది. ఆయన వెంటనే ఒక చాటింపు నగరంలో చేయించాడు. రాజకుమార్తెను తీసుకు వచ్చిన వారికి అర్థరాజ్యం!

రాజకుమార్తెను ఎత్తుకు పోయినవాడు కూడా ప్రచండుడే అయి ఉంటాడని చాలా మంది ఊహించారు. అయితే ప్రచండుడికి రాజుగారు వేసిన ఈ చాటింపుతో అశ తల ఎత్తింది. రాజకుమార్తెను తిరిగి రాజుగారికి చేప్పినట్టయితే తనకు అర్థరాజ్యం వస్తుంది; అప్పుడు తాను ఎంత వైభవంగా బతికినా

శంకించే వారుండరు. అందుచేత అతను రాజకుమార్తెను వెతకటానికి వూసుకున్నాడు.

రాజకుమార్తెను ఎత్తుకు పోవటానికి శక్తి సామర్థ్యాలున్నవారు సలుగురైదుగురి కంటే లేరు. ఈ దురన్యాయం జరిగిన సమయంలో వారంతా ఎక్కడెక్కడ ఉన్నదీ ప్రచండుడికి తెలికగానే తెలిసిపోయింది; ఒక్క ప్రతాపుడి సంగతే అనుమానా న్నెడంగా కనిపించింది.

అర్థ రాత్రి కావస్తూండగా ప్రచండుడు సునాయాసంగా ప్రతాపుడి ఇంట ప్రవేశించాడు. ఒక గదిలో ప్రతాపుడూ, రాజకుమార్తె మాట్లాడటం విన్నపడింది.

"నేను నిన్ను ప్రేమించానని ఎవరు నీతో చెప్పారు? ప్రచండుణ్ణి పట్టుకునే వాణ్ణి పెళ్ళాడ వలసిన బాధ్యత నా పైన ఉండగా నేను ఎవరిని గాని ఎలా ప్రేమిస్తాను? తొందరపడి నీ ప్రాణం మీదికి తెచ్చుకున్నావు. చేతనైతే నన్ను ఈ రాత్రే మా ఇంటికి చేర్చు. అలా చేస్తే నీ పేరు బయటపెట్టను." అంటున్నది రాజకుమార్తె.

"నీ కోసం ప్రాణాలు పోగొట్టు కోవటానికైనా నేను సిద్ధమే. నాకు దొరికావు. నిన్ను ఎలా వదిలి పెడతాను? మర్యాదగా నన్ను పెళ్ళాడటానికి ఒప్పుకో. మన వివాహం

CHITRA

అటుపోతే రాజుగారు కనిపించారు. ఇంకెక్కడి ప్రచండుడు? వాడెప్పుడో చచ్చాడు. వాణ్ణి చికిరి పట్టుకునే దేమిటి? నిన్ను పెళ్ళాడే దేమిటి?" అంటున్నాడు ప్రతాపుడు.

ఇంతలో చిన్నగా తలుపు చప్పుడయింది. ప్రతాపుడు వారించే లోపల రాజకుమార్తె చచ్చిన వెళ్ళి తలుపు తెరిచింది. ప్రచండుడు లోపల ప్రవేశించి రాజకుమార్తెతో, "మీ కోరికేమీ వచ్చాను. మీన ఇంటికి పోవాం పదండి. రాజుగారు తమ కోరిక చాలా అండోళన పడుతున్నారు," అన్నాడు.

ప్రతాపుడు ప్రచండుడి పైకి పులి లాగా సంఘించాడు. ఇద్దరూ కలియబడి తన్నుకో

సాగారు. ఈ అరికిపికి ప్రతాపుడి సేవకులు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు.

"పట్టుకోండి! ఏదే ప్రచండుడు!" అని ప్రతాపుడు తన సేవకులను హెచ్చరించాడు. ఆ వచ్చిన వాడెవడైనా కానీ, వాడే ప్రచండుడని రాజకుమార్తెనూ, రాజునూ నమ్మిపై. తన కోరిక ఈడెరుతుందన్న ఆలోచన మెరుపు లాగా మనస్సులోకి వచ్చి ప్రతాపుడు ఆలా అన్నాడు. అసలు ప్రచండుడు చచ్చాడనే అతని విశ్వాసం.

సేవకులు ప్రచండుణ్ణి పట్టుకున్నారు. ప్రచండుణ్ణి వెంట బెట్టుకుని ప్రతాపుడు రాజుగారి చికిరికి బయలుదేరాడు. అతనితో బాటు రాజకుమార్తె కూడా బయలుదేరింది.

"మహారాజా, ప్రచండుణ్ణి పట్టుకున్నాను," అంటూ ప్రతాపుడు ప్రచండుణ్ణి చూపాడు. తన కుమార్తె తిరిగి వెళ్ళికి నందుకు పరమానందం చెందిన రాజు ఈ మాటకు నిర్భాంతపోయి, ప్రచండుడి కేసి తిరిగి, "ఎవరు నువ్వు?" అని అడిగాడు.

"నా పేరు సూరన్న. మహారాజా, పారా, పలుగూ తీసుకుని పాట్ల పోసుకునేవాణ్ణి," అన్నాడు ప్రచండుడు.

"ఈ మనిషి ప్రచండు డన్నది అబద్ధం. ప్రచండుడు చచ్చిపోయాడని ఈ ప్రతాపుడే

నాతో అన్నాడు. నన్ను ఎత్తుకుపోయిన వాడు ప్రతాపుడు. నన్ను విడిపించ వచ్చిన వాడు ఈ సూరన్న." అన్నది రాజకుమార్తె.

"అది తప్పను. ఈ సూరన్నకు రేపే అర్ధరాజ్యం ఇచ్చేస్తాను. ఎవర్రా అక్కడ? రేపు విచారణ జరిగే చాకా ఈ ప్రతాపుణ్ణి ఖైదులో ఉంచండి." అన్నాడు రాజు.

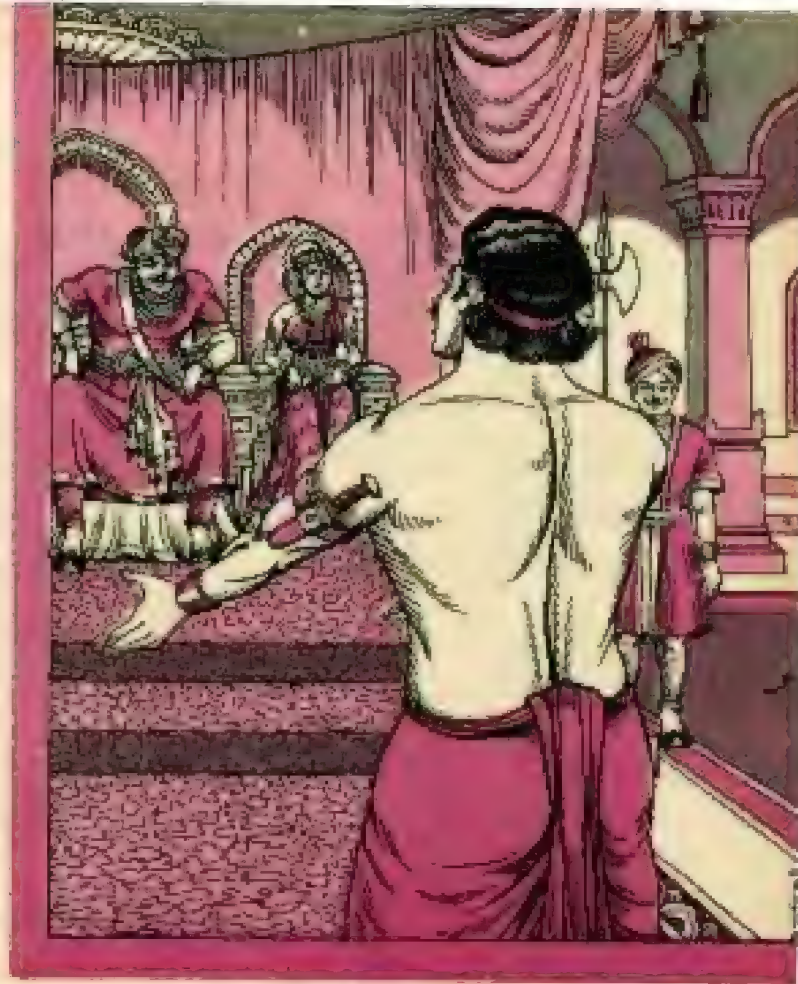
భటులు ప్రతాపుణ్ణి పట్టుకుపోయారు.

అప్పుడు ప్రచండుడు రాజుతో, "మహారాజా, నాదొక విజ్ఞాపన. ప్రచండుణ్ణి పట్టుకున్న చారికి తమరు తమ కుమార్తె నిచ్చి పెళ్ళి చేస్తామన్న కారణంగా ఇలాటి అక్రమాలు జరుగుతున్నాయి. మీరా మాటను ఉపసంహరించి, రాజకుమార్తెను తన ఇష్టానుకూలంగా పెళ్లాడనిచ్చే వకీంలో ఆ ప్రచండుడి ఆ చూకీ నేను చెబుతాను. వాడు చావలేడు, దేశం విడిచి పోనూ లేడు." అన్నాడు.

"నిజమా? ఆ ప్రచండుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు?" అని రాజు అత్రంగా అడిగాడు.

"నేనే ప్రచండుణ్ణి," అన్నాడు ప్రచండుడు వినయంగా.

రాజు నిర్భాంతపోయి, కొంచెం సేపు ఆలోచించి, "సరే, ఇక్కడే నీకు బస ఏర్పాటుయింది. వెళ్ళి పడుకో." అన్నాడు.

మర్నాడు సభలో ప్రతాపుడి విచారణ జరిగింది. రాజు అతనికి యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించాడు. తరవాత ఆయన, రాజకుమార్తెను తనకు తిరిగి తెచ్చి ఇచ్చిన సూరన్న అనే అతనికి అర్ధరాజ్యం ఇచ్చి, తన కుమార్తెతో వివాహం జరపనున్నటు ప్రకటించాడు.

జేతాళు డి కథ చెప్పి, "రాజా, అంతా తనకు అనుకూలంగా అయినాక ప్రచండుడు తన రహస్యం బయటపెట్టి, తన పీక మీదికి వచ్చినంత పని ఎందుకు చేశాడు? అతన్ని పట్టి ఇచ్చిన ప్రతాపుడికి తన కుమార్తె నిచ్చి పెళ్ళి చేయటానికి

మారుగా రాజు ఆమెను ప్రచండుడికి ఎందుకు ఇచ్చి చేశాడు? ఈ సందేహాలకు సమాధానాలు తెలిసి కూడా చెప్పక పోయావే నితల పగిలిపోతుంది," అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "రాజు సరిగానే ప్రవర్తించాడు. ప్రచండుణ్ణి పట్టి ఇచ్చిన ఘనత ప్రతాపుడికి దక్కరాదని రాజు కుమార్తె మాటల వల్లనే వెల్లడయింది. ప్రచండుణ్ణి నిజంగా పట్టి ఇచ్చినవాడు ప్రచండుడే నని చెప్పాలి. అందుచేతనే రాజు తన కుమార్తెను ఆతనికి ఇచ్చి ఉండ వచ్చు. లేదా, రాజకుమార్తె ఇచ్చానుసారం పెళ్ళి చెయ్యమని ప్రచండుడు రాజును కోరి ఉన్నాడు గనక, ప్రచండుణ్ణి పెళ్ళాడటం రాజకుమార్తె ఇచ్చ కూడా కావచ్చు. గజదొంగ అని ప్రచండుణ్ణి రాజు శిక్షించే అవకాశం లేదు. ఎందుచేతనంటే, రాజ కుమార్తెను తెచ్చినందుకు అర్ధరాజ్యానికి ప్రచండుడు అర్హుడయ్యాడు. ఏ రాజుగాని

తన సాటిరాజును విచారణ చేసి శిక్షించ లేడు. ప్రచండుడు తనను తాను బయట పెట్టుకోవటానికి కారణం లేకపోలేదు. రాజుగారు తనను గురించి వివరాలు తెలుసుకోవటానికి తప్పక ప్రయత్నిస్తాడు. అప్పుడు ఆతని రహస్యం బయట పడ వచ్చు. అదిగాక, ప్రచండుడు ఒక విధంగా రాజకుమార్తెను ప్రేమించినట్టే కనబడ తాడు. లేకపోతే, ఆమెను వివరో ఎత్తుకు పోయినట్టు తెలియగానే ఆమె జాడ వెతు కుతూ బయలుదేరడు. అది కేవలమూ అర్ధరాజ్యం కోసమే అయితే తన రహస్యం బయటపెట్టే ముందు శొంచెం అలోచించే వాడే. ఆతను చాలావరకు రాజకుమార్తె సుఖం కోరే ఆ పని చేసినట్టు కనబడు తుంది," అన్నాడు.

రాజు కి విధంగా మౌనభంగం కలగ గానే బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెబ్బెక్కాడు. (కల్పితం)

సిండ్ బాద్ అద్భుతయాత్రలు

సిండ్ బాద్ కు సముద్రయానాల మీద విముఖత కలిగింది. పయనం కూడా వచ్చేసింది. తన జీవితంలో పడదగిన కష్టాలన్నీ పడ్డాయి. వ్యాపారం ద్వారా అంతులేని సంపద పొగుచేసి, బాగ్దాదునగరంలో తనకు మించిన ధనికుడు లేదనిపించుకున్నాడు. ఖలీఫా స్నేహం సంపాదించుకున్నాడు. ఆయన అతన్ని అప్పడప్పడూ పిలిపించి అతని అనుభవాలు చెప్పించుకుని వెంటున్నాడు. ఈ పరిస్థితులలో అతనికి దేశాటన చెయ్యాలని, ఏళ్ళతరబడి దేశాంతరాలలో అగచాట్టు పడాలని ఉత్సాహం కలగలేదు. ఇంటిపట్టున ఉండాలని పించింది.

అయితే తలపని తలంపుగా అతను మరొకసారి ప్రయాణం చెయ్యవలసి వచ్చింది. ఖలీఫా హదూసల్ రషీద్ అతన్ని పిలిపించి, "సిండ్ బాద్, ఇథి

యోపియా రాజుకు సమాధానం పంపదలవాను. ఆయన కోసం కొన్ని కాయకలు కూడా సిద్ధం చేశాను. వాటిని నీ ద్వారానే పంపదలవాను. నిన్ను మళ్ళీ చూసి ఆయన ఎంతో సంతోషిస్తాడు. ఇవాళే నువ్వు బయలుదేరి వెళ్ళాలి," అన్నాడు.

తనకు సముద్రయానం మీద ముఖం మొత్తించని ఖలీఫాతో ఎలా చెప్పటం? తన అంబుష్టాన్ని ఖలీఫాకు ఏమాత్రమూ తెలియనివ్వక, తాను ప్రయాణానికి సిద్ధంగా ఉన్నానన్నాడు సిండ్ బాద్.

ఖలీఫా దారిఖర్వుల గిరికి అతనికి పదివేల దినారాలిచ్చాడు; ఇథియోపియా రాజుకు తాను పంపించే సమాధానమూ, బహుమానాలూ కూడా సిండ్ బాద్ పరం చేశాడు. ఖలీఫా పంపే బహుమానాలలో ఎర్ర ముఖ్యుల్ పరుషూ, మరి రెండు వేరే రంగుల మెత్తలూ, నూరు పట్టుతానులూ, తెల్ల

కురువింద రత్నాలతో తయారుచేసిన కూజా, మేలుజాతి అరబ్బి గుర్రాలూ ఉన్నాయి.

సిండ్ బాద్ వీటన్నిటినీ తీసుకుని బస్రా చేరి, అక్కడ ఒక ఓడ పట్టుకున్నాడు. ఆ ఓడ ఇథియోపియా రాజుండే దీవి చేరటానికి మూడు మాసాలు పట్టింది. ఇథియోపియా రాజు, ఖలీఫా పంపిన లేఖ, కానుకలూ అందుకుని చాలా సంతోషించి, ఖలీఫా జెదార్యాన్ని కొనియాడాడు. ఆయన సిండ్ బాద్ ను చాలాకాలం ఉండి పొమ్మన్నాడు గాని, సిండ్ బాద్ కొద్దిరోజులు మాత్రమే ఉండి, బస్రాకు తిరుగు ప్రయాణం కట్టాడు.

అతను ఎక్కిన పర్తకపు ఓడకు గాలి అనుకూలంగా ఉండటంచేత ప్రయాణం సుఖంగా సాగింది. దారిలో సీన్ దీవి తగిలింది. అక్కడ పర్తకులు క్రయ విక్రయాలు చేశారు. ఓడ ఆ దీవిని వదిలిన వారం రోజులకు పెద్ద పర్తాలు ఆరంభమయ్యాయి. సరుకులు తడిసి పోకుండా బెళ్ళ మీద కావ్యాను కప్పారు.

ఓడ సరంగు తెరచాప స్తంభం ఎక్కి, చాలా సెపు అన్ని దిక్కులా పరీక్షించి చూశాడు. చివరకు అతను కిందికి దిగి వచ్చేసరికి అతని ముఖంలో రక్తం లేదు; అందరి కేసీ ఏచ్చిగా చూస్తూ, నిశ్శబ్దంగా గడ్డం వీక్కుంటున్నాడు.

అందరూ ఆతని చుట్టూ మూగి, "ఏమిటి? ఏమిటి?" అని అడిగారు.

"అల్లాను ప్రార్థించండి. మనని అల్లా తప్ప ఎవరూ కాపాడలేరు. మనం తోప తప్ప మారుమూల సముద్రం చేరాం!" అన్నాడతను.

తరవాత అతను ఒక పట్టు పొదుంపిల్చి ఏదో పుస్తకం తీసి అందులో చూసి, "అనుకున్నంతా అయింది! ఆ కనిపించే తీరం భయంకరమైనది. ఈ సముద్రంలో ఓడలను మింగేపాటి తిమింగిలా లున్నాయి.

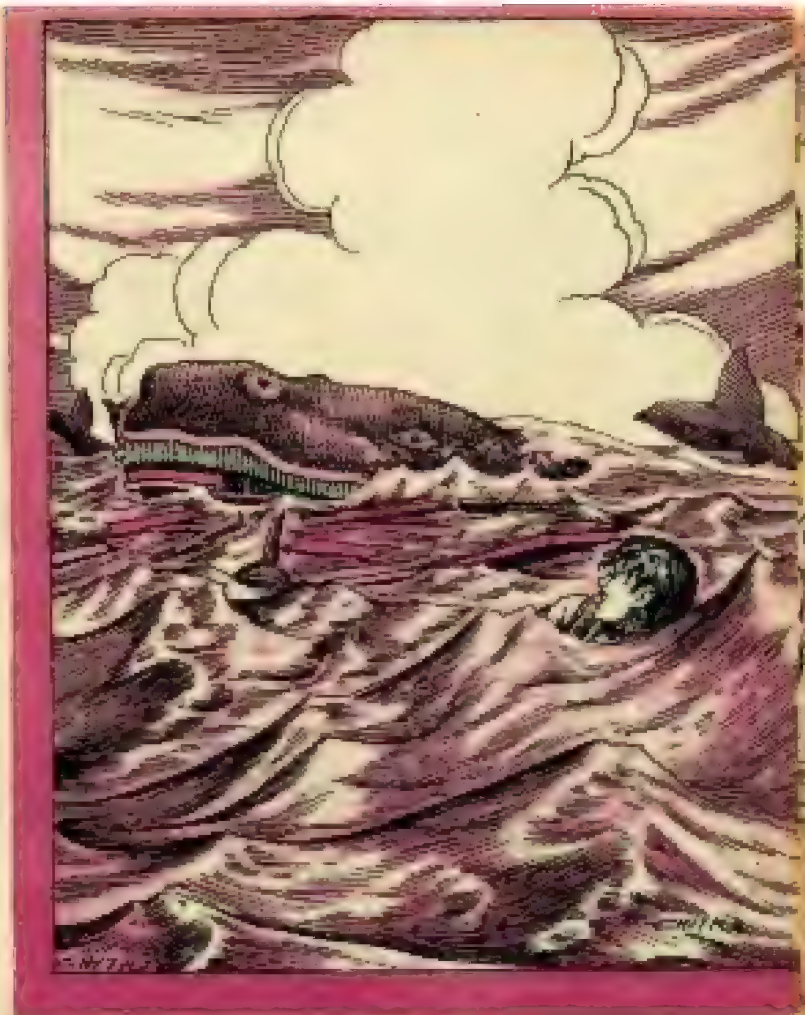
ఆ తీరాన అతి భయంకరమైన జంతువులూ, మహాసర్పాలూ ఉన్నాయి. ఉన్న సంగతి చెప్పేశాను," అన్నాడు.

అతనామాట అంటూండగానే ఓడ ఇంత ఎత్తున లేచి, మళ్ళీ నీటిమీద పడింది. ప్రయాణీకుల గుండెలు కీబింపాటు అగి పోయాయి. సముద్రమంతా తెర్లుతున్నది. నీటిని అలా చేస్తున్నది మూడు తిమింగిలాయి. అవి కొండల్లాగా ఉన్నాయి. అవి ఓడను తరుముతూ వస్తున్నాయి.

ఒక తిమింగిలం తన నోటిని తెరిచి ఓడను ఆందుకున్నది. సిండ్ బాద్ నీటిలోకి దూకేశాడు. మరుక్షణం ఆ తిమింగిలం అతనుండిన ఓడను మింగేసింది! తరవాత మూడు తిమింగిలాలూ ఈదుకుంటూ తమ దారిన వెళ్ళిపోయాయి.

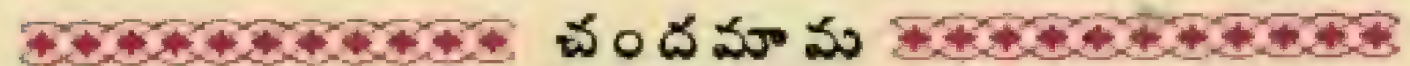
తిమింగిలం ఓడను మింగేటప్పుడు దాని పలక ఒకటి విరిగి నీటిలో పడింది. సిండ్ బాద్ దానిమీదికి ఎగబాకి, కాళ్లతోనూ, చేతులతోనూ నీటిని తోస్తూ, ఒక లంకను చేరు కున్నాడు. ఆ లంకలో పళ్లచెట్టు ఉన్నాయి. అతనికి అక్కడ ఒక నది కూడా కనిపించింది. అది వేగంగా ప్రవహిస్తున్నది.

ఆ నదే తనను కాపాడితే కాపాడాలని, లేకపోతే తన కిక భూమి మీద నూకలు

చెల్లినట్టినని సిండ్ బాద్ అనుకున్నాడు. (కిందటిసారి నది ద్వారానే అతను రత్నాల దీవి నుంచి బయటబడ్డాడు.) అందుచేత అతను ఒక చెట్టు కొమ్మలు ప్రోగుచేసి, దృఢమైన లతలతో వాటిని కలిపి కట్టి తెప్ప తయారు చేశాడు. తరవాత చెట్ల పళ్ళు కొన్ని తిని, మరికొన్ని తెప్ప మీద పేర్చు కుని, తెప్పతో సహా ప్రవాహంలోకి బారాడు. తెప్ప బాణం లాగా దూసుకుపోయింది. ఆ వేగానికి అతను పళ్ల కుప్ప మీదికి పడిపోయాడు.

పోయిన కొద్దీ నది వేగం హెచ్చుతున్నది. నీరు నురుగులు కక్కుతున్నది. దూరా

ఉండిపోయింది; మరి కదలలేదు, కిందికి పడిపోలేదు.

ఆశ్చర్యంతో అతను కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. అతన్ని, అతని తెప్పనూ ఒక వల పట్టేసింది. ఆ వలను విసిరినవాళ్ళు ఒడ్డున ఉన్నారు. వాళ్ళు వలను లాగి, అతన్ని తెప్పనూ ఒడ్డుకు చేర్చారు.

సిండ్ బాద్ చలికి వణుకుతూ, సగం చచ్చి ఒడ్డున పడుకుని ఉండగా, తెల్లని గడ్డం గల ఒక వృద్ధుడు అతన్ని దయగా పలకరించి, అతని మీద వెచ్చని బట్టలు కప్పాడు; అతని శరీరమంతా మృదువుగా మర్దన చేశాడు.

వృద్ధుడు చేసిన ఈ ఉపచారాలతో సిండ్ బాద్ కు కాస్త బలం చేకూరింది. అతను లేచి కూర్చోగలిగాడు గాని మాట్లాడలేక పోయాడు. ఆ స్థితిలో అతన్ని వృద్ధుడు స్నానశాలకు తీసుకుపోయి, అతని శరీరాన్ని సుగంధ తైలాలతో మర్దన చేయించి, స్నానం ఆయాక తన ఇంటికి తీసుకుపోయి, తృప్తిగా భోజనం పెట్టించాడు. వృద్ధుడి ఇంట్లో ఆందరూ సిండ్ బాద్ ను ఆప్యాయంగా చూశారు. వృద్ధుడు ఇంట్లో ఉన్నా లేక పోయినా, సిండ్ బాద్ ఆవసరాలు చూడటానికి బానిసలు హాజరుగా ఉండేవారు.

మృంచి హెూరు విన వస్తున్నది. ముందుకు చూసే, అంత దూరాన నది అకస్మాత్తుగా అయి పోయినట్టు కనిపించింది. అక్కడ జలపాతం ఉన్నదనీ, ఆ జలపాతపు హెూరే వినవస్తున్నదనీ సిండ్ బాద్ గ్రహించాడు. తాను తెప్పతో సహా ఆ జలపాతంలో పడి పోతాడు. అదే అతని ఆఖరుక్షణం! అతను మనసు బగవంతుడి మీద లగ్నం చేసి, కళ్ళు మూసుకుని, తెప్పను గట్టిగా కరుచుకుని పడుకున్నాడు.

తెప్ప జలపాతాన్ని చేరటమూ, పడిపోవటానికి ఒరగటమూ అతనికి తెలుసును. అయితే అలా ఒరిగిన తెప్ప, ఒరిగినట్టే

అతను ఆ వృద్ధుడి ఇంట మూడు రోజులున్నాడు. కాని ఆ మూడు రోజులూ, వృద్ధుడు గాని, అతని వాళ్ళు గాని సిండ్ జాబ్ను ఎలాటి ప్రశ్నలూ వెయ్యలేదు.

మూడు రోజులకు సిండ్ జాబ్ తేరుకుని మామూలు మనిషి అయ్యాడు. నాలుగో రోజున వృద్ధుడు సిండ్ జాబ్ తో, "మీకు ఏ లోపమూ కలగటం లేదు గదా? ఆల్లా అనుగ్రహం వల్ల నేనా సమయానికి అక్కడ ఉండి మిమ్మల్ని ఆపద నుంచి కాపాడగలిగాను....ఇంతకూ మీ రెవరు? ఎక్కడ నుండి వస్తున్నారు?" అన్నాడు.

సిండ్ జాబ్ ఆ వృద్ధుడికి తన కృతజ్ఞత తెలుపుకుని, తన కథ అంతా చెప్పేశాడు. తాను అనేకమార్లు సముద్రయానాలు చేసిన వర్తకుణ్ణి సిండ్ జాబ్ చెప్పగానే, వృద్ధుడు, "అలా అయితే, మీ సరుకు వెంటనే అమ్మేయ్యటం మంచిది. అది చాలా మేలురకం సరుకు. దానికి ఇక్కడ మంచి గిరాకీ ఉన్నది," అన్నాడు.

సిండ్ జాబ్ ఆ మాట విని నిర్భాంత పోయాడు. వృద్ధుడు ఏ సరుకు గురించి మాట్లాడుతున్నదీ అతనికి అర్థం కాలేదు. అతను కట్టు బట్టలతో ఉన్నాడు. అతని పద్ధ వర్తకపు సరుకు పూచికపుల్ల కూడా

లేదు. అయినా ఆ మాట పైకి ఆసక్తి, సిండ్ జాబ్ వృద్ధుడితో, "తెండరేం, చూతాం లెండి!" అన్నాడు.

"ఇంక బాప్యం దేనికి? అలా బజారుకు వెళ్ళి, మంచి ధర పలుకుతుండేమో విచారించు. లేకపోతే వచ్చిన నష్టం లేదు. సరుకు నా గిడ్డంగిలోనే ఉంటుంది," అన్నాడు వృద్ధుడు.

"మీ ఇష్టం, బాబుగారూ. మీరేది చేస్తే నేను కాదంటాను గనక? నేను మీ చేతిలో వాణ్ణి. నాతో చెప్పి నవసరం కూడా లేదు, తోచినట్టు చేసేయ్యండి!" అన్నాడు సిండ్ జాబ్.

ఇద్దరూ కలిసి బజారుకు వెళ్ళారు. అక్కడ తన తెప్ప ఉండటం చూసి సిండ్ బాద్ నిర్భాంతపోయాడు. ఆ తెప్పను వర్తకులూ, దళాల్లూ పరీక్ష చేస్తున్నారు. "యా అల్లా! ఏమి అద్భుతమైన చందనం! ఇంత మంచి దినుసు ఎన్నడూ చూసి ఎరగను!" అంటున్నారెవరో.

తాను తెప్ప కట్టుకున్నది మేలు జాతి అగుచందనం చెట్టుకొమ్మలని సిండ్ బాద్ కు తెలిసి వచ్చింది. అతను పైకి గుంభనగా ఉండిపోయాడు.

ఆ తెప్ప కొనం వర్తకులు వేలం పాడారు. పాట వెయ్యి దినారాలతో అరంభమై పది

వేల దాకా పెరిగింది. వేలం వేసేవాడు సిండ్ బాద్ కేసి తిరిగి, "పదివేలకు కొద్దెయ్యమంటారా?" అని అడిగితే సిండ్ బాద్ వద్దన్నాడు.

కాని వృద్ధుడు అతనితో, "బాబూ, ఇంత కన్న ధర రాదు. కావలినై నేనే మరో సూరు పెచ్చువేసి తీసుకుంటాను," అన్నాడు.

"మీరే తీసుకునేటట్టుంటే నేను కాదంటానా, బాబుగారూ?" అన్నాడు సిండ్ బాద్.

తెప్పను వృద్ధుడి గిడ్డంగికి ఆయన బానిసలు చేరవేశారు. వృద్ధుడు సిండ్ బాద్ కు పదివేల ఒకవంద దినారాలు పెట్టలో పెట్టి ఇచ్చాడు. తరవాత ఇద్దరూ కమిర్లు చెప్పకుంటూ భోజనం చేసేటప్పుడు వృద్ధుడు సిండ్ బాద్ తో అన్నాడు:

"బాబూ, నాకు మగపిల్లలు లేరు. కాని బోలెడంత ఆస్తి ఉన్నది. చాలా వదవులు కూడా నిర్వహిస్తున్నాను. నా ఆస్తికంతా వారసురాలు నా కూతురు. దాన్ని పెళ్ళాడి నా ఆస్తికి, హోదాలకూ వారసుడివవు తావా ఏమిటి?"

"బాబయ్యా, మీ మాట ఎలా కాదనేది?" అన్నాడు సిండ్ బాద్.

వెంటనే వృద్ధుడు కాదీనీ, సాక్షులనూ పిలిపించి సిండ్ బాద్ కు తన కుమార్తె నిచ్చి

పెళ్ళి చేశాడు. ఆమె చాలా అందమైనది. ఆమె వంటిన అనేక వేల దీవారాల విలువ గల నగలు ఉన్నాయి. ఆమెతో అన్యోన్యంగా కాపరం చేస్తూ, మామగారికి వ్యాపారంలో సహాయపడుతూ సిండ్ బాద్ చాలా కాలం అక్కడే ఉండిపోయాడు.

కొంతకాలం గడిచాక, సిండ్ బాద్ మామ గారైన వృద్ధుడు చనిపోయాడు. సిండ్ బాద్ ఆయనకు ఉత్తరక్రియలు ఆర్భాటంగా జరిపించాడు. మామగారి ఆస్తికి వారసుడై ఆ ప్రాంతానికి తానిప్పుడు ముఖ్యుడైనందున సిండ్ బాద్ అక్కడి ఆచారాలను మరింత శ్రద్ధగా పాటించవలసి వచ్చింది.

అతనిప్పుడు ఉన్న నగరంలో ఏటా ఒక వింత జరుగుతుంది. ప్రతి ఏడూ వసంత కాలంలో ఒక్కరోజున అక్కడి పురుషుల కందరికీ రెక్కలు వస్తాయి. ఆ రోజుల్లా వారు గగన విహారం చేస్తారు. ఈ రెక్కలు స్త్రీలకూ, పిల్లలకూ రావు. వారు నగరం లోనే ఉండిపోతారు.

చిత్రమేమిటంటే, అందరు పురుషులకూ వచ్చే రెక్కలు సిండ్ బాద్ కు రాలేదు. అందుచేత నగరంలోని పురుషులంతా గగన విహారం వెళ్ళిన నాడు అతను స్త్రీలతోనూ, పిల్లలతోనూ బాటు నగరంలో ఉండి

పోయాడు. తనకు రెక్కలు రాని కారణం ఎంతమంది సడిగిగా తెలియలేదు.

అందుచేత సిండ్ బాద్ తనకు రుణపడి ఉన్న ఒక వర్తకుడితో రహస్యంగా విర్వాటు చేసుకుని, ఆ వర్తకుడు రెక్కలతో అకాశంలో విహరించేనాడు అతని నడుము వాటేసుకుని తాను కూడా పైకి వెళ్ళాడు. అకాశంలోకి చాలా ఎత్తు వెళ్ళేసరికి, సిండ్ బాద్ కు స్వగ్గం చేరువలోనే ఉన్నట్టూ, అక్కడి గంధర్వుల గానం వినిపిస్తున్నట్టూ తోచింది.

“అల్లా! ఏమి నీ మహిమ!” అన్నాడు అతను ఆనందపారవశ్యంతో.

మరుక్షణమే సిండ్ బాద్ పర్రకుడితో సహా రాయిలాగా కిందికి దిగి రాసాగారు. అయితే అద్భుతవశాన వారొక కొండకిబరాన క్షేమంగా దిగారు. పర్రకుడు సిండ్ బాద్ కేసి కోపంగా చూసి, తిరిగి అకాశంలోకి ఎగిరిపోయాడు.

తన గత ఇలా అయిందేమని విచారిస్తుండగా ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు సిండ్ బాద్ ఉన్న వేపు పచ్చారు. వారి చేతిలో బంగారు బెత్తాలున్నాయి. సిండ్ బాద్ వారిని పలకరించాడు, కాని వాళ్ళు జవాబు చెప్పలేదు. వారిలో ఒకడు సిండ్ బాద్ కు తనవద్ద ఉన్న బెత్తం ఇచ్చి, ఫలాని దిక్కుగా వెళ్ళమన్నట్లు చెయ్యి చూపాడు. సిండ్ బాద్ అటుగా బయలుదేరి వెళ్ళి, ఒకచోట మనిషిని మింగుతున్న పామును చూశాడు. అతను చేతనున్న బెత్తంతో మెడమీద ఒక్కటి కొట్టేసరికి పాము చచ్చింది. దాని నోటి నుంచి మనిషిని వెలికి తీస్తే, అతను సిండ్ బాద్ ను అకాశంలోకి తిసుకుపోయినవాడే.

"అయ్యా, మీరు నా ప్రాణం కాపాడారు. ఇంతకు ముందు జరిగినదానికి క్షమించాలి. మీరు ఒక పేరు ఉచ్చరించగానే నాలో ఎగిలేశక్తి పోయింది. మేమా పేరు ఉచ్చరించమ!" అన్నాడతను.

"నేనూ ఉచ్చరించనులే. ముందు నన్ను మా ఇంటికి చేర్చు." అన్నాడు సిండ్ బాద్.

ఆ నగరంలో వాళ్ళు విశాచగణాలకు పుట్టినవాళ్ళు. ఈ మాట సిండ్ బాద్ భార్య కూడా చెప్పింది. అమె కోరిక మీద అతను తన అస్తి అంతా అమ్మేసి సాము చేసుకుని, దానితో ఒక ఓడా కొంత నరుకూ కొని, భార్యతో సహా బాగాదుకు వచ్చేశాడు.

అతన్ని చూసి అతని బంధుమిత్రులంతా చాలా సంతోషించారు. ఇక ఎన్నడూ ప్రయాణాలు చెయ్యనని అతను వారి వద్ద ప్రమాణం చేసి, యావజ్జీవం ఆ మాటమీదే ఉండిపోయాడు. —(అయిపోయింది)

బెదిరిపోయిన దయ్యం

ఒక కట్టెలుకొట్టేవాడుండేవాడు. వాడి భార్య పిశాచిలాటిది. మొగుట్ట కుక్కకన్న హీనంగా చూసేది. వాడి సంపాదన అంతంత మాత్రంగా ఉంటే, అదంతా తాను కాజేసేది. వాడికి సరిగా తిండి అయినా పెట్టేది కాదు. "ఈ కూరలో ఉప్పు జొస్తే అయినట్టుండే?" అని వాడు ఏ పూట అయినా అంటే రెండో పూట అసలు ఉప్పే వేసేది కాదు.

ఇంత గయ్యాళితో వేగినంత కాలం వేగి అనిర్భాగ్యుడు అత్యహత్య తప్ప తన కొక మార్గం లేదనుకున్నాడు. కాని ఉరిపోసు కోవటానికి తాడన్నా లేదు. కొందామంటే డబ్బులు లేవు. అందుచేత వాడు తను సంపాదించేదానిలో నుంచి ఏగానీ, డబ్బూ మిగిల్చి, దాన్ని ఒకచోట దాస్తూ వచ్చాడు. అయితే కొద్ది రోజులకే వాడి పెళ్ళాం దొంగను పట్టుకున్నది.

"ఈ డబ్బులన్నీ నీ కెక్కడివి? ఏటిని ఎందుకు దాస్తున్నావు? స్నేహితులతో కలిసి తాగుదామనా?" అని అడిగింది పెళ్ళాం.

"అదేమీ లేదే! తాడు కొనుక్కుని ఉరి పోసుకుందామని!" అన్నాడు మొగుడు.

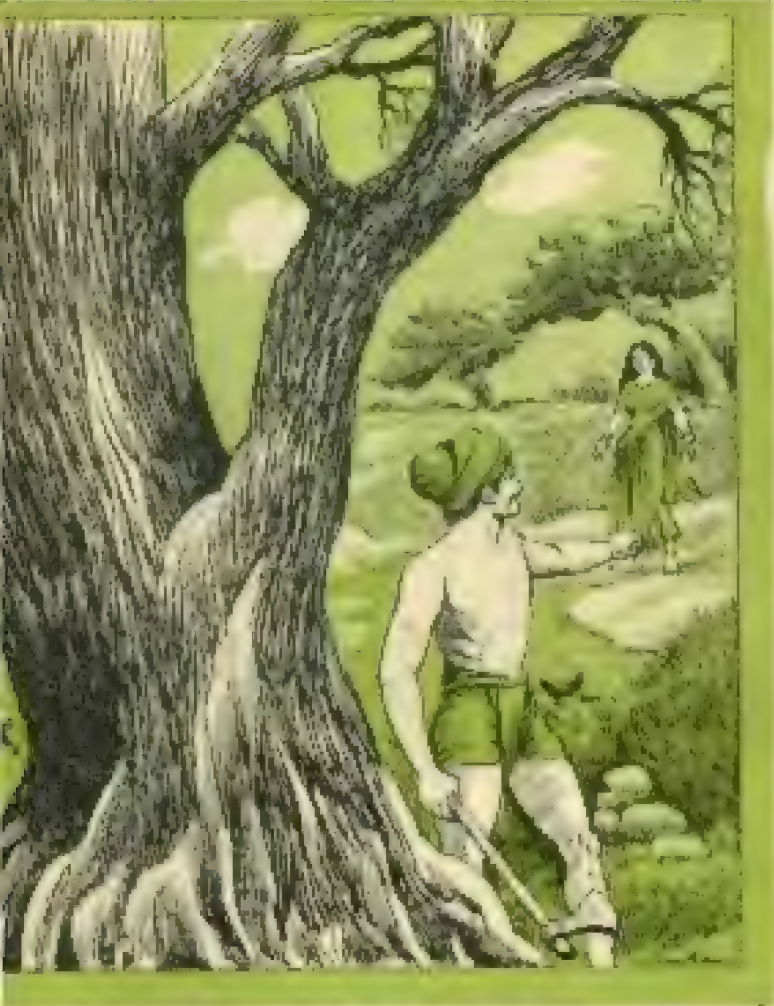
ఈ మాట వింటూనే ఆ గంపగయ్యాళి తన మొగుడి మీద అమ్మశక్తి లాగా పడి, రక్కి, పీకి, చాప చితకగొట్టేసింది.

ఇక లాభం లేదనుకుని కట్టెలు కొట్టే వాడు మర్నాడు తెల్లవారుఝామునే లేచి, అడవి కుండా కొండల కేసి బయలుదేరాడు.

అయితే మొగుడు బయలుదేరటం పెళ్ళాం చూసింది. చూసి, "వీడి ఎత్తు ఏమిటో చూడాలి!" అనుకుని, మొగుడి వెనకగా తానూ బయలుదేరింది.

పెళ్ళాం తనను వెంబడించటం గుర్తించి కట్టెలవాడు, "భగవంతుడా, నా కి పీత నుంచి విముక్తి లేదా?" అనుకున్నాడు.

వాడు ఒకచోట ఆగి, గొడ్డలి తీసి, కట్టెలు కొట్ట నారంభించాడు—ఆ పనిమీదే తాను బయలుదేరి వచ్చినట్టుగా.

వాడి పెళ్ళాం వాడికి కనబడే దూరం లోనే దేనికొసమో వెతుకుతున్నదాని లాగా ఆ పొదలోకి, ఈ పొదలోకి చూడసాగింది.

అమె ఒక పొదువడిన నూతి కేసి నడుస్తూండటం అకస్మాత్తుగా మొగుడి కంట పడింది. ఆ నూతి మీద ఏవేవో తుప్పలూ, దుబ్బులూ పెరిగి ఉండటాన, కొత్తవాళ్ళకు నూయి కనిపించదు.

తన పెళ్ళాం పొరపాటున ఆ నూతిలో పడితే కట్టెలు కొట్టేవాడు పెద్దగా చింతించ

వలసిన ఆవసరం ఏమీ లేదు. అయినా వాడు వస్తుతః మంచివాడు కావటంచేత, “అక్కడ పొడు నుయ్యి ఉన్నది, జాగరే!” అని కేక పెట్టాడు.

“నన్ను భయపెట్టి ఇంటికి పంపేసి, ఆ తరవాత ఏదో చేద్దామనుకుంటున్నాడు! నేనా మోసపోయ్యేదాన్ని?” అనుకుంటూ కట్టెలు కొట్టేవాడి పెళ్ళాం మరి రెండడుగులు వెసి నూతిలో పడిపోయింది.

“నీ కర్మ! అనుభవించు!” అనుకుని కట్టెలు కొట్టేవాడు తన గొడ్డలి తీసుకుని, ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రాత్రి వాడు నుఖంగా నిద్రపోయాడు.

కాని మర్నాడు లేవగానే వాడి మనసు పిక నారంభించింది. ఎంత దుర్మార్గురాలు అయినా అది తన పెళ్ళాం; దాన్ని ఆ పొడు బావిలో నుంచి పైకి తీయటం తన ధర్మం అనుకుని వాడు అడవికి అడ్డంపడి పొడు బావి కేసి వెళ్ళాడు.

వాడు బావి దగ్గర మోకరించి, లోపలికి చూస్తే ఏమీ కనిపించలేదు. అలిసిది కూడా ఏమీ లేదు.

వాడు తన తలగుడ్డ తీసి బావిలోకి వదులుతూ, “ఏమే, ఈ బట్ట గట్టిగా పట్టుకో, నిన్ను పైకి లాగుతాను,” అన్నాడు.

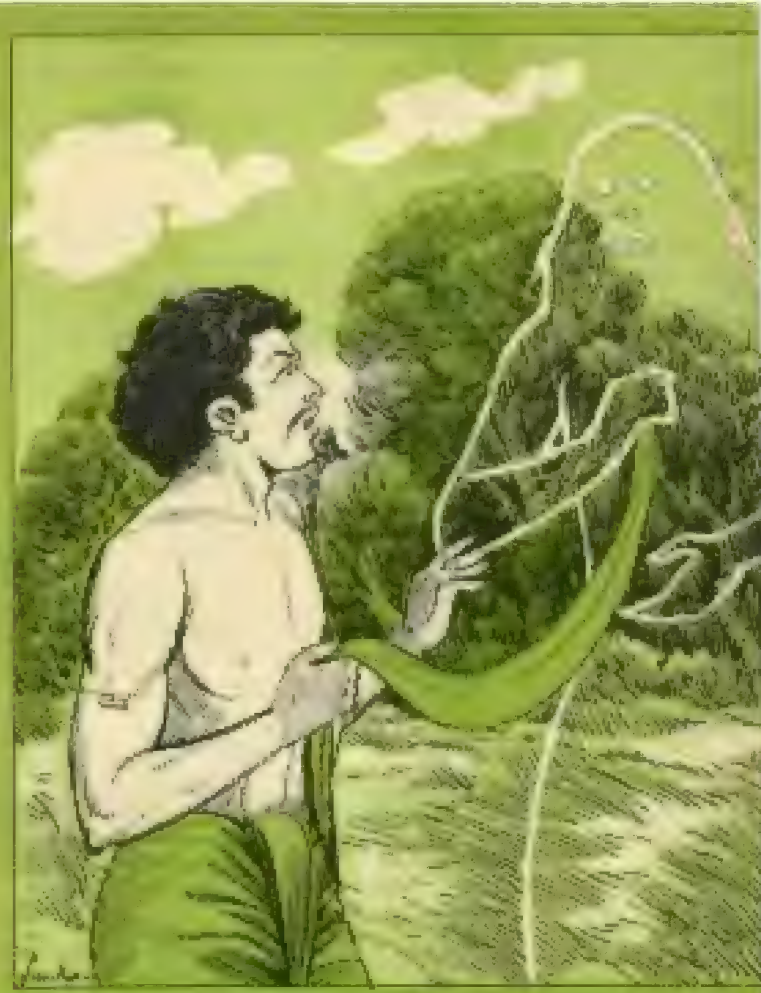
దానికి జవాబు లేదు, కాని రెండు కీవా
లయాక తలగుడ్డ బరువెక్కింది. తన
పెళ్ళాం ఇంత బరువా అని ఆశ్చర్యపోతూ
కట్టెలవాడు తన తలగుడ్డను పైకి లాక్కో
నారంభించాడు.

కాని తీరా చూస్తే పైకి వచ్చినది కట్టెల
వాడి పెళ్ళాం కాదు—ఏదో భూతం! దాన్ని
చూసి కట్టెలవాడు మూర్ఛపోయినంత
పని చేశాడు.

భూతం వాణ్ణి చూసి, “భయపడకు!
ఇవాళ నువ్వు ఎంత పుణ్యం చేసుకున్నావో
నీకు తెలీదు. నన్ను ఘోరమైన విపత్తు
నుంచి కాపాడావు. నీ రుణం ఎలాగైనా
తీర్చుకుంటాను,” అన్నది.

“రుణం తీర్చటమా! నేను నీ కేం ఈప
కారం చేశాను?” అన్నాడు కట్టెలవాడు
కంగారుపడిపోతూ.

“ఇంకేం చెయ్యాలో? నే నీ బావిలో
ఎన్నో విళ్ళుగా సుఖంగా, ప్రశాంతంగా
జీవిస్తున్నాను. నిన్న ఒక భయంకరమైన
అడవి నాకు దాపరించింది. ఆ కీణం
నుంచి నాకు శాంతి లేదు. దేవుడల్లే నువ్వు
వచ్చి నన్ను కాపాడావు. నీకు మంచి ఈప
కారం చేస్తాను, నిజం! చూడూ, ఈ దేశపు
రాజుగారికి అప్పరసలాటి కూతురున్నది.

అమెకు నేను పూనుతాను. రాజుగారు అడ్డ
మైన వైద్యులనూ, జ్యోతిష్కులనూ పిలి
చిస్తాడు. వాళ్ళు భేషజాలైతే చేస్తారు గాని
అందువల్ల ఫలితం ఉండదు. రాజుగారికి
మతిపోయి ఉన్న సమయంలో నువ్వు వచ్చి
అమెకు పట్టిన దయ్యాన్ని వదలగొట్టు.
అప్పుడు రాజుగారు నీకు గొప్ప ఖహమానా
లిస్తాడు,” అన్నది భూతం.

“దయ్యాన్ని ఎలా వదలగొట్టను?” అని
కట్టెలవాడు అడిగాడు.

“నువ్వు రాగానే నేను పోతాను. నువ్వేదో
మంత్రాలు చదివినట్టు నేరు అడించు,”
అన్నది భూతం.

కట్టెలు కొట్టెవాడు తన ఇంటికి జయలు దేరాడు. భూతం రాజుగారి ఇంటి కేసి వెళ్ళిపోయింది. కట్టెలవాడి భార్య గురించి ఎవరికీ వట్టలేదు.

క్షణాలమీద భూతం రాజభవనానికి చేరు కుని రాజకుమార్తెను ఆవహించింది. రాజ కుమార్తె తన తలను రెండు చేతులతోనూ గట్టిగా పట్టుకుని, పెద్దగా అరిచి, విరుచుకు పడిపోయింది. దాసీలు ఆమెను శయ్య మీదికి చేర్చారు.

ఈ సంగతి రాజుకు తెలియగానే ఆయన అస్థానవైద్యులను పిలిపించి, వారి చేత చికిత్స చేయించాడు. వారిచ్చిన ఔషధ

లేవీ పని చెయ్యలేదు. రాజు వైద్యులను వెళ్ళగొట్టి మాంత్రికులను పిలిపించాడు.

మాంత్రికులు కూడా రాజకుమార్తెకు స్వస్థత కలిగించలేకపోయారు.

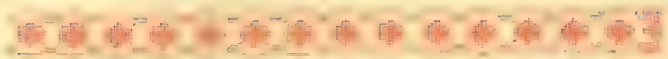
రాజు దైవజ్ఞులను కూడా పిలిపించాడు. వాళ్ళు పంచాంగాలు తిరగవేసి, రాశులూ, అంశలూ గుణించి, పూజలూ శాంతులూ జరిపించారు. కాని రాజకుమార్తెకు అందు వల్ల ఏమీ మేలు జరగలేదు.

ఏ విధంగానూ తన కుమార్తె స్థితి బాగు కాకపోయేసరికి, రాజు, తన కుమార్తెకు సరి అయిన చికిత్స చేసినవాడికి ఆమె నిచ్చి పెళ్ళిచేసి, తన అనంతరం రాజును చేస్తానని చాటింపు వేయించాడు.

ఈ లోపల కట్టెలు కొట్టెవాడు తన ఇంట హాయిగా ఉంటున్నాడు. వాడి దారిద్ర్యం ఎప్పుడూ ఉన్నదే, కాని భార్యనుంచి విముక్తి పొందిన అనందంలో వాడు మునిగి తేల సాగాడు. భూతం గురించి, అది రాజ కుమార్తెను పట్టటం గురించి, దాన్ని తాను వదిలించి రాజుగారి నుంచి బహుమానం పొందటం గురించి వాడు పూర్తిగా మరిచిపోయాడు.

ఇంతలో వాడికి రాజుగారి చాటింపు విన వచ్చింది. అది వింటూనే వాడికి భూతం

చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి. వెంటనే వాడు చాటింపు వేసేవాడి వద్దకు పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి, "రాజకుమార్తెకు నేను చికిత్స చేయగలను. ఆమెకు ప్రాణా పాయం కలగక ముందే నన్ను రాజభవ నానికి తీసుకు పొండి!" అన్నాడు.

కట్టెలవాణ్ణి రాజభవనం చేర్చారు. ఈ పేదవాడు తన కుమార్తెకు చికిత్స చెయ్యటం అసంభవం అని రాజుకు అనిపించినా, ఆయన మనసులో కొంచెం ఆశ మొలకెత్తింది. "ఏ పుట్టలో ఏ పాముంటుందో!" అనుకున్నాడాయన.

కట్టెలవాడు రాజకుమార్తె ఉన్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. నీరు తెప్పించి చేతులు కడుక్కుని, మంత్రాలు చదువుతున్నట్టు పేద వులు కదిలిస్తూ వాడు రాజకుమార్తె నుదుటిని, చెంపలనూ నిమిరాడు.

మరుక్షణమే రాజకుమార్తె లేచి కూర్చుని చుట్టూ ఉన్నవారిని చూసి చిరునవ్వు నవ్వింది. ఆమె శరీరంలో ఎలాటి వ్యాధి ఉన్నట్టు కనబడలేదు. ఇది చూసి రాజభవనంలో ఉన్న వారందరూ అమితంగా సంతోషించారు.

రాజుగారు అన్న మాట నిలబెట్టుకున్నాడు. ఆయన కట్టెలు కొట్టేవాడికి

మంచి బట్టలూ, ఆభరణాలూ పెట్టి అలంకరించి, అతని గౌరవార్థమే గొప్ప విందు చేసి, తరవాత అతనికి తన కుమార్తె నిచ్చి వైభవంగా పెళ్ళి చేశాడు.

తన మొదటి భార్యతో కాపరం చేసిన కట్టెలవాడికి రాజకుమార్తెతో కాపరం చెయ్యటం స్వర్గంలో ఉన్నట్టుగా ఉన్నది.

రాజకుమార్తెను వదిలిపెట్టి పొయిన భూతం పొరుగు దేశపు రాజు కూతుర్ని పట్టింది. దానికి రాణివాసాలు చాలా సుఖంగా ఉన్నాయి.

పొరుగురాజు కూడా తన కుమార్తెకు రకరకాల చికిత్సలు చేయించి విఫలమయ్యాడు.

చందమామ

ఇంతలో ఆయనకు వార్త తెలిసింది—తన పొరుగున ఉన్న రాజు కూతురికి కూడా ఇలాగే జబ్బు చేస్తే ఎవరో వచ్చి రక్షించాడట ; ఆ రాజు తన కుమార్తెను అతనికే ఇచ్చి పెళ్ళి చేశాడట.

వెంటనే ఆయన కట్టెలవాడి మామగారి దగ్గరకు ఒక దూతను పంపాడు. "దయచేసి మీ అల్లుణ్ణి పంపండి. అతను నా కుమార్తెకు చికిత్స చేసినట్టియితే, నా కుమార్తెను కూడా అతనికి రెండవ భార్యగా ఇచ్చి పెళ్ళి చేస్తాను," అని రాజుగారి మాటగా దూత తెలిపాడు.

మామగారి ఆనుమతితో కట్టెలవాడు పొరుగు రాజకుమార్తె వద్దకు వచ్చి, పూర్వం లాగే చేతులు కడుక్కుని, రాజకుమార్తె నుదురూ, చెంపలూ నిమిరాడు, మంత్రం చదువుతున్నట్టు పెదవులు కదపసాగాడు.

కాని భూతం వదిలిపోక కట్టెలవాడితో రహస్యంగా, "నువ్వు చేసిన ఉపకారానికి

ప్రత్యుపకారం అదివరకే చేశాను. నేని పిల్లను వదిలిపోను. పెచ్చి వేపాలు వేశావంటే నీ పెళ్ళాన్ని మళ్ళీవట్టి నీ రోగం కుదుర్చు తాను!" అని బెదిరించింది.

కట్టెలవాడు భూతంతో, "నా కి పిల్లతో పనిలేదు. కావాలిస్తే నా భార్యను కూడా తీసుకో. నేను వచ్చినది నా మొదటి భార్య నుంచి తప్పించుకోవటానికి. ఆ రాక్షసి ఎలాగే బావి నుంచి తప్పించుకుని నన్ను వెతుక్కుంటూ రాజభవనానికి వచ్చింది. ఇక్కడికి కూడా నా వెంటపడి వస్తున్నది!" అన్నాడు.

భూతం కట్టెలవాడి మాటలు పూర్తి కాకుండానే రాజకుమార్తెను వదిలి పారి పోయింది. అది ఎటు పోయినదీ, దాని సంగతి ఏమైనదీ విన్నవారు లేరు.

కట్టెలవాడు మాత్రం రెండో రాజ కుమార్తెను కూడా పెళ్ళాడి, ఇద్దరు భార్యల తోనూ సుఖంగా ఉన్నాడు.

కోడిగుడ్లవెల

ఒక యువకుడు బతుకుతెరువు కోసం తన గ్రామం నుంచి బయలుదేరి ఒకనాడు ఒక గ్రామం చేరుకున్నాడు. అతను ఒక పెదరాశి పెద్దమ్మ ఇంటికి వెళ్ళి, "పెద్దమ్మా, నేన్ను ఆకలి దహించి వేస్తున్నది. చాలా దూరం నుంచి వస్తున్నాను. తినటానికి ఏమైనా పెట్టాడా!" అన్నాడు.

"వేళగాని వేళ వచ్చావు. నా దగ్గర ఆరు గుడ్లు మాత్రం ఉన్నాయి. అవి అట్లు వేసి ఇవ్వనా?" అన్నది పెద్దమ్మ.

దానికి యువకుడు సరేసన్నాడు. పెద్దమ్మ తన వద్ద ఉన్న ఆరుగుడ్లూ అట్లు వేసి అతనికి పెట్టింది. వాటితో అతని ఆకలిబాధ కాస్తా తిరిపోయింది.

"గుడ్లకు ఏమివ్వమన్నావు. పెద్దమ్మా?" అన్నాడు యువకుడు.

"ఏమిస్తావు నాయనా? ఒక రాగిమాడ అవుతుంది," అన్నది పెద్దమ్మ.

"పెద్ద చిక్కె వచ్చి పడింది. పెద్దమ్మా. నా దగ్గర బంగారుకాసు మాత్రం ఉన్నది. అది తీసుకుని చిల్లర ఇవ్వగలవా?" అన్నాడు యువకుడు.

"అంత చిల్లర నా దగ్గర ఉంటుందా. నాయనా? కాస్త గుర్తుంచుకుని, తిరిగి ఇటుగా వచ్చేటప్పుడు ఇయ్యి పోనీ," అన్నది పెద్దమ్మ.

యువకుడు ముందుకు సాగిపోయాడు. అతను దేశాలు గడిచి, సముద్రాలు దాటి, ద్వీపాంతరాలకు వెళ్ళి, అక్కడ పరకం చేసి, చాలా డబ్బు గడించి, స్వదేశానికి తిరిగివస్తూ, అనేక సంవత్సరాల అనంతరం తిరిగి పెదరాశి పెద్దమ్మ ఇంటే గ్రామం చేరి. అమెకు తాను బాకీ ఉన్న రాగిమాడ ఇవ్వబోయాడు.

పెద్దమ్మ గడుసుపిండం. యువకుడివ్వుడు గొప్ప ధనవంతుడని పసిగట్టి, "ఆ గుడ్ల

లెక్క అంత తేలిక కాదు, నాయనా!" అన్నదామె.

యువకుడు ఆశ్చర్యపోయి, "లెక్క ఏమిటి?" అన్నాడు.

"నువ్వు ఆ నాడు తెన్న అరు గుడ్లూ కొద్ది రోజుల్లో ఆకు కోళ్ళు అయి ఉండేవి. అవి మళ్ళీ గుడ్లు పెట్టేవి. ఆ గుడ్లు కోళ్ళు అయి ఉండేవి. అన్ని కోళ్ళూ మళ్ళీ గుడ్లు పెట్టేవి. ఇలా లెక్కచూస్తే నువ్వు నాకు అయిదారు లక్షల గుడ్లకు తబ్బిచ్చు కోపలసి ఉంటుంది. సుమారుగా ఒక వెయ్యి బంగారుకాసు లిస్తే నా బాకీ తీరి పోతుంది." అన్నది పేదరాశి పెద్దమ్మ.

"నా దగ్గర అంత డబ్బు లేదు," అన్నాడు యువకుడు.

పేదరాశి పెద్దమ్మ న్యాయాధికారి వద్దకు వెళ్ళి, యువకుడు తనకు వెయ్యి బంగారు కాసులు బాకీ ఉన్నట్టూ, అతను ఆ బాకీ తీర్చ నిరాకరిస్తున్నట్టూ ఫిర్యాదు చేసింది. న్యాయాధికారి రక్షకభటులను పంపి, యువకుణ్ణి పట్టి తెప్పించి, నిర్బంధంలో ఉంచి, మర్నాడు విచారణ చేస్తానని చెప్పాడు.

మర్నాడు యువకుడు న్యాయస్థానానికి రాగానే ఒక కుర్రవాడు అతన్ని సమీపించి, "అయ్యా, నేను కొత్తగా న్యాయశాస్త్రం చది

వాను. మీ తరపున వాదించడానికి ఎవరూ లేరు గనక ఆ పని చేసే అవకాశం నాకు ఇప్పించండి." అన్నాడు.

యువకుడు ఆశ్చర్యపడి, తన కేమీ అభ్యంతరం లేదన్నాడు. న్యాయాధికారి ఫిర్యాదినీ, ముద్దాయిని పిలిచాడు.

పేదరాసి పెద్దమ్మ న్యాయస్థానంలో హాజరుగానే వున్నది. యువకుణ్ణి భటులు ముందుకు తెచ్చారు.

న్యాయశాస్త్రం చదివిన కుర్రవాడు న్యాయాధికారిని సమీపించి. "తమరు ఈ విచారణ కొద్దిగా వాయిదా వేయాలని నా మనవి. నేను ముద్దాయి పక్షాన వాదించ బోతున్నాను. కాని ఆతనితో వివరంగా మాట్లాడటానికి నాకు వ్యవధి చిక్కలేదు." అని చెప్పాడు.

"నిన్న సాయంకాల మంతా ఏం చేస్తున్నావు?" అని న్యాయాధికారి కోపంగా అడిగాడు.

"తమరు నన్ను మన్నించాలి. నేను నిన్న నల్లా వేరుశనగ నాటడానికిని విత్తులు వేయించుతూ పొలంలోనే ఉండిపోయాను," అన్నాడు కుర్రవాడు.

"అదేం బుద్ధిలేని మాట! నాటే వేరుశనగవిత్తులను ఎవరై నా వేయించుకుంటారా? వేపిన విత్తులు ఎక్కడన్నా మొలకెత్తుతాయా?" అన్నది పేదరాసి పెద్దమ్మ.

కుర్రవాడు ఆమె కేసి ఆశ్చర్యంగా చూసి. "అట్లు వేసిన కోడిగుడ్లు పిల్లలై తరతరాలుగా గుడ్లు పెట్టగా లేనిది వేయించిన విత్తులు మొలకెత్తటం అబ్బరమా?" అన్నాడు.

న్యాయాధికారికి విషయం బోధపడి పోయింది. పేదరాసి పెద్దమ్మ తెచ్చిన ఫిర్యాదును ఆయన కొట్టిపారేశాడు. యువకుడు తన పక్షాన వాదించిన కుర్రవాడికి మంచి బహుమానం ఇచ్చి, తన గ్రామానికి వెళ్ళిపోయాడు.

పరిగత పరమార్థాన్ పండితాన్ మావమంస్తాః,
 తృణామివ లఘు లక్ష్మి రైవ తాన్ సంరుణద్ధి :
 అభినవమదరేఖాశ్యామగండస్థలానాం
 న భవతి వినతంతు ర్వారణం పారణానామ్ 1.

[క్షామలైన పండితులను అవమానించకు. నీ సంపద వారికి గడ్డిపోచతో సమానం. ముడించిన ఏనుగులను తామరతూళ్ళతో బంధించటం ఎలా సాధ్యం?]

అంభో జనీవనివిహరవిలాస మేవ
 హంసస్య హంతు నితరాం కుచితో విధాతా,
 న త్వస్య డుగ్ధజలభేదవిధౌ ప్రసిద్ధాం
 వైదగ్ధ్యకీర్తి మపహర్తు మసా నమర్థః 2.

[బ్రహ్మదేవుడు హంస మీద అరిగితే దాన్ని తామరకొలనులలో విహరించకుండా శాసించగలడు గాని, హంసూ నీటని వేరు చేయటంలో దానికిగల శక్తిని తీసి వేయగలడా?]

జయంతి తే సుకృతినో రససిద్ధాః కవిశ్వరాః,
 నాస్తి తేపాం యశఃకాయే జరామరణజం భయం 3.

[గొప్ప రచకలు చేసి, రససిద్ధులైన కవులు సంపాదించుకునే యశస్సు అనే శరీరాలకు వార్తక్యమూ, మరణమూ అనేవి ఉండవు.]

గజదొంగ

ఒకనాడు ఒక వ్యాపారి ఒక నగరానికి వర్తకం మీద వచ్చి, తాను తెచ్చిన సరుకంతా అమ్మేసి, విక్రయ ధనం వెయ్యి రూపాయలు మూట కట్టుకుని, ఆ రాత్రి ఒక సత్రం గదిలో పడుకున్నాడు.

ఆ వ్యాపారి మర్నాడు ఉదయం లేచి చూసుకుంటే డబ్బు మూట లేదు. వెంటనే అతను సత్రం యజమానికి ఈ సంగతి తెలిపాడు.

సత్రం యజమాని సత్రంలో బస చేసిన వారందరినీ ఒక చోట చేర్చి, అందరి సామాన్లూ సోదా చెయ్యమని నొకర్లను అజ్ఞాపించాడు.

ఆ సమయంలో ఒక పెద్ద మీసాలవాడు, తలకొక గుడ్డ చుట్టుకుని, ఒక మూట తీసుకు వచ్చి వ్యాపారి కాళ్ళ దగ్గర పెట్టి, "అదుగో మీ డబ్బు మూట. మీ సొమ్ము సరిగా ఉన్నదో, లేదో చూసుకోండి. దీన్ని

దొంగిలించిన వాణ్ణి నేనే, నా కారణంగా ఈ పెద్ద మనుషులందరూ అవమానానికి గురి కావటం సహించలేక పట్టుపడి పోదామని వచ్చాను." అన్నాడు.

ఈ మాటకు వ్యాపారి ఆనందించి, మూట విప్పి, డబ్బు ఎంచి చూసుకుని, "థబ్బంతా సరిగానే ఉన్నది. ఇంతకూ నువ్వు మామూలు దొంగవు కానట్టున్నావు. దొంగ ఎవడూ ఇలా చెయ్యడు. ఇంద బహుమానం!" అంటూ కొంత డబ్బు వాడి కివ్వబోయాడు.

వాడు దాన్ని స్వీకరించక, "దొంగ దండనకు అర్హుడుగాని, బహుమానానికి అర్హుడు కాదు. ఇంతకూ నేనీ దొంగతనం ఎలా చేశానో చెబితే మీ కందరికీ హెచ్చరికగా ఉంటుంది. మీరు మీ సరుకంతా అమ్మేసి సొమ్ము చేసుకుని బయలు దేరగానే నేను మీ వెనకే వచ్చాను. మీరు సత్రంలో గది ఏర్పాటు చేసుకునేటప్పుడు

మీది ఫలానా గది అని తెలియగానే అందులో ప్రవేశించి, మంచం కింద దూరాను. మీరు వదుకుని గురకపెట్టటం మొదలు పెట్టగానే, ఇలా పాకుతూ వచ్చి, మూట చప్పుడు కాకుండా ఇలా పట్టుకుని, ఈ వెనక ఉన్న చీకటి గదిలోకి పారిపోయాను—'' అంటూ, వ్యాపారి మూటను తీసుకుని వెనక ఉండే గదిలోకి పరిగెత్తి, వెనక ఉన్న గోడ దూకి, లాఘవంగా అడవిలోకి మాయమయ్యాడు!

దొంగ ఉద్దేశమేమిటో తెలియక, వాడు మళ్ళీ వస్తాడని చూస్తున్న వారందరికీ వాడి ఎత్తు అర్థమయే సరికి వాడి జాడ ఏ మాత్రమూ లేదు.

నిజానికి వాడు మామూలు చీకటి దొంగ కాదు, గజదొంగ. వాడు నలుగురూ చూస్తూండగానే దొంగతనం చేస్తాడు.

ఈ గజదొంగ కింద ఒక శిష్యుడుండే వాడు. వాడు తన గురువుకు సహాయకుడుగా కూడా ఉండే వాడు. ఈ శిష్యుడు ఒక సారి ఒక ధనికుణ్ణి వెంబడించాడు. ఆ ధనికుడి చేతిలో ఒక పసుపురంగు సంచి ఉన్నది. ఆ సంచిలో బంగారు నాణాలున్నాయి. వాటిని ధనికుడు ఎంచి సంచిలో పోసుకోవటం చూసి దొంగ అయనను వెంబడించాడు.

ఆ ధనికుడు ఇంటికి వచ్చి, సంచిని లోపల పెట్టమని తన నౌకరు కిచ్చి, వాణ్ణి చెంబుతో నీరు తమ్మున్నాడు. నౌకరు సంచిని లోపల బల్లమీద పెట్టి, యజమానికి చెంబుతో నీళ్ళు తెచ్చి ఇచ్చి, అయనకు ఫలహారం తీసుకురావటానికి మళ్ళీ లోపలికి వెళ్ళాడు. యజమాని కొబ్బరిచెట్టు దగ్గర కాళ్ళు కడుక్కునే సమయంలో దొంగ చల్లగా లోపల ప్రవేశించి, బల్లమీద సంచి సంగ్రహించి, శీఘ్రంగా అడవి చేరి, తన గురువుకు సంచి ఇచ్చి, తాను దాన్ని ఎలా సంగ్రహించినదీ చెప్పాడు.

“ఒరే, చాలా తప్పుపని చేశావు. సంచి పోవటం కనిపెట్టి ఆ ధనికుడు తన నౌకరును

శంకించి, హింస పెడతాడు. మన పల్ల ఎవరికి హింస రాకూడదు." అన్నాడు గజదొంగ.

"పొరపాటు జరిగింది. ఇప్పుడే వెళ్ళి అ నౌకరు బాధపడకుండా చూస్తాను." అంటూ శిష్యుడు పసుపురంగు సంచి తీసుకుని ధనికుడి ఇంటికి వచ్చాడు. ధనికుడు తన నౌకరును వసారాగుంజకు కట్టి, "ఆ సంచి ఏం చేశావో చెప్పకపోతే నిన్ను వాతలు పెట్టి చంపేస్తాను! చెప్పు!" అని బీకరంగా బెదిరిస్తున్నాడు.

"నే నే పాపమూ ఎరగను, బాబో!" అని నౌకరు విడుస్తున్నాడు.

ఇంతలో గజదొంగ శిష్యుడు, "అయ్యా!" అని పిలిచాడు.

"ఎవరూ?" అంటూ ధనికుడు బయటి నేపు చూశాడు.

గజదొంగ శిష్యుడు పసుపురంగు సంచి ధనికుడి ముందుపెట్టి, "నేను సుభానుగారి పనిమనిషి నుండి. మీ రింతకు ముందు

వారింటికివచ్చి, వారితో మాట్లాడుతూ ఈ సంచి అక్కడ పెట్టి మరిచిపోయారండి. సుభానుగారు ఈ సంచి తమ కివ్వమన్నారండి. వస్తానండి," అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

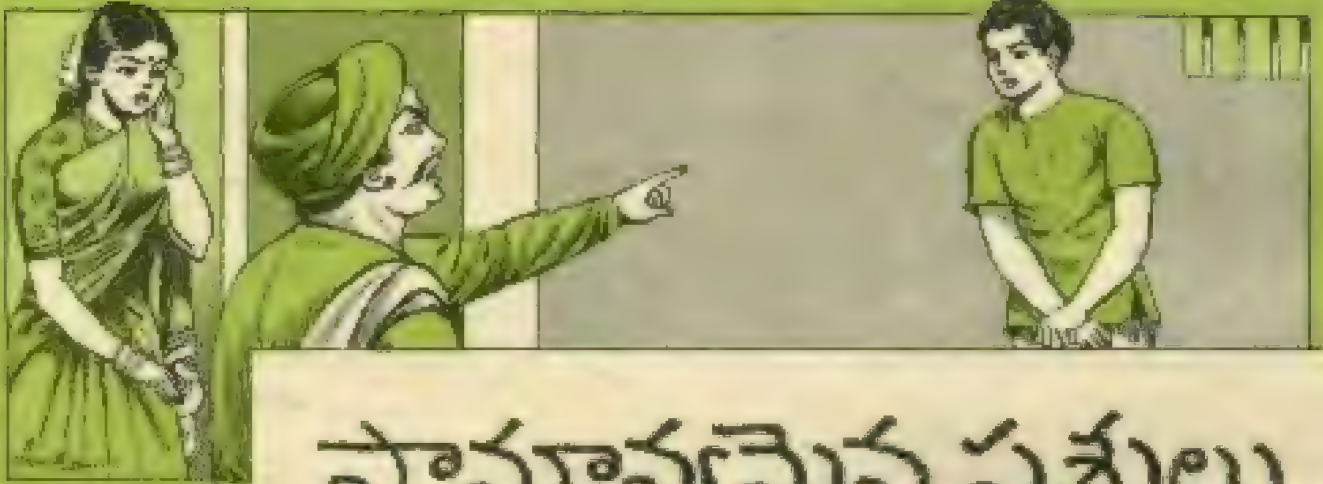
ధనికుడు ఇంటికి వస్తూ సుభానుగారింటికి వెళ్ళిన మాట నిజమే. కాని సంచి ఇంటికి తెచ్చినట్టు అయినకు బాగా గుర్తున్నది. అయిన నౌకరు కట్టు విప్పతూ, "ఈ సంచినీ నేనసలు ఇంటికే తీసుకు రాకపోతే, బిల్లమీద పెట్టానని ఎలా అన్నావురా?" అని అడిగాడు.

"మీ రిచ్చానని గట్టిగా చెబుతుంటే నేను బిల్లమీద పెట్టాను కాబోలు ననుకున్నానండి," అన్నాడు నౌకరు.

కాని తరవాత ధనికుడు తన సంచి విప్పి చూసుకుంటే అందులో ఉన్నవి బంగారు నాణాలు కావు—చిళ్ళపెంకులు! విచారించగా సుభానుగారికి అలాటి నౌకరు లేనట్టు తెలింది.

సామాన్యమైన ప్రశ్నలు

ఒక గ్రామంలో ఒక ధనికుడు ఉండేవాడు. ఆయనకు ఒకతే కుమార్తె. ఆ ధనికుడి వద్ద ఒక దిక్కులేని కుర్రవాడు ఉండేవాడు. చిన్నతనం నుంచి వాడు ఆ ధనికుడి ఇంటనే పెరిగి, పశువులను కాస్తూ ఉండేవాడు. చదువు సంధ్యలు లేకపోయినా, వాడు సాక్షిబుద్ధి గలవాడు. మంచి మాటకారి. వాడి పేరు రాముడు.

ధనికుడి కూతురు జానకి రాముడి కన్న కాస్త చిన్నది. కాని ఆమెకు తన యీడు వాళ్ళు మరెవ్వరూ లేని కారణం చేత అస్తమానమూ వాడి కబుర్లు వింటూ, వాడికి బాగా మాలిమి అయింది.

రాముడూ, జానకి పెరిగి పెద్దవాళ్ళయే కొద్దీ వారి మధ్య ఉన్న అప్యాయత అపేక్షగానూ, ఇంకా ముదిరి ప్రేమగానూ పరిణమించింది. వాళ్ళు పెళ్ళాడదామనే నిర్ణయానికి కూడా వచ్చేకారు.

ఈ సత్తిలో ధనికుడికి ఆసలు సంగతి కాస్తా తెలిసిపోయింది. తన మంచితనం తన కొంపకే ఎవరూ తెచ్చిందని, తానిచ్చిన అబుసుతో రాముడు తన గూతురి మనసు దొంగిలించ జూస్తున్నాడని అగ్రహించి ఆయన రాముణ్ణి చావగొట్టబోయాడు. కాని జానకి తండ్రికి అడ్డువచ్చి, "వాడు చేసిన తప్పేముంది? నాకి ప్రపంచంలో వాడి కన్న ఇష్టమైనవాడు మరొకడు లేడు. నేను వాణ్ణి తప్ప మరొకరిని పెళ్ళాడను. కావలినై నన్నే చావగొట్టండి." అన్నది.

రాముణ్ణి తన చూరు కింద ఇంక ఉండ నివ్వరాదని నిశ్చయించుకుని యజమాని వాడితో, "ఒరే, నిన్ను పామును పాలుపాసి పెంచినట్టు పెంచాను. నా కూతురు మూర్ఖురాలు. నువ్వు నిజంగా నా అల్లుడివి కావాలంటే ధనమూ, కీర్తి కూడా సంపాదించాలి. అవి రెండూ సంపాదించుకు రావటానికి నీకు

విదాది గడు విచ్చాను. ఈ క్షణమే
యిక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో!'' అన్నాడు.

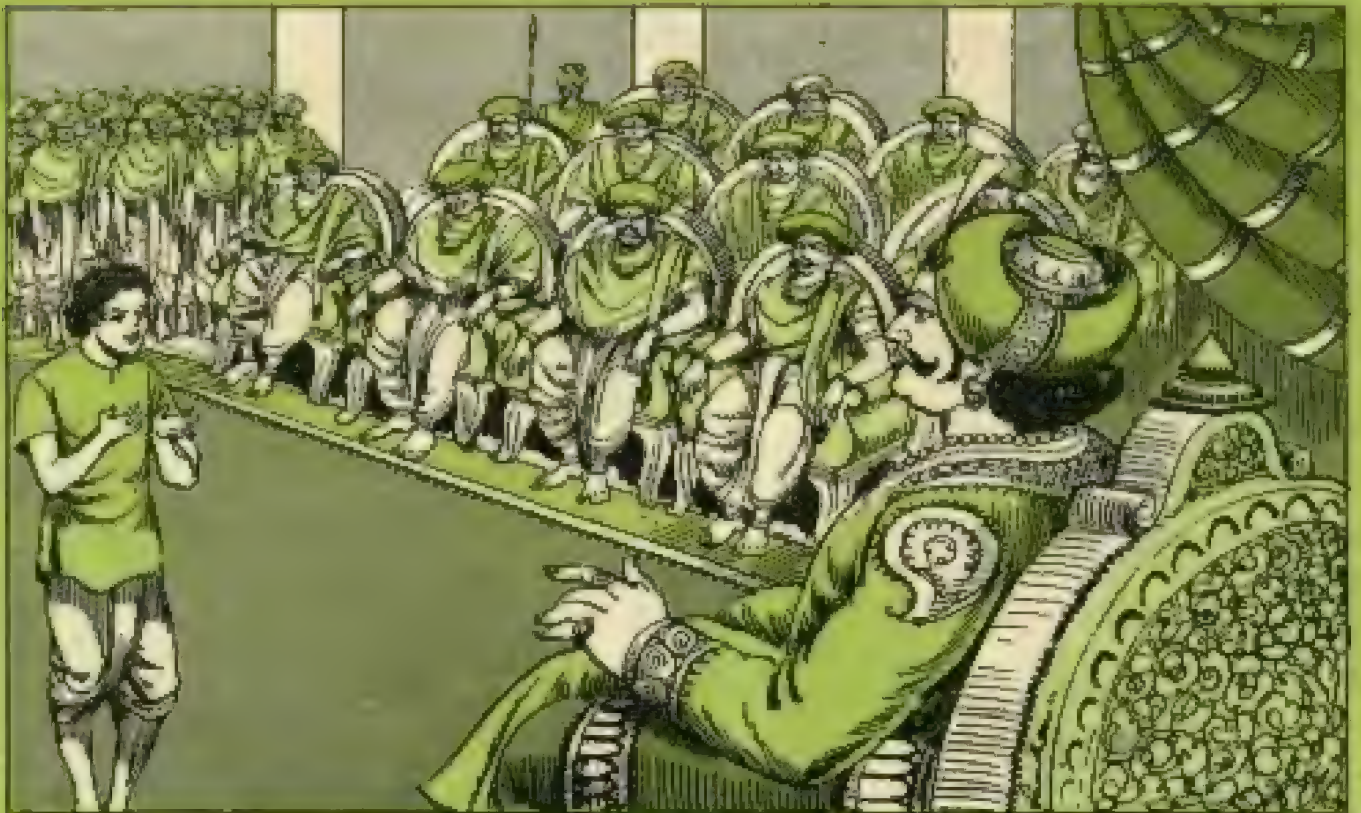
జానకి విడిచింది. రాముడు ఈరు వదిలి
వెళ్ళిపోయాడు. గ్రామాలలో ఉండే వాళ్ళకు
ధనమూ, కీర్తి ప్రతిష్ఠలూ రావు. అందు చేత
వాడు తిన్నగా రాజధాని సగరం చేరాడు.

రాముడు రాజధాని చేరేసరికి అక్కడ
పండిత సభలు జరుగుతున్నాయి. రాజు
గారు ఏటా మూడు రోజులపాటు పండిత
పరిషత్తులూ, పోటీలూ జరిపి, ఆ పోటీ
లలో ఆరేదరినీ మించిన వారికి గొప్ప
సన్మానమూ, సత్కారమూ చేస్తారు. వారికి
అందరూ రావచ్చు.

ఈ విడు ఒక వింత జరిగింది. సభ
మూడు రోజుల నుంచీ జరుగుతున్నప్పటికీ
ఏ పండితుడూ మరొక పండితుణ్ణి ఓడించట
మన్నది జరగలేదు.

సాయంకాలంలోవల ఎవరో ఒకరు
విజయం సాధించాలి. రాజుగారు ఎంత
ప్రోత్సహించినా పండితుల పని అయి
పోయినట్టు కనిపించింది. వారు వేసే
ప్రశ్నలు రాసురాసు నిరసంగా పరిణా
మించి, వివరకు అయేపోయాయి.

రాజుగారు హతాశుడై, ''ప్రేక్షకులలో
కూడా ఎవరన్నా ప్రశ్నలు వేయవచ్చు.'' అన్నాడు. పండితులే వట్టిపోయాక సామాన్యు

లవల్ల ఏమవుతుంది? అందుచేత చాలాసేపు
ఎవరూ నేరు మెదపలేదు. కాని మాటకారి
అయిన రాముడు ఊరుకొలేక, "మహా
రాజా, నేను మామూలు మనిషిని. తమ
సెలవైతే మామూలు ప్రశ్నలు వెయ్య
గలను!" అన్నాడు. రాజు అనుమతించాడు.

"ఒక దారిన రెండు వైపుల నుంచి
ఇద్దరు మనుషులు వస్తూంటారు; వారు
ఒకరికొకరు ఏమవుతారు? వాళ్ళు కలుసు
కున్నప్పుడేమవుతారు? ఒకరినొకరు దాటి
పోయాక ఏమవుతారు?" అని రాముడు
అడిగాడు.

ఈ ప్రశ్నలు విని పండితులు నిర్భాంత
పోయారు. ఇవి ఏచ్చి ప్రశ్నలని కొందరు
ఆక్షేపణ తెలిపారు. రాజుగారికి కూడా
అలాగే అనిపించింది. ఆ ప్రశ్నలకు పండి
తులు సమాధానాలు చెప్పటానికి సిద్ధంగా
లేరని రూఢి చేసుకుని, రాజుగారు రాము
డితో, "ప్రశ్నలు వెయ్యగానే సరికాదు.

వాటికి నువ్వు సమాధానాలు చెబితేనే గెలిచి
నట్టు! లేకపోతే నిన్ను తీవ్రంగా శిక్షించ
గలను," అన్నాడు.

రాముడు చిరునవ్వు నవ్వి, "నే నడిగిన
ప్రశ్నలు చాలా తేలికైనవి, మహారాజా! ఒక
దారిలో రెండు వైపుల నుంచి వచ్చేవాళ్ళు
ఒకరికొకరు ఎదురవుతారు; కలుసుకున్నాక
దగ్గర అవుతారు; ఒకరినొకరు దాటిపోయాక
దూరమవుతారు!" అన్నాడు.

సభలో అందరూ గొల్లున నవ్వారు. రాజు
గారు రాముడి సహజయుక్తికి సంతోషించి,
ఆ యేడు పండిత పరిషత్తులో వాడికే
విజయం చేకూరినట్టు ప్రకటించి, వాడికి
సన్మానమూ, సత్కారాలూ చేసి పంపాడు.

రాముడు తన గ్రామానికి తిరిగివచ్చి జరి
గినదంతా తన యజమానికి చెప్పాడు. వాడు
వెళ్ళినది మొదలు తన కుమార్తెను పట్టు
కున్న దిగులు కళ్ళారా చూసిన ధనికుడు
రాముడికి, జానకికి పెళ్ళి చేసేశాడు.

మహాభారతం

బ్రాహ్మణుడు పాండవు లున్న చోటికి వచ్చి, "మా రాజుగారు మీ వృత్తాంతమంతా తెలుసుకుని రమ్మని నన్ను పంపాడు. మా రాజుగారు పాండు మహారాజుకు స్నేహితుడు; తన కుమార్తెను అర్జునుడికిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యాలని కలలుగన్నాడు. అందుచేత మీ కులగోత్ర నామాలు తెలిపి, సంతోషం కలిగించండి," అని అడిగాడు.

ధర్మరాజు ఆ బ్రాహ్మణుడికి అతిథి సత్కారాలు జరిపి; కూర్చోబెట్టి, "మీ రాజు గారికి మా కులగోత్రనామాలతో ఏం పని? మత్స్యయంత్రం కొట్టినవారికి తన కుమార్తె నిస్తానన్నాడు. మా వాడు ఆ పని చేసి పిల్లను గెలుచుకున్నాడు. మీ రాజు కోరిక నెరవే రిందని అనుకుంటున్నాను," అన్నాడు.

ఇంతలో ద్రుపదుడు పాండవులను తీసుకురమ్మని పంపిన రథాలు వచ్చాయి. పాండవు లందరూ వేరువేరు రథాలలో ఎక్కారు. కుంతి ద్రౌపది ఒక రథంలో ఎక్కారు. రథాలు రాజనగరు చేరాయి. ద్రుపదుడు వారి కోసం రకరకాల కానుకలు పంపాడు, అయితే పాండవులు క్షత్రియోచిత మైనవే గ్రహించి, మిగిలినవి వదిలేశారు. తరవాత ద్రుపదుడు వారిని కళ్ళారా చూసి, నిశ్చయంగా క్షత్రియులేనని రూఢి చేసుకున్నాడు.

ఒక మంటపంలో సమావేశం జరిగింది. అక్కడ ద్రుపదుడు ధర్మరాజు కేసి తిరిగి, "అయ్యా, మీ రెవరో మాకు తెలియలేదు. మీ రెవరో తెలిస్తే నేగాని మా పిల్లను

కాస్త్రాక్షంగా వివాహం చెయ్యటం సాధ్యం కాదు," అన్నాడు.

అప్పుడు ధర్మరాజు నిజం చెప్పేశాడు. బ్రౌపదిని గెలుచుకున్నవాడు అర్జునుడేనని తెలియగానే ద్రుపదుడి కంట అనంద బాష్పాలు రాలాయి. "మీరు లక్కయింట చనిపోకుండా తప్పించుకోవటం నా అదృష్టం. మీకు మీ రాజ్యం తిరిగి సంపాదించి పెదతానని ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాను," అన్నాడాయన.

కుంతిదేవి, పాండవులూ, బ్రౌపదీ ఉండటానికి మంచి భవనం ఒకటి ఏర్పాటయింది. అందులో వాళ్ళకు సుఖంగా జరుగుతున్నది.

కొద్ది రోజులయ్యాక ద్రుపదుడు పాండవులతో. మంచి శుభముహూర్తం చూసి బ్రౌపదికి, అర్జునుడికి త్వరలో వివాహం ఏర్పాటు చేస్తానన్నాడు.

"అది ఎలా వీలవుతుంది? అర్జునుడి కన్న పెద్దవాళ్ళం నేనూ, భీముడూ ఇంకా అవివాహితులం," అన్నాడు ధర్మరాజు.

"అలా అయితే మా కృష్ణును నీకే ఇచ్చి చేస్తాను," అన్నాడు ద్రుపదుడు.

"మీ కుమార్తె రత్నం లాంటిది. రత్నాన్ని అందరూ ఆనుభవించవచ్చును. మా అమ్మ నోట వచ్చిన మాటను బట్టి మేము అయిదు గురమూ ఆమెను పెళ్ళాడతాము," అన్నాడు ధర్మరాజు.

ఈ మాటకు ద్రుపదుడు నివ్వెరపోయి. "ఒక పురుషుడు అనేకమంది భార్యలను పెళ్ళాడవచ్చును గాని, ఒక స్త్రీ అనేక మంది భర్తలను వివాహం చేసుకోవటం ఎక్కడన్నా కద్దా? దీని విషయమై రేపు ముహూ, నేనూ, కుంతిదేవి, మా ధృష్టద్యుమ్నుడూ కలిసి చర్చించి, ఏదో ఒకటి నిశ్చయించుకుందాం," అని ద్రుపదుడు అప్పటికి చర్చ కట్టిపెట్టాడు.

ఆ సమయానికి నల్లజింకతోలు ధరించి కృష్ణద్వైపాయనుడు అక్కడికి వచ్చాడు.

చందమామ

అందరూ ఆయనకు ఎదురు వెళ్ళి, పూజించి, తీసుకు వచ్చి ఉచితాసనం మీద కూర్చో బెట్టి, తాము కూడా కూర్చున్నారు.

ఆ సభలో ద్రుపదుడు కృష్ణద్వైపాయ నుడితో, "మహాత్మా, అన్ని ధర్మాలా తెలిసినవాడై ఉండి కూడా ఈ ధర్మరాజు, నా కుమార్తెను తాము అన్నదమ్ములు అయిదుగురూ పెళ్ళాడాలంటున్నాడు. మీకు తెలియని విషయాలుండవు. ఏ యుగంలో నైనా అనేకమంది పురుషులు ఒక్కస్త్రీని పెళ్ళాడినది కదా? అది ధర్మ విరుద్ధం కాదా?" అన్నాడు.

వెంటనే ధర్మరాజు, "అధర్మం నా నేట విన్నదూ రాదు. మేమందరమూ ఈమెను పెళ్ళాడతామన్నప్పుడు మీరు నిశ్చింతగా ఆ పని చెయ్యవచ్చును. మా కందరికీ ఈమె పైన మనసు పోయింది. అదీగాక మా తల్లి ఆజ్ఞ అయింది. తల్లి ఆజ్ఞ పాలించటం కన్న ఈత్రమ ధర్మమేమున్నది? పూర్వాచారాల మాటకు వస్తే, గౌతమ వంశంలో పుట్టిన జటిల అనే మునికన్య విడుగురికి భార్య అయింది. దాక్షాయణి అనే మునికన్య ప్రచేతను అనే మునులు పదిమందికి భార్య అయింది. ఇవి పురాణాలలో మనం విన్నవే." అన్నాడు.

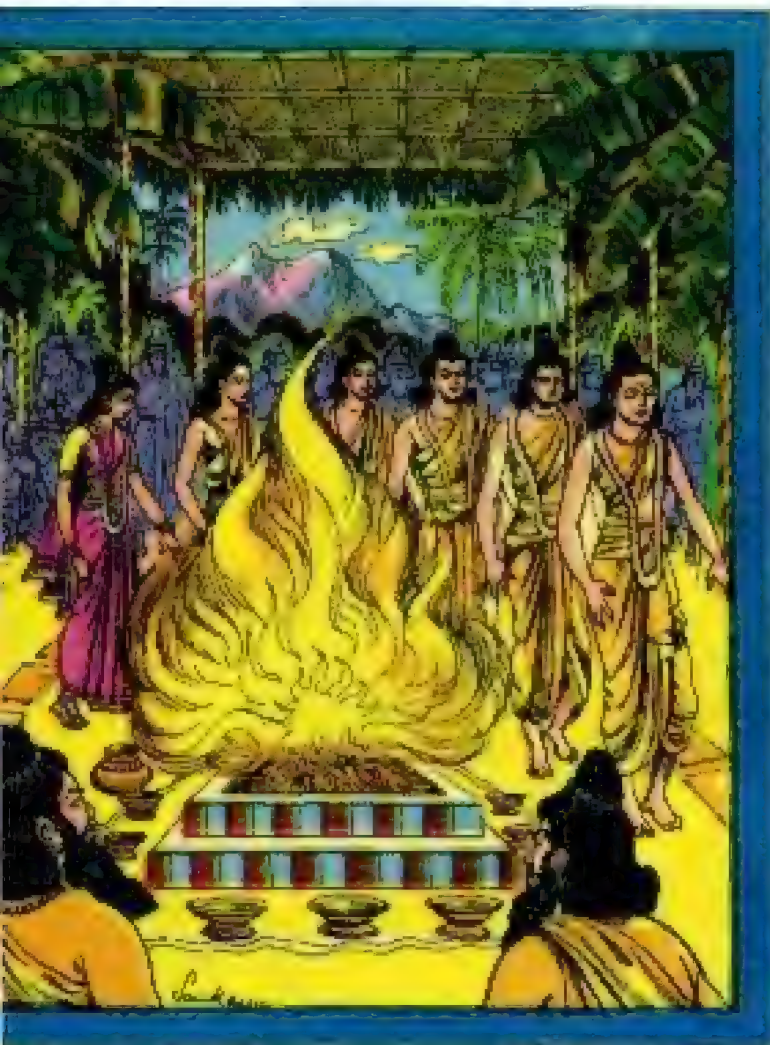

ధృష్టద్యుమ్నుడు మరొక రకం అభ్యంతరం లేవదీశాడు: తమ్ముడైన అర్జునుడు స్వశక్తితో గెలుచుకున్న కన్యమే అన్న ఆయిన ధర్మరాజు ఎలా పెళ్ళాడతాడు? కృష్ణ ఇంతమందికి ఎలా భార్య అవుతుంది? కుంతి తన మాట అబద్ధం కారాదని పట్టుపట్టింది.

కృష్ణద్వైపాయనుడు కుంతికి ధైర్యం చెప్పి, ద్రుపదుడితో, "రాజా, ధర్మరాజు చెప్పినది అధర్మం కాదు. కుంతి కోరికా తప్ప కాదు. ఈ అయిదుగురు అన్నదమ్ములకూ నీ కుమార్తె నిచ్చి వివాహం చెయ్యి." అన్నాడు.

తరవాత ఆయన ద్రుపదుణ్ణి ఏకాంతంగా తీసుకుపోయి, ద్రౌపది పూర్వజన్మల వృత్తాంతం ఈ విధంగా చెప్పాడు:

పూర్వం మౌద్గల్యుడనే మునికి ఇంద్ర సేన అనే భార్య ఉండేది. మౌద్గల్యుడికి కుష్టవ్యాధి సోకటం చేత ఆమెకు భర్త నుంచి ఎలాటి సుఖమూ లేకుండా పోయింది. ఆమె భర్త కోసం కలవరిస్తూ చనిపోయి, మరొక జన్మలో కాశీరాజు కుమార్తెగా పుట్టింది. ఆ జన్మలో ఆమె ఎంతో సౌందర్య వతి. అయినా ఆమెకు భర్త దొరకలేదు. అందుకామె చాలా దుఃఖించి, పరమేశ్వరుణ్ణి గురించి తీవ్రమైన తపస్సు చేయ

నారంభించింది. కొంతకాలానికి పరమేశ్వరుడు ఆమె ఎదట ప్రత్యక్షమై, "ఏమి కోరి తపస్సు చేస్తున్నావు? నీ కేమి కావాలో కోరుకో," అన్నాడు.

ఆమె అత్రంగా, "పతి, పతి, పతి, పతి, పతి!" అని అయిదుమార్లు అన్నది.

"నీకు వచ్చే జన్మలో అయిదుగురు మహాపురుషులు భర్తలు కాగలరు," అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

తనకు అయిదుగురు భర్తలయేటట్టుంటే, తాను అందరికీ సమంగా సేవలు చేస్తూ, అందరినీ సమంగా సుఖపెట్టేటట్టు అనుగ్రహించమని కాశీరాజు కూతురు మహేశ్వరుణ్ణి వేడించి.

ఆమె ఇప్పుడు ద్రౌపదిగా పుట్టి, పూర్వజన్మలో పరమేశ్వరుడిచ్చిన వరాన్ని అనుసరించి పాండవుల అయిదుగురికీ భార్య కానున్నది.

ఈ సంగతి చెప్పి, కృష్ణద్వైపాయన ముని ద్రుపదుడికి, పూర్వకాలం ఇలాటి వివాహాలుండే వనటానికి ఒక నిదర్శనం చెప్పాడు. అదేమిటంటే; నితంతుడనే రాజుకి సాల్వేయుడూ, శూరసేనుడూ, శ్రుతసేనుడూ, సారుడూ, అతిసారుడూ అనే అయిదుగురు కొడుకులుండేవారు.

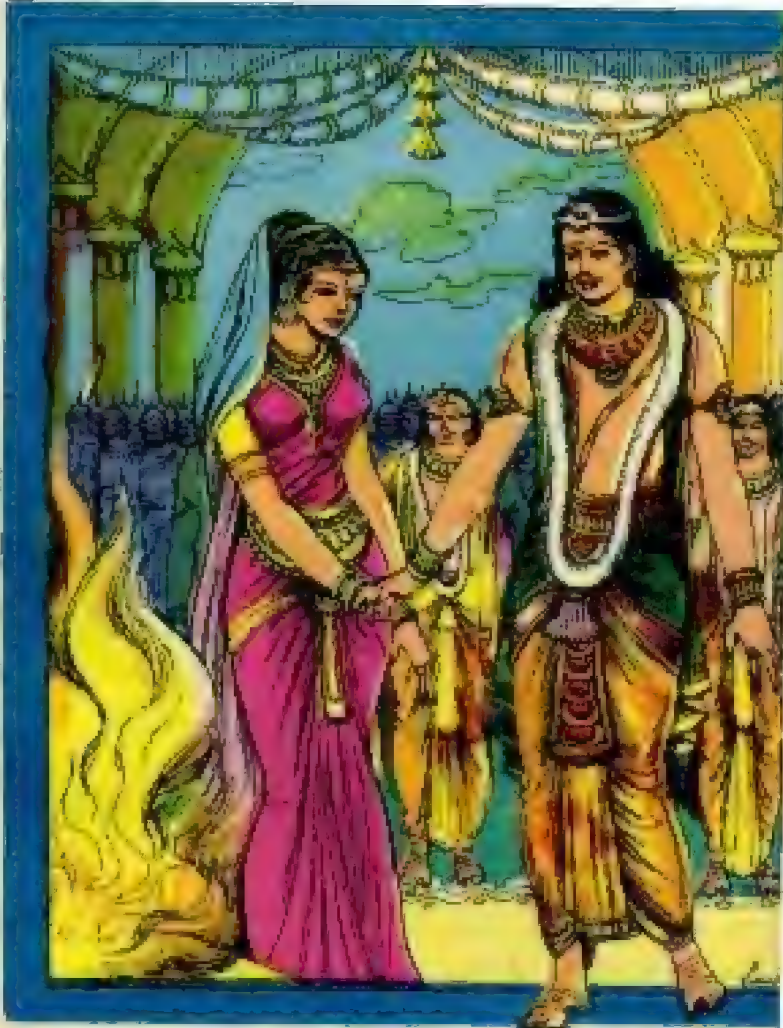

ఎంతో అన్యోన్యంగా ఉండే ఆ ఆయిదు గురూ కలిసి ఈశ్వర రాజకుమారి అయిన అజితను పెళ్ళాడి, ఆమె యందు ఆ ఆయిదు గురూ సంతానం కన్నారు. ఇది ఒకప్పుడు ఉండిన ఆచారమే.

వ్యాసుడైన కృష్ణద్వైపాయనుడే ఈ మాట చెప్పిన ద్రుపదుడికి సందేహ నివృత్తి అయింది. పాండవులందరూ తన కుమారిని పెళ్ళాడటానికి సమ్మతించాడు.

ఆరోజే మంచులగ్నం ఉన్నది. చంద్రుడు పుష్కరిక నక్షత్రంతో కలిసి ఉన్నాడు. అందుచేత పాండవులకు ద్రౌపదితో ఆరోజే వివాహం కావటం మంచిదని కృష్ణద్వైపాయనుడన్నాడు. ద్రుపదుడు వెంటనే వివాహ యత్నాలు ప్రారంభించాడు. కౌంపిల్య నగర మంత్రులూ ఆరటిచెట్టూ, పోకగుత్తులూ అమర్చారు. లేత రావిఆకుల తోరణాలు అమర్చారు. అన్ని ఇళ్ళముందూ గంధం కలిపిన నీటితో అలికి, కర్పూరంతోనూ, ముత్యాలతోనూ ముగ్గులు పెట్టారు. నగర మంత్రా ఆలంకరించబడి, జనంతో కిటకిట లాడింది. అంతటా పుష్పమాలలు కనిపించాయి, సువాసనలు కొట్టాయి, మంగళాశీర్వాచనాలు వినిపించాయి. ద్రుపదుడి భవనానికి ఈశ్వర పెళ్ళి

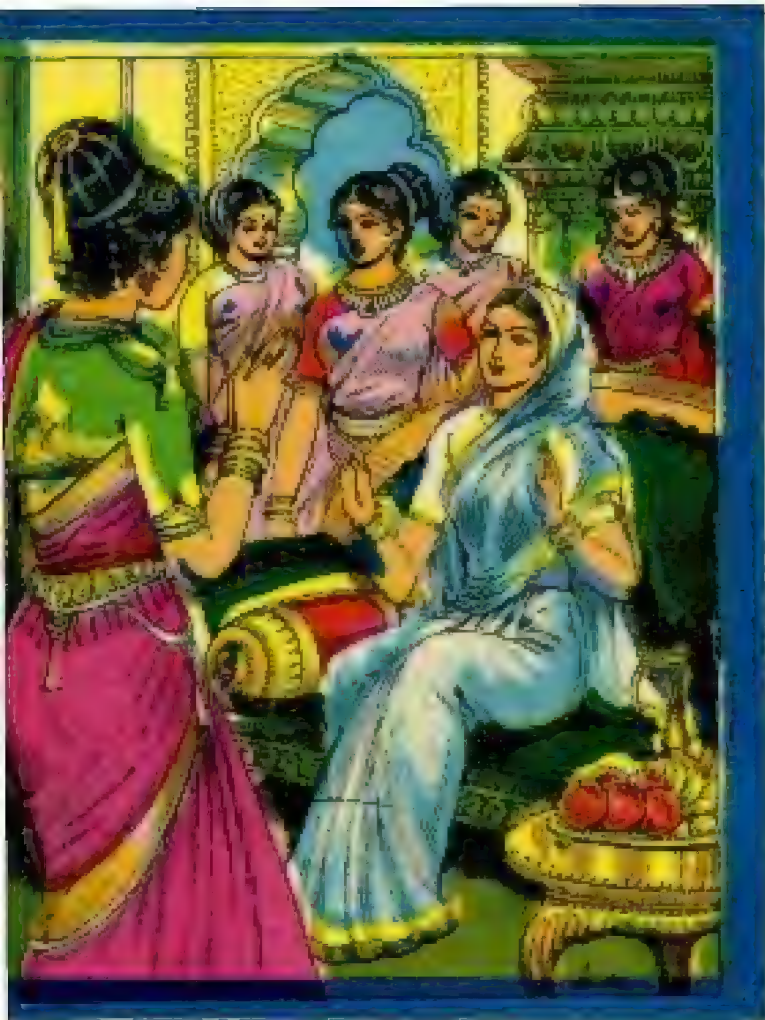

పరిదిరి వేశారు. దానిని చక్కగా అలంకరించారు. దాని స్తంభాలకు ఆకుపచ్చ పట్టుబట్టలు చుట్టారు. రంగురంగుల బట్టలతో చాందిని అమర్చి, దానికి ముత్యాల మాలలూ, పుష్పమాలలూ వేళ్ళాడగట్టారు. బంగారు తిన్నె మీద అగ్నికుండం ఏర్పాటు చేశారు. బంగారు పాత్రలతో పుణ్యనదీ జలాలు తెచ్చిపెట్టారు.

అక్కడికి పాండవు లయిదుగురూ మంగళస్నానాలు చేసి, మేలి వస్త్రాలు ధరించి వచ్చారు. చక్కని బట్టలూ, అలంకరణలూ ధరించి సఖులతో సహా ద్రౌపది కూడా వచ్చింది. ధోమ్యుడు పుణ్యాహ

వివాహ విధి పూర్తి కాగానే ద్రౌపది అంతఃపురంలోకి తిరిగి వచ్చి, ఉత్తమాస నంలో అంతఃపుర స్త్రీల మధ్య కూర్చుని ఉన్న కుంతిదేవి వద్దకు పోయి, సాష్టాంగ పండనం చేసి, చేతులు ఊడించి నిలబడింది. కుంతిదేవి తన కోడలిని చూసుకుని ఎంతో ముచ్చట పడి, ఆమెకు నీతులు చెప్పి, ఆశీర్వదించింది.

పాండవులు ద్రౌపదిని పెళ్ళాడినట్లు తెలియగానే కృష్ణుడు ఆ అయిదుగురికి అంతులేని కానుకలు తీసుకువచ్చాడు. తరవాత పాండవులు కృష్ణుడితో సహా కాంపిల్యనగరం లోనే ఉండి సమస్త భోగాలూ అనుభవించసాగారు.

ద్రౌపది స్వయంవరంనాడు మత్స్య యంత్రాన్ని కొట్టి, కర్ణుడితో యుద్ధం చేసిన వాడు అర్జునుడేనని, శిల్యుణ్ణి ఓడించిన వాడు భీముడని, పాండవులు అక్కయింట కాలిపోక సజీవులుగానే ఉన్నారని, ఎలాగో వారు కుంతిదేవితో సహా ఆ అపర సుంచి బయట పడ్డారని రాజలోకానికి ఇప్పుడు తెలిసిపోయింది.

హస్తినాపురానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయే దుర్యోధనుడికి కూడా ఈ మాట తెలిసింది. పాండవుల అదృష్టం చూసి దుర్యోధనుడు

వాచన మయాక ముందుగా ద్రౌపదిని, ధర్మరాజునూ పెళ్ళిపిటల మీద కూర్చోబెట్టి, హోమం చేయించి, శాస్త్రోక్తంగా వారిద్దరికీ పాణిగ్రహణం చేయించాడు. తరవాత భీమాద్భుత సకుల సహదేవులు అదే విధంగా ద్రౌపదిని పెళ్ళాడారు.

ద్రుపదుడు తన ఆల్లుళ్ళందరికీ వేరు వేరుగా వెలలేని అభరణాలూ, ధనమూ, ధనేతరాలూ, రథాలూ, గుర్రాలూ, ఏనుగులూ, దాసీలూ, పాడిఆవులూ కానుక ఇచ్చాడు. పాండవులు తన ఆల్లుళ్ళు ఆయి ఉండగా దేవతలు కూడా తనను ఏమీ చెయ్యలేరని ద్రుపదుడికి తోచింది.

కుంగిపోయాడు. అప్పుడు దుశ్శాసనుడు తన అన్నను సమీపించి, "బ్రాహ్మణ వేషం వెయ్యకపోతే ఆ అర్జునుడికి ద్రౌపది దక్కి ఉండునా? వాడు అర్జునుడని తెలిస్తే అంత తేలికగా వదిలిపెట్టేవాళ్ళమా? ఇప్పుడనుకుని ఏం లాభం? బాహుబలిం కన్న దైవబలిం హెచ్చు కావటం జరిగింది!" అన్నాడు. ఈ విధంగా వాళ్ళు జరిగిన వానికి విచారిస్తూ, లక్కయిల్లు కల్పటానికి తాము నియోగించిన పురోచసుణ్ణి తిట్టుకుంటూ హస్తినాపురం చేరుకున్నారు.

జరిగినదంతా తెలియగానే సంతోషించిన వాడు విదురుడు. ఆయన ధృతరాష్ట్రుడి వద్దకు వెళ్ళి ద్రౌపది స్వయంవర వార్త లన్నీ తెలిపాడు. ఏ కారణం చేతనో ధృత రాష్ట్రుడు, ద్రౌపది తన కొడుకైన దుర్యోధ నుణ్ణి వరించిం దనుకుని, పరమానందం చెంది, "ఆ ద్రౌపదికి రత్నాభరణాలనూ, చీనాంబరాలనూ పంపించు. వెంటనే

ఆ మెను హస్తినాపురానికి రప్పించు." అన్నాడు విదురుడితో.

ధృతరాష్ట్రుడు తన మాటలను అపార్థం చేసుకున్నట్టు విదురుడు గ్రహించి, "ద్రుప దుడి కూతురు వరించినది అర్జునుణ్ణి. పాండవులు అయిదుగురున్నూ ఆ ద్రౌపదిని పెళ్ళాడేశారట," అని వివరంగా చెప్పాడు.

అంతా విని ధృతరాష్ట్రుడు, "అయితే ఏమంటావు? నాకు, నిజం చెప్పాలంటే, దుర్యోధనుడూ వాళ్ళకన్న పాండవులంటేనే హెచ్చు ప్రేమ. వాళ్ళు ఎంత వరాక్రమ వంతులు! పెద్దవాళ్ళకు ఎలా సేవలు చేస్తారు! యుక్తయుక్తాలు వాళ్ళ కెంత జాగా తెలుసు! ద్రుపదుడితో సంబంధం చేసుకుని వాళ్ళిప్పుడు మరింత బలవంతు లయారు. వాళ్ళు బతికి బాగున్నారంటే నా కెంతో సంతోషమయింది!" అన్నాడు.

"రాజా, ఎల్లకాలమూ నీ బుద్ధి ఇలాగే ఉండుగాక!" అన్నాడు విదురుడు.

తెనిన్ బాల్వం

2

తెనిన్ శ్రమశక్తిని కూడా కష్టపడి పెంపొందించుకున్నాడు. అతను స్కూలులో పాఠాలు చాలా శ్రద్ధగా విడదవడని, చురుకైన విద్యార్థి అని మొదటనే చెప్పాను. వస్తుతః ప్రజ్ఞావంతుడు గనక చదువులో రాణించడానికి అతను అతే శ్రమించే అవసరం లేకపోయింది.

అతను తనను గురించి గాని, తన చుట్టూ ఉన్నవారిని గురించి గాని చాలా సూక్ష్మంగా విమర్శించుకునేవాడు గనక తన లోపాలు తాను త్వరగా గ్రహించేవాడు. దీన్ని అతను పనిపెట్టుకుని అలవాటు చేసుకున్నాడు. అతను విశ్వవిద్యాలయంలో గ్రాడ్యుయేషన్ చేసే నాటికి ఇది అతని స్వభావంలో ఒక ప్రముఖ లక్షణంగా పరిణమించింది. పెద్దయాక ఈ గుణం అతనిలో అద్భుతంగా రూపొందింది.

వ్లడిమిర్ చిన్నపిల్లవాడుగా ఉన్నప్పుడే అతడు తన పరిసరాలను నిశితంగా పరిశీలించటం సాధారణంగా గమనించే దాన్ని. అతను చలాకీగా, అకతాయితనంగా ఇతరులలో దౌర్బల్యం పసికట్టి, ఏడిపించి అనందించేవాడు; కాని ఇతర విషయాలు కూడా కనిపెట్టేవాడే. ఇతరులలో మంచి కూడా గ్రహించి, ఆ మంచి తనలో ఉన్నదో లేదో చూసుకునేవాడు. అలాంటి దేదైనా కనిపిస్తే తాను నేర్చుకోగోరేవాడు.

అతనిలోని అత్యుత్తమ లక్షణం ఇదే ననుకుంటాను.

చిన్నతనంలో అతను ఎన్నడూ గొప్పలు చెప్పుకోవటం గాని, దంభం ప్రదర్శించడటం గాని ఎరగడు. పెద్దయాక కూడా అతనికి ఈ అవలక్షణాలు సరిపడేవి కావు. 1920 లో "కామె సమాల్"

౨. శిల్పకళ (రచయిత)

మూడవ సమావేశంలో మాట్లాడుతూ యువకులు ఆలాంటి దురవాస్థను దూరంగా ఉంచాలని చెప్పాడు.

అయినా వ్లదీమిర్ కు సరదా అంటే ఇష్టమే. తన స్నేహితులు చేరినప్పుడూ, తన కన్న చిన్నవాళ్ళిద్దరూ వెంట ఉన్నప్పుడూ అతను అన్ని ఆటలకూ ముందుండేవాడు. అతని నవ్వుతోనూ, అంతులేని హాస్యకథలతోనూ, కబుర్లతోనూ రోజూ ఇల్లు మారుమోగుతూ ఉండేది.

చేర పసిల్వెప్పు కష్కడమోవ అనే అమె మా కుటుంబానికి అప్త స్నేహితురాలు.

తాను పబ్లిక్ స్కూల్లో ఉపాధ్యాయుని. ఆమె తన అనుభవాలు రాస్తూ, టీ భోజనాల్లో మా ఇల్లు ఎలా ఉల్లాసంగా ఉండేదో వర్ణించింది—“ వ్లదీమిర్, అతని రెండో సోదరి ఓల్య అందరి కన్న ఎక్కువ గేల చేసేవారు. ఉత్సాహపూరితమైన వారి గొంతులూ, వారి నవ్వులూ ఒకంతట నిలిచేవి కావు.” అన్న దామె.

వాళ్ళు బడిలో తాము చేసిన అల్లరి, ఆకతాయితనాలూ అన్నీ చెప్పేవాళ్ళు. నాన్న కూడా మాతో కబుర్లు చెప్పేవాడు సరదాగా. ఆయన తన గది నుంచి లేచి వచ్చి, మా మధ్య వచ్చి కూర్చుని, స్కూలు ఉపాధానికే సంబంధించిన గమ్మత్తులూ, కబుర్లూ, తాను చదువుకున్నప్పటి కబుర్లూ, తన మిత్రుల సంగతులూ చెప్పేవాడు. “అందరూ ఉల్లాసంగా నవ్వేవారు. అలాటి స్నేహపాత్రుల మధ్య కొత్త అనిపించటం జరగదు,” అని కష్కడమోవ రాసింది.

వ్లదీమిర్ కు సంగీత మంటే కూడా చాలా యిష్టం. అతనికి ప్రారంభ పాఠాలు అమ్మే చెప్పి, పిల్లల పాటలూ, తేలిక పాటలూ ఇచ్చింది. అతను వాటిని వాయింపటం త్వరలోనే చక్కగా నేర్చుకున్నాడు. అప్పట్లో మంచి సంగీత వేత్త అయి లాగా కనిపించే

చదం చేత, దీరిమెలా ఆతను సంగీతాన్ని వదిలిపెట్టెననవ్వదు అమ్మ చాలా నొచ్చుకున్నది.

పసంతకాలం కాగానే పంజరాల నుంచి పక్షులను విడిచిపెట్టి ఆచారం ఒకటి ఉండేది. ఈ ఆచారం అంటే ప్లదీమిర్ గు చాలా ఇష్టం. అమ్మను అడిగి డబ్బు తీసుకుని ఒక పక్షిని కొని, దాన్ని పంజరం నుంచి బయటికి వదిలేవాడు.

చిన్న తనంలో ఆతనికి పక్షులను పట్టుకునే సరదా కూడా ఉండేది. ఆతను తన స్నేహితులతో కలిసి పక్షుల కోసం ఉచ్చులు వేసేవాడు. ఒకసారి ఒక "లిసెట్" (ఒక రకం జీనువాయిపట్ట) ను ఆతని పంజరంలో చూశాను. దాన్ని ఆతను పట్టుకున్నాడో, కొన్నాడో ఎవరైనా ఇచ్చారో నాకు గుర్తులేదు. అది ఎంతకాలం బతకలే దిన్నది మాత్రమే జ్ఞాపకం ఉన్నది. అది దిగులు పడి, ఈకలన్నీ చెరువుకుని చివరకు చచ్చిపోయింది. ఆతను గంభీరంగా ఆ చచ్చిన పట్ట కేసి చూసి, పెద్ద తీర్మానంతో, "ఇంకెన్నడూ పక్షులను పంజరంలో పెట్టను," అన్నాడు.

ఆ మాట మీదనే ఉండిపోయాడు కూడానూ.

దివ్యవాణి రెవీన్ కుటుంబం

ఆతను చిన్నతనంలో చేపలు పట్టటానికి, పక్షులను పట్టటానికి సరదాగా తిరిగాడే గానీ, అవి ఆతనికి వ్యసనం కాలేదు. కాస్త పెద్దవాడు కాగానే ఆ వ్యాపకాలు మానేశాడు.

బడిలో ఆతనికి లాటిన్ భాష మీదా, హిస్టరీ బాగ్రఫీల మీదా, సాహిత్యం మీదా అభిమానం బాస్తగా ఉండేది. కాంపోజిషన్లు రాయటమంటే మహా ఇష్టం. చాలా బాగా రాసేవాడు.

ఏదన్నా కాంపోజిషన్ రాసేటప్పుడు కేవలమూ పాత్యపుస్తకాలలో చదివిన వాటి తోనూ, ఉపాధ్యాయులు చెప్పిన వాటి

తోనూ తృప్తిపడక లైబ్రరీ నుంచి పుస్తకాలు తెచ్చుకునేవాడు. అతని కాంపోజిషన్లలో విషయం భారీగా ఉండేది. నైలి సాహిత్య ప్రమాణంలో ఉండేది. పెద్ద క్లాసులకు సాహిత్యం చెప్పే హెడ్మాస్టరుకు ప్లదీమిర్ అంటే చాలా అభిమానం. అతన్ని బాగా మెచ్చుకుని, ఫస్టుమార్కు ఇచ్చేవాడు.

అతనికి విరామకాలమూ, శలవు దినాలూ పరిగెత్తటంలోనూ, నడవటంలోనూ, చలి కాలంలో స్కేటింగ్ చెయ్యటంలోనూ, వేసవికాలం "క్రోకే" ఆటలోనూ, ఈవటం లోనూ గడిచిపోయేది. (అతను సూర్యకాంత విత్తులు మెక్కుతూ చదువుకునేవాడు.) అతనికి సాహసగాథలు చదవటం ఇష్టం ఉండేది కాదు. గేగల్ రచనలూ, తుర్గి న్యేవ్ రచనలూ పడే పడే చదివేవాడు.

ప్లదీమిర్ తన సహాధ్యాయులతో పొత్తుగా ఉండి, వారికి సహాయ పడేవాడు. వారి

వ్యాసాలు సరిదిద్ది పెట్టేవాడు. ఒక్కొక్క సారి తన తోటి వాడికి ఋత్ర పని చెయ్యక పోతే రచన కూడా తానే చేసే సహాయం చేసేవాడు. తన సహ పాఠీలకు మంచి మార్కులు వచ్చేటట్టు రాయటానికి సహాయపడటమే కాకుండా, అలాటి సహాయం వాళ్ళకు తన నుంచి గాని, మరొకరి నుంచి గాని లభించినట్టు ఎవరికి తెలియకుండా చూడటం తన కిష్టమని అతను నాతో అన్నాడు.

స్కూలు మధ్య విరామ కాలంలో అతను తోటి విద్యార్థుల సందేహాలు తీర్చేవాడు. సాక్ష లాగే ఒక్కసారి స్కూలుకు ఆర గంట ముందే వెళ్ళి, ఏ గ్రీకు, లేక లాటిన్ వ్యాసాన్ని తద్దుమా చెయ్యటానికి తోడ్పడటమో, లేక ఏ క్లిష్ట గణిత సమస్యను విశదీకరించటమో చేసేవాడు.

—(అయిపోయింది)

దివ్యవాణి రెవినీ, అకవి చెల్లెలు ఓర్వ

ఈ ఆలయం లాస్ లోమాస్ నగరంలో ఉన్నది. పూజకు వినియోగించే పుష్పాలు మందారాలు. ఆర్యకుటు—డూన్ పండిట్—శంఖం ఉంది; ఇతడి గంట వాయిస్తూ పూజ చేస్తున్నాడు. ట్రానిడాడ్ లోని హిందువులకు ఆయన చేసిన సేవను గుర్తించి బ్రిటిషువారు బహూకరించిన పతకాన్ని ఆయన దరించి ఉన్నాడు.

బహుమతి
పొందిన వ్యాఖ్య

భద్రం చిట్టి పడతావు

పంపినవారు :
జి. వి. రావు, తంగళ్ళమూడి

బహుమతి
పొందిన వ్యక్తి

బరాయి చేసే చెడతావు

పరిమితవారు:
ఇ. వి. రావు, తంగిళ్ళపూడి

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ :: బహుమానం రూ. 20 లు

ఈ ఫోటోల వ్యాఖ్యలు 1970 జూలై నెల సంచికలో ప్రకటించబడును

- ★ సై ఫోటోలకు నరి దిన వ్యాఖ్యలు ఒక్క మాటలోగానీ, చిన్న వాక్యంలోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం వుండాలి.)
- ★ మే నెల అఖరు తేదీలోగా వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి తరువాత చేరే వ్యాఖ్యలు ఎంత మాత్రమూ పరిశీలించబడవు.

- ★ మాకు చేరిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా వున్న నెట్టుకు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రూ. 20/- లు బహుమానం.
- ★ వ్యాఖ్యలు రెండూ పొస్తుకార్లు పైన వ్రాసి, ఈ అక్షరముకు పంపాలి :- చందమామ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, మద్రాసు-26.

మే నెల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి ఫోటో : శ్రదం చిట్టి పడతావు

రెండవ ఫోటో : బదాయి చేస్తే చెడతావు

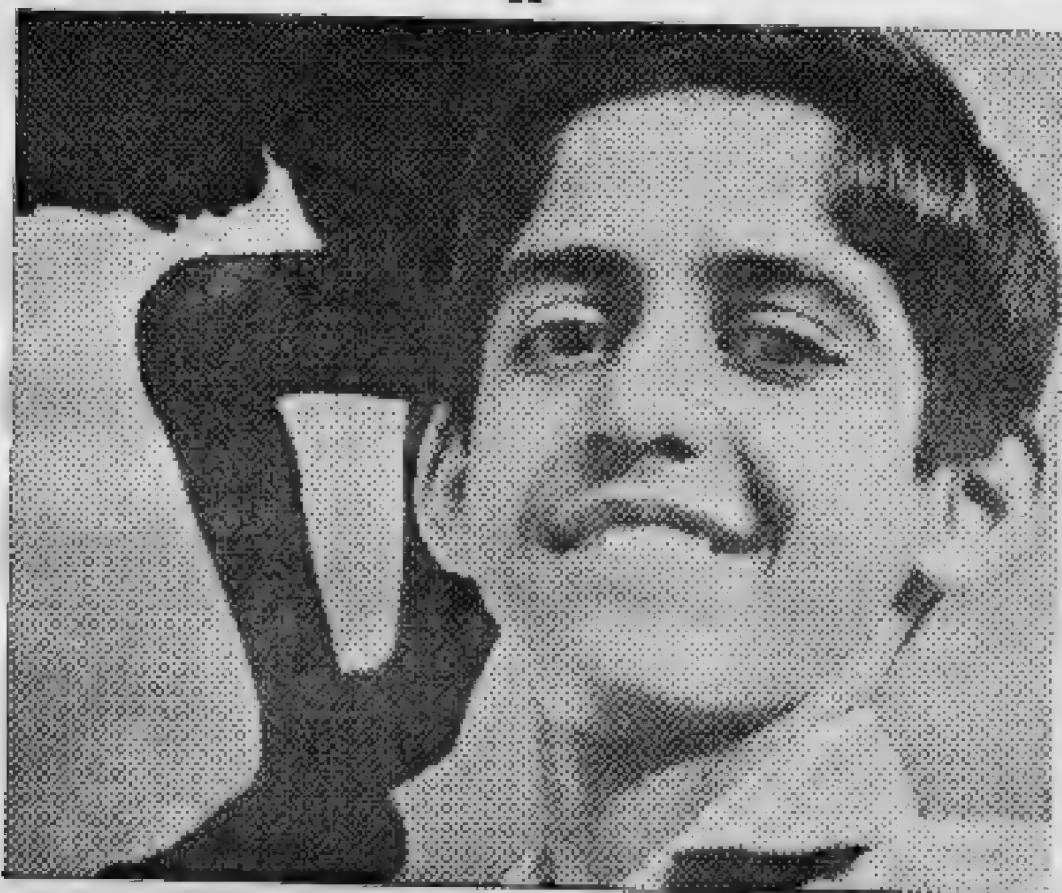
పంపినవారు : ఈడుపల్లి వెంకటేశ్వరరావు,

తంగిళ్ళమూడి. (పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా)

బహుమతి మొత్తం రూ. 20/- ఈ నెలాఖరులోగా పంపబడుతుంది.

తీవ్రమైన బెణుకునొప్పి నిమిషాలలో సోయింది!

అమృతాంజనం

ప్రభావంపల్లెన్!

దెబ్బలు, కలులులు, తలనొప్పి, కండవాలనొప్పి—
ఏదీ చచ్చిన చల్లగా తగ్గిండుకోండి. వాచగా ఉన్న
బొటానిక బమ్మకాంజనం వాయండి. వెంటనే
గుణం వస్తుంది. 75 సంవత్సరాలపైగా అందించి
దీనిపై నలుగురేంకీ అమ్మకాంజనం! ఎప్పుడూ
ఓ పీసా దగ్గర ఉంచుకోండి. అమ్మకాంజనం
అలాచేతే పెద్ద పీసాలతోనూ, చిన్న
దబ్బాలలోనూనూ లభిస్తుంది.

అమ్మకాంజనం 10 బొటాలు కలిపినవి.

నొప్పిలను, కలులులను చప్పన, చల్లగా తగ్గిస్తుంది.

అమ్మకాంజన్ రిమిడిస్:

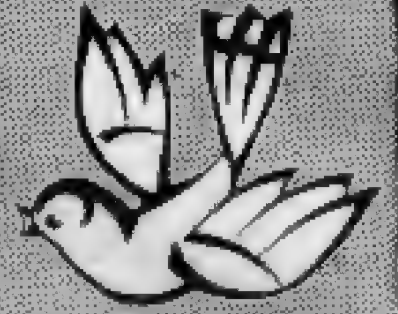
మీదరాసు - తొందరలు - 1 బకరా - మూ కర్చి - పైదరానాడు - సింగనాడు

AM-3318

పనిలో విజ్రాంతిలో
ఆనందం పార్లనీయండి
గాప్ప రుచికి A-1 డస్ట్
సువాసన పూరితం—
డబ్బు ఆదా చేస్తుంది

బ్రూక్ బాండ్ A-1 డస్ట్
వ్యాకెట్టుకు
హెచ్చు కప్పుల మంచి తీ

BB 5789

పాపం అపరాధం యంత చక్కని తీయండి

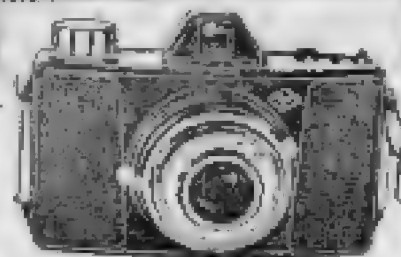

CHANDAMAMA

కెమెరా కొన్న రోజున

క్రిక్ III

అగ్ఫా ఫిల్మ్స్
అగ్ఫా ఫిల్మ్స్ లాభదాయక
ఫిల్మ్స్ కు అగ్ఫా ఫిల్మ్స్

- 135mm 35mm ఫిల్మ్, 135mm 35mm ఫిల్మ్, 135mm 35mm ఫిల్మ్
- 135mm 35mm ఫిల్మ్, 135mm 35mm ఫిల్మ్, 135mm 35mm ఫిల్మ్
- 135mm 35mm ఫిల్మ్, 135mm 35mm ఫిల్మ్, 135mm 35mm ఫిల్మ్

అగ్ఫా - గెవర్ట్ ఇంటర్నాషనల్ లిమిటెడ్
కొలంబో - బెర్లిన్ - బ్రూక్లిన్ - న్యూ యార్క్

FOR PRECISION IN...

Colour Printing

By Letterpress...

...Its B. N. K's., superb printing
that makes all the difference.

Its printing experience of
over 30 years is at the
back of this press superbly
equipped with modern
machineries and technicians
of highest calibre.

**B. N. K. PRESS
PRIVATE LIMITED.
CHANDAMAMA BUILDING,
MADRAS-26.**

కోకా-కోలా సాంగత్యం బ్రతుకే ఒక సారస్వం

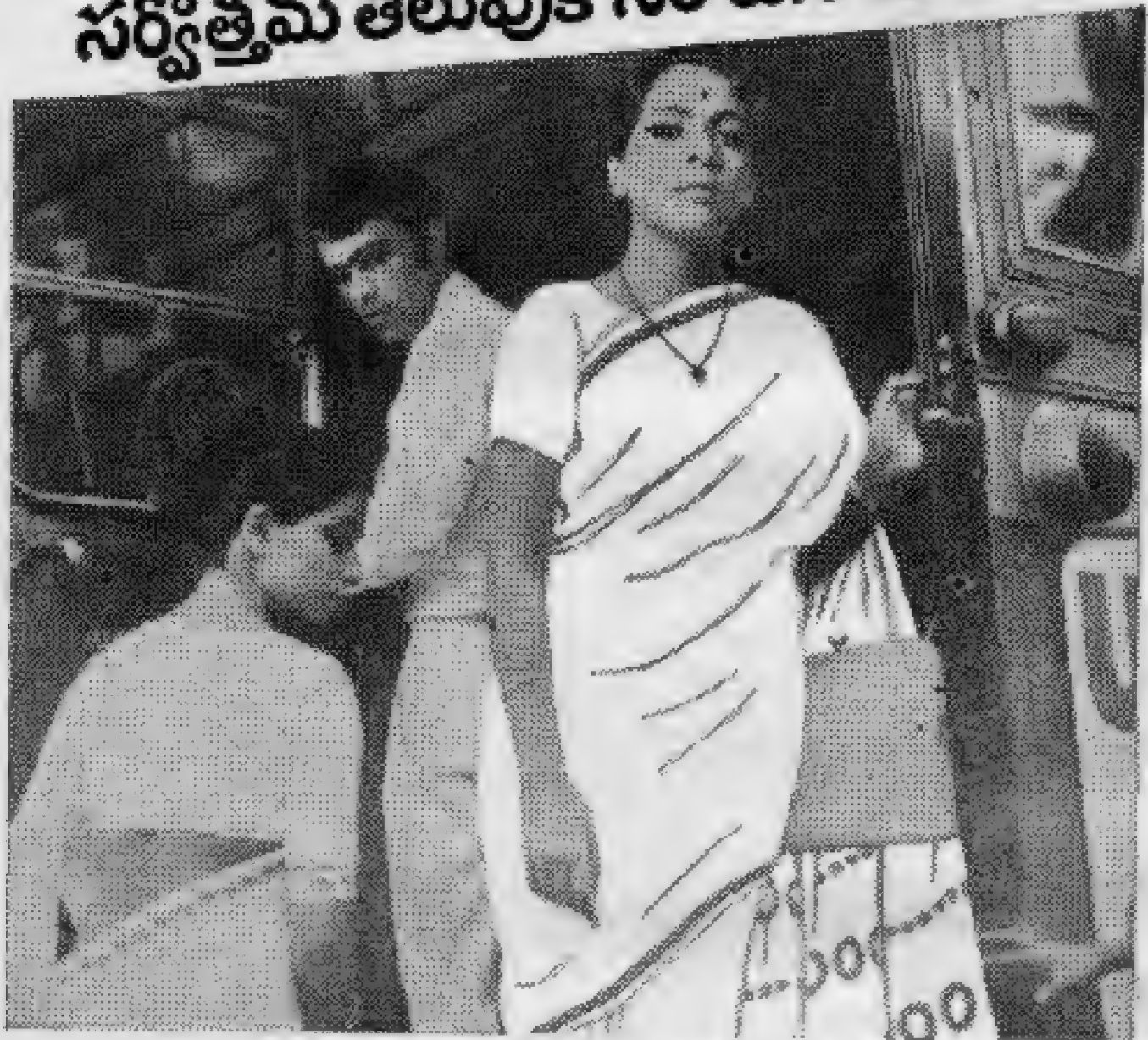
అదృశ్యమే అదే అందం అమిత విశేషం! కోకా-కోలా తెలివైన ఉంటే అందువలన
అమర నివేదం! ఉదాసం ఉదేషం కలిగించే విశేషమైనది మరీ కోకా-కోలా దిం.
అందుకే, ప్రాణాంతిమిస్తుంది మన మన. ప్రాణాంతి కోకా-కోలా-మన
కోకా-కోలా-మన మన కోకా-కోలా! ప్రపంచంలో వలమూలన, పెరిగిపోయేది
కోకా-కోలా ప్రాణివారి ముఖ రోజు రోజునూ, కాలం : సేదదీర్చుటలో.
కవచం ఎదుగు కమ్మదనం, కోకా-కోలా కమ్మదనం!
కోకా-కోలా, కోకా-కోలా సంపదించి విశేషమైన చేయవలసిన ప్రతీకమార్గం.

CMCC-13-162 TEL

చూడండి, మీకే తెలుస్తుంది... సర్వోత్తమ తెలుపుకోసం టినోపాల్ !

వరికముండు దూడండి. బలంను అలను సారి వాడించువవుకు కొంచెము టినోపాల్ వేయండి. అప్పుడు చూడండి. బలం ఎంత తెల్లగా, కళ్ళ మీదుమీటుగొరిగేలా ఉన్నాయో! టినోపాల్ ఎంత తెల్లగా చేస్తుంది! మీ రోక్కాన, చీరలు, చుప్పట్లు, కువార్లు మొదలైనవి పెట్టుకుని ఉంటాయి!

దానికంటే ఎక్కువ? ఎక్కువ ఒక సెప్టా కూడా కాదు! టినోపాల్ ను కొనండి. రెగ్యులర్ స్క్రాఫ్, మిక్స్చుయ్ స్క్రాఫ్ మరియు బాప్టి సరిపోయే పాట్లము...మూడు స్క్వాకింగులలో ఎరిస్తోంది.

టె. టినోపాల్ ౩.౪౦, ౫.౫౦, ౭.౫౦, ౧౦.౦౦
మిల్లీలైట్లలో రెగ్యులర్ స్క్రాఫ్, మిక్స్చుయ్ స్క్రాఫ్, బాప్టి

మహారాష్ట్ర గైడ్ రిమిటెడ్, పి.ఎ. బాక్స్ 11060, బొంబాయి 40 0.౪౦.

Shilpi SGT-1A/69 Tab

సవ్యమైన పెంపకానికి రక్తి బోర్నవిటా శక్తి !

ఏదిగో వయసులోని చదువుకొనే పిల్లలకు రోజువారీ బోజనంవలన చేకూరే శక్తి దాండు. వారికి కలిగే శక్తి అంతా చదువులో అలంబం పొందినపు అయిపోతుంది. పిల్లల వ్యవస్థిత పెంపకానికి సరియైన పోషణకు అధిక శక్తి చాలా అవసరం. తగిన శక్తిని సమకూర్చేందుకు వారికి ప్రతిరోజూ బోర్నవిటా ఉవ్వారి. బోర్నవిటాతో పిల్లలు ఆరోగ్యంగా ఉత్సాహంగా ఉండగలరు. దుదికరమైన శక్తి పోషకమైన బోర్నవిటా కోకో, పాలు, మార్క్, వందదాళల పంతురిక మిశ్రమము, మరి చీదిన తయారు చేసేవారు — క్యారెబిన్

Benson/12301 P.E.L.

శక్తి ఉత్సాహం మరియు రుచికొసం - రోజూ బోర్నవిటా !

పిల్లలను
ఆనందంతో
ఆరోగ్యంతో
వుంచడానికి

బ్రిటానియా గ్లూకోజ్

మిల్క్ బిస్కట్లు

చురుకైన మీ పిల్లలకు కావలసిన ఆదనపు
పోషకాన్ని కలిగించుటకు వారికి బ్రిటానియా
గ్లూకోజ్ మిల్క్ బిస్కట్లను ఇవ్వండి.
ప్రోటీన్లుచేర్చి ఎక్కువ పోషకవంతంగా
చేయబడిన ఈ బిస్కట్లవారికి ఆనందాన్ని, మంచి
ఆరోగ్యాన్ని కలుగ జేస్తాయి.

బ్రిటానియా అంటే నాణ్యత

BBC-8615

AWARDS!

WON PLENTY

YET WE DON'T SAY
WE ARE THE BEST

ONLY
WE DO OUR BEST

PRASAD PROCESS PRIVATE LTD

CHANDRAN BUILDINGS MADRAS-26

भारत सरकार
स्वच्छ और प्रसारण मंत्रालय
खपाई और सजावट पर राजपुर
श्रुति प्रमाणपत्र

भारत सरकार
स्वच्छ और प्रसारण मंत्रालय
खपाई और सजावट पर राजपुर
प्रमाणपत्र

